

Kuifje

Nr 2/week 3
48^e jaargang
12-1-93

HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

JACKSON

In het spoor van de Butler-Expeditie

**JOHAN DE MOOR:
IN HET KIELZOG
VAN
CORI
DOSSIER EUROPA**

DON'T CRY FOR ME ARGENTINA...

Een verrukkelijke reis naar het land van de tango en de gauchos met J. Van Hamme en W. Vance... die zijn tekenpen voor een fototoestel heeft verruild.

Krijgen de nieuwe avonturen van «XIII» een Zuid-amerikaans tintje? In ieder geval hebben **Jean Van Hamme** en **William Vance** de winnaars van het grote concours, dat het televisiestation France 2 heeft uitgeschreven, meegenomen naar Buenos Aires, de hoofdstad van Argentinië, ter gelegenheid van het verschijnen van het 9de album van de serie bij Dargaud. Vier dagen lang zijn de scenarioschrijver en de tekenaar van «Voor Maria» met de twee winnaars op stap geweest en hebben zij hen op het spoor gezet van de toekomstige avonturen van hun held. **Augustin**, 17 jaar en **Linda**, 19 jaar, hebben zo het landschap gezien dat model heeft gestaan voor bepaalde achtergronden van de 10de episode van deze geschiedenis. Het verhaal heeft veel verrassingen in petto en wordt uitgegeven in oktober '93. Wat voor belangrijk stukje van de puzzel wordt ons deze keer toegeworpen? «Het onderzoek van XIII in Latijns Amerika speelt zich in drie albums af, vertelt Jean Van Hamme. Deze keer krijgt hij via een boodschap van pater Jacinto te horen, dat zijn vrouw (hij heeft voordien nooit geweten dat hij getrouwd was) Maria heette en dat zij groot, ja, zelfs dodelijk gevaar liep! Zijn XIII en «El Cascador» niet één en dezelfde persoon?... In het 10de album «**El Cascador**», waar William Vance druk mee bezig is, wordt dit interessante vraagstuk opgelost.»

«Don't cry for me Argentina...»! De tekst van het beroemde lied uit de musical «Evita» lijkt wel op het lijf geschreven te zijn van de held. Wanneer hij de oplossing heeft gevonden van dit nieuwe raadsel, waarin verrassende wendingen en weergaloze sfeertekening schering en inslag zijn, blijft de beroemste aan geheugenverlies lijdende held namelijk nog een tijdje in Latijns Amerika voor nog een album. Daarna trekt hij naar elders om antwoord te vinden op andere vragen.

Het weekblad Kuifje is een uitgave van:
De Lombard Uitgaven N.V.
P.H. Spaaklaan 1-11
1070 Brussel
Telefoon: 02/526.68.11
Telefax: 02/5204405
Uitgever: Jean-Pascal Robiefroid
Artistiek directeur: Tibet
Literair directeur: A.-P. Duchâteau
Hoofdredacteur: Yves Sente
Redactie: Ann Heindryckx
Fabricatie: Claudine Sterlin
Marketing en advertenties:
België/Nederland
Myriam Van Dyck —
Tel. 02/526.68.11
Lithografie: Tallon
Druk: Proost International
Bookproduction N.V.
Turnhout - België
fppb Lid van de Unie
van de Uitgevers van
de Periodieke Pers
(U.U.P.P.)

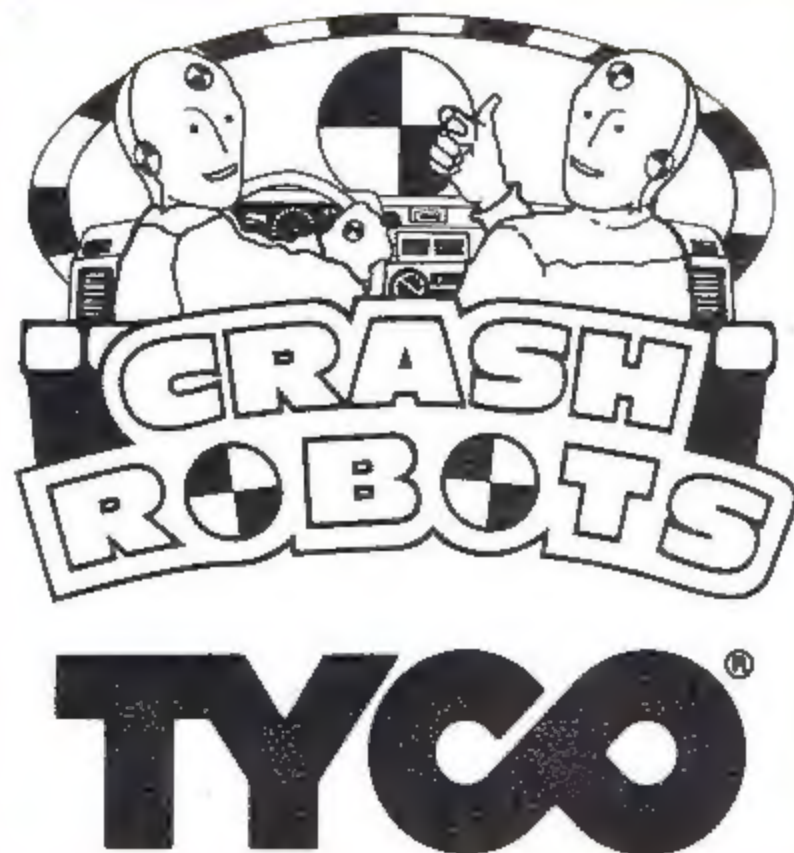
**Abonnementsopgave/
klachten voor België:**
P.V.D., P.B. 116, 1070 Brussel
Telefoon: 02/525.14.03
Abonnementsprijzen:
Per jaar (52 nrs): 2.125 BF,
door storting op rekening
210-0985103-23
van P.V.D. - Brussel

Nederland:
Redactie Kuifje-Nederland:
Lombard Uitgaven Nederland bv
P.B. 49 - 2140 AA Vijfhuizen

Marketing en Distributie:
Uitgeverij De Vrijbouter bv
P.B. 77-5126 ZH Gilze
Telefoon (01615) 7100
Telefax: (01615) 3355

**Abonnementsopgave/
klachten voor Nederland:**
P.V.O.-abonnements services
Postbus 77, 5126 ZH Gilze
Telefoon 01615-7450 - toestel 412
Abonnementsprijs: 1 jaar: fl. 150,-
6 maanden: fl. 75,-/3 maanden: fl. 37,50
Adreswijziging: 4 weken van te
voren schriftelijke opgave via wikkell
rond KUIFJE.
Annuleringen: opzegging
4 weken vóór het einde van de
abonnementstermijn schriftelijk
opgeven.

Buitenlandse abonnementsprijs
op aanvraag.

NIEUW!

WOOGEE

Een
schijnwereld

André Benn

Overal
verkrijgbaar!

UITGEVERIJ
DARGAUD

JACKSON

SAMENVATTING VAN DE VORIGE EPISODE SCHIMMEN VAN HET LEWIS GEBERGTE

Alles begint tijdens een onschuldige jacht in het Mont Lewis gebergte. Samen met Thomas CASTELLANE, een Frans schrijver die door JACKSON wordt ingewijd in het vallen zetten, stuit hij op een verlaten, ondergesneeuwde boshut, waar ze het skelet vinden van een bewoonster... die vijftientig jaar geleden werd vermoord. Naast haar lichaam ontdekken ze een onthullend document: HET REISVERSLAG VAN DE BUTLER-EXPEDITIE.

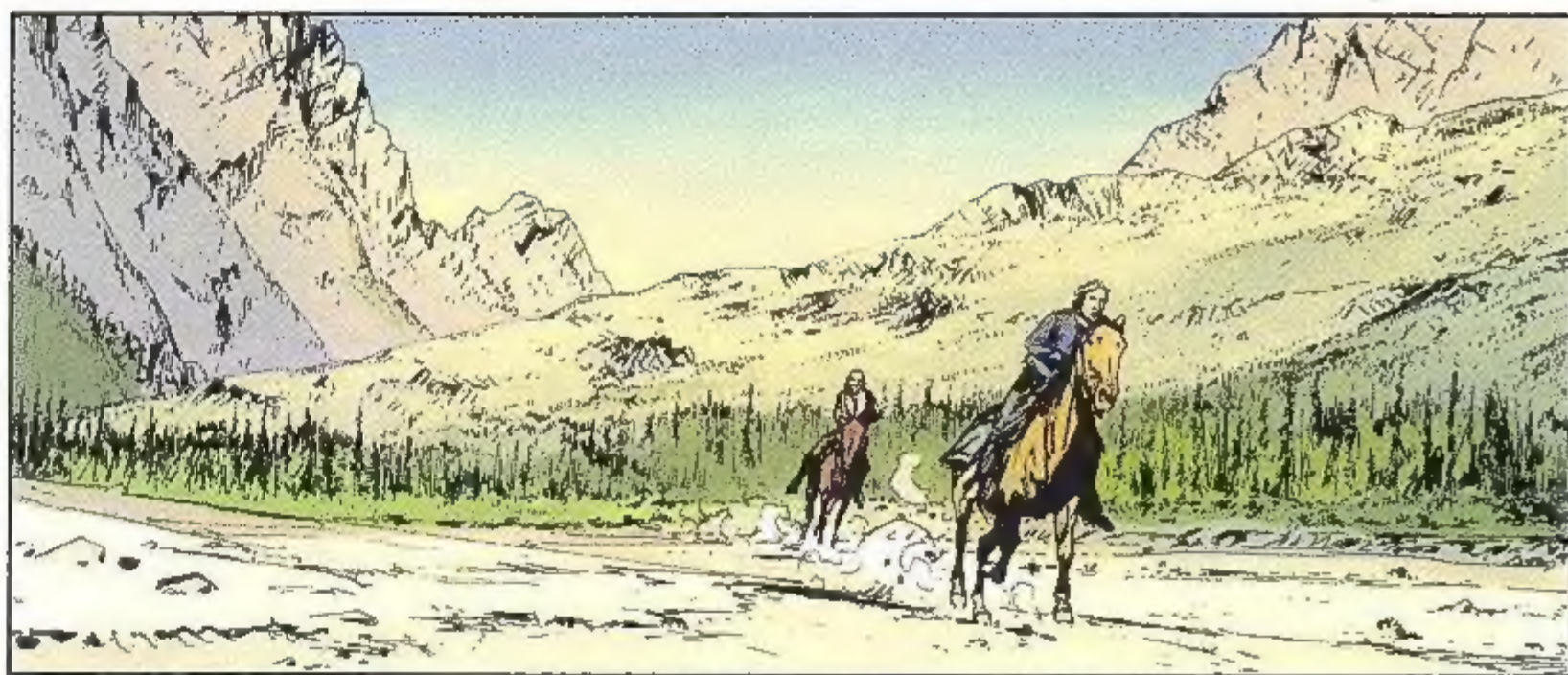
Louis BUTLER was een hoge regeringsambtenaar uit Quebec, die een kwart eeuw geleden op zoek ging naar KOHINGA, een mythische stad die door een vreemd volk van kunstsmeden uit West-Canada was gesticht: de KOTSOKA.

De ontdekkingsreiziger bereikte zijn doel, maar zijn reis eindigde in een ramp: de natuur, de Indianen en de meningsverschillen van de expeditieleden onderling maakten korte metten met de negen avonturiers. Niemand hoorde ooit nog iets over deze verdoemde expeditie... tot het reisverslag ontdekt werd.

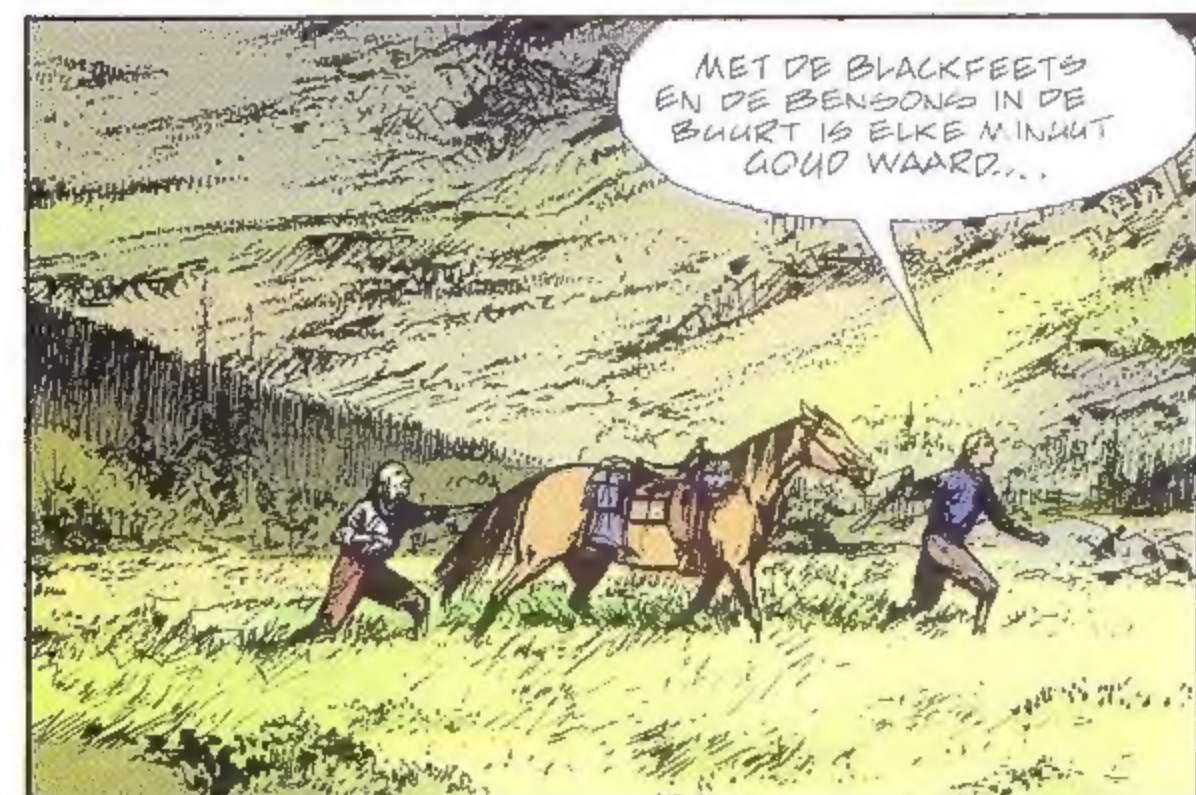
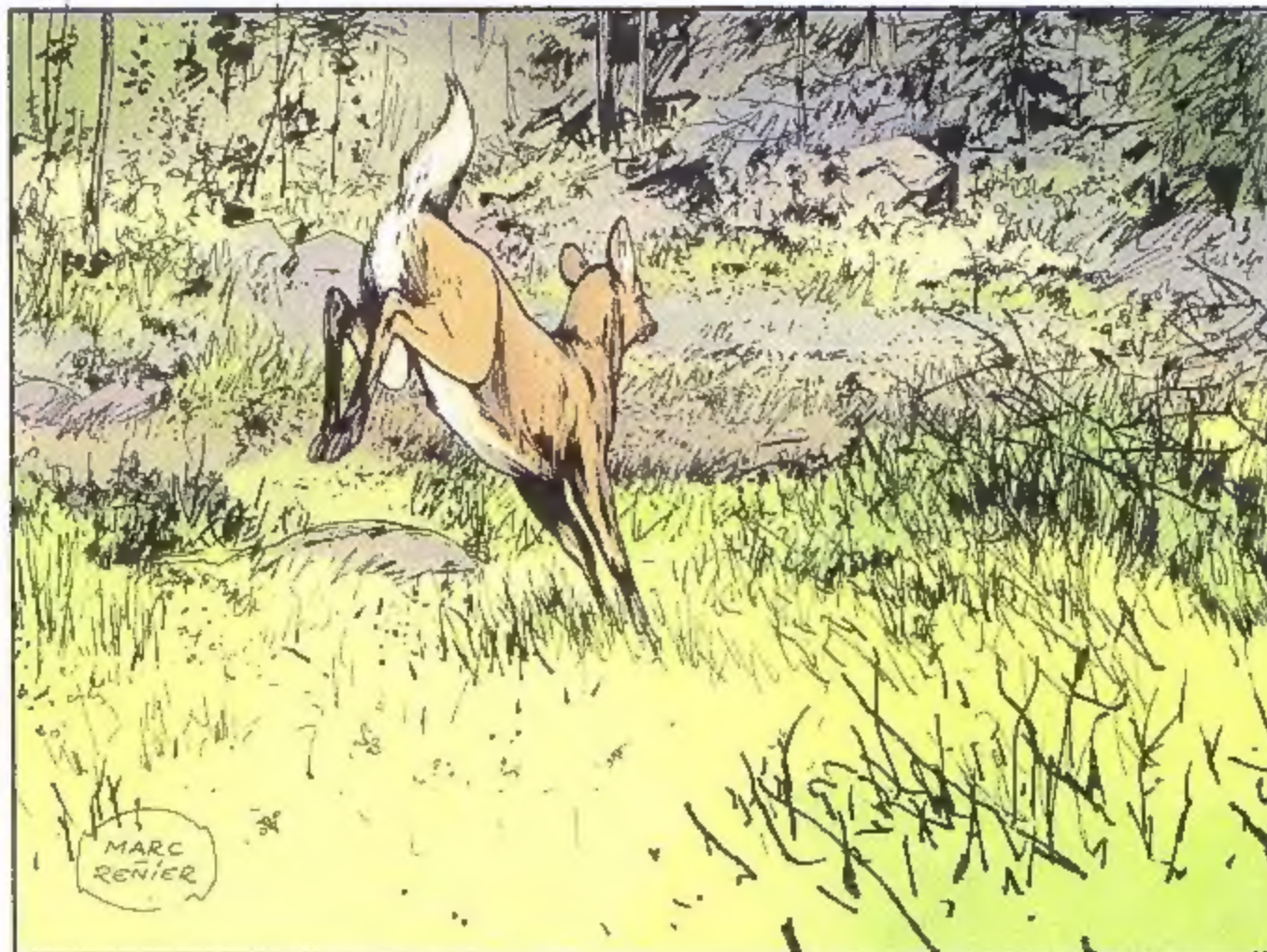
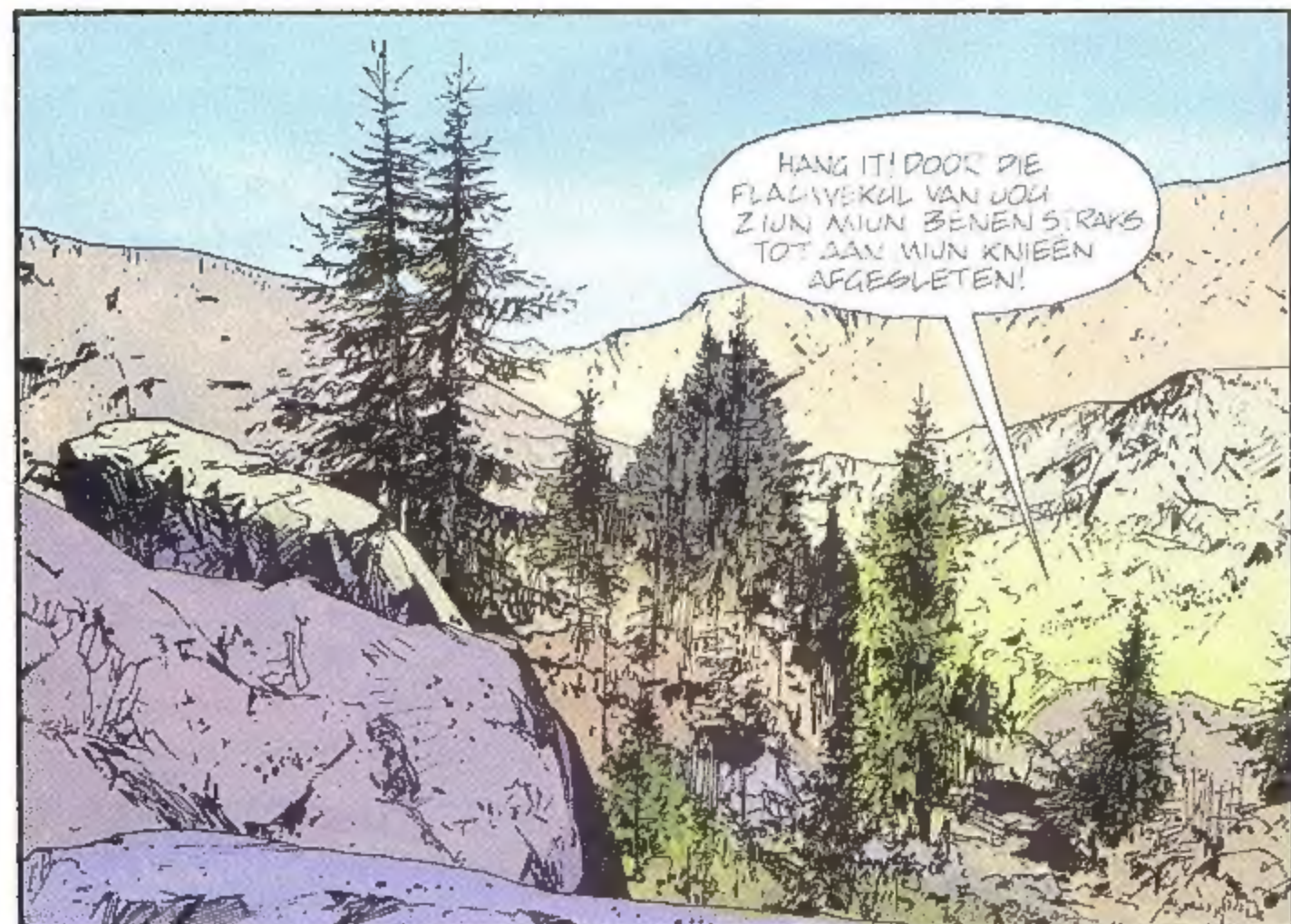
De Fransman is razend enthousiast over deze geschiedenis en besluit zelf een expeditie op touw te zetten. Hij vraagt Jackson of hij zijn gids wil zijn, maar de Bois-Brûlé, die er weinig heil in ziet weigert en probeert Castellane zelfs koppig ervan te overtuigen dat hij zijn plan beter kan opgeven. Deze gaat onverstoord door met de voorbereidingen voor de reis, waarbij hij niets aan het toeval

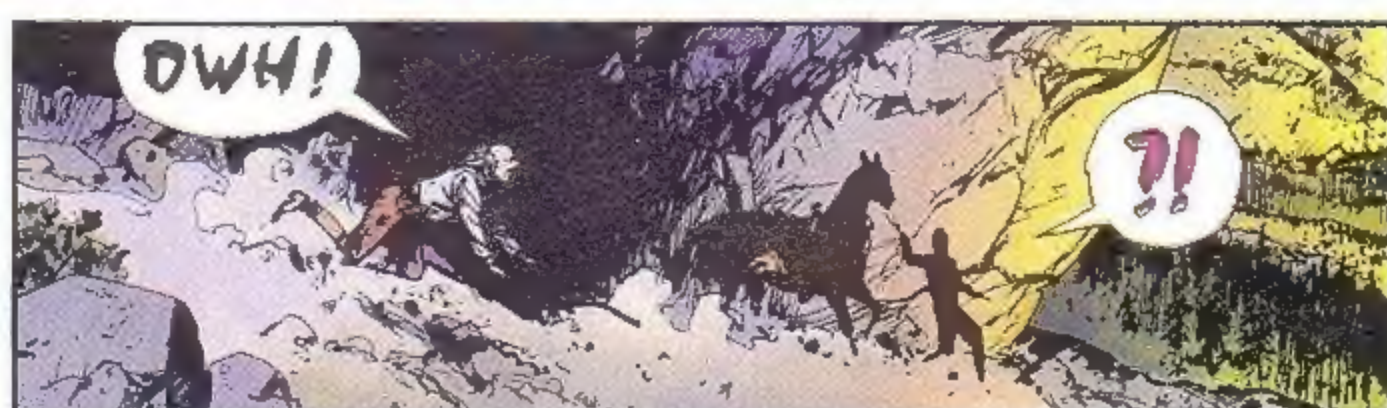
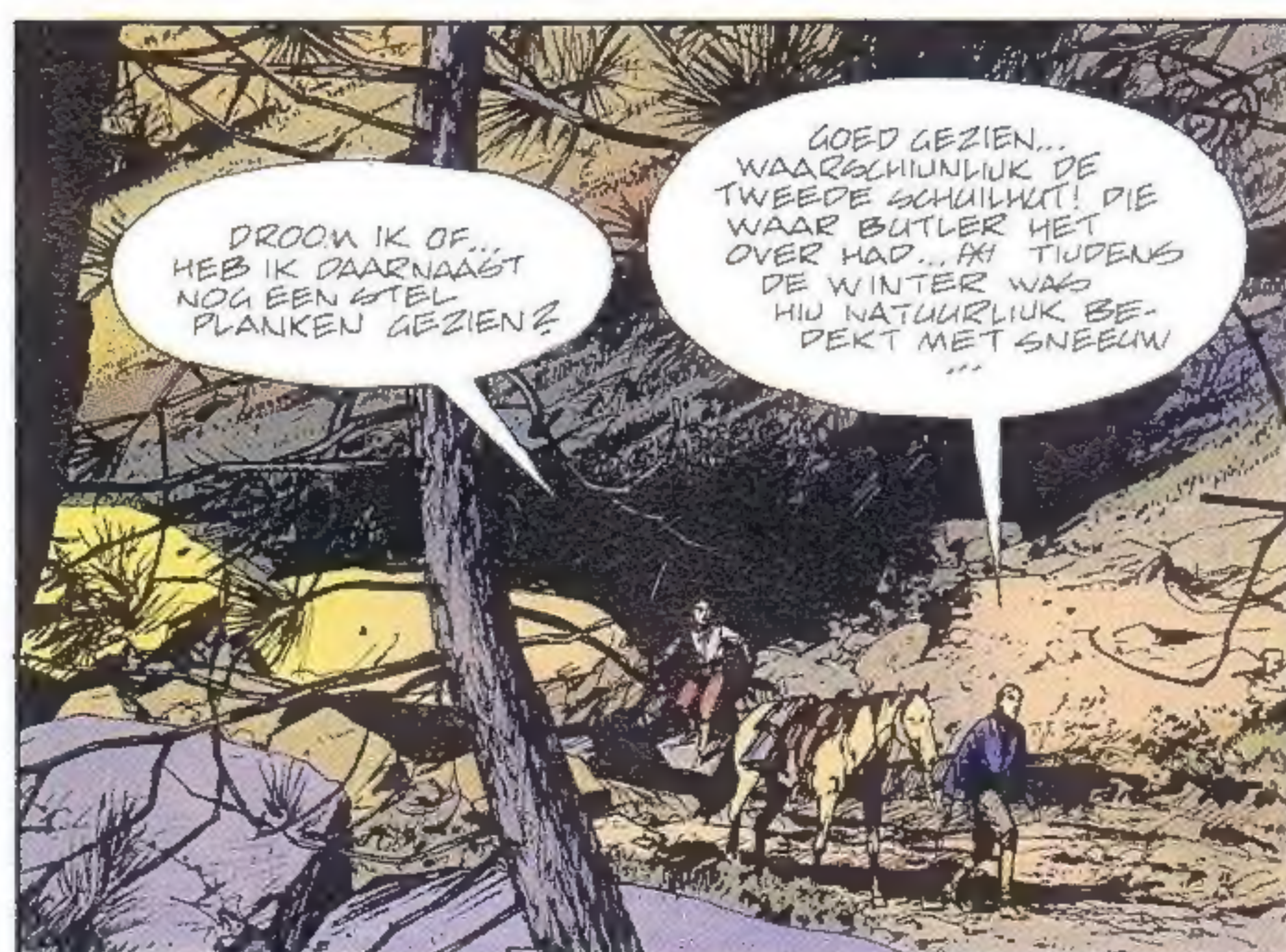
overlaat. Behalve LUCILE (zijn vrouw) en LANDRY (zijn bediende), neemt hij STOCKWELL (een oud-officier van de cavalerie, die vroeger in deze streek gestationeerd was), «GRIZZLY» (een ervaren woudloper) en Barry COLFAX (een scherpschutter) met zich mee. NOEMIE, de vriendin van Jackson, heeft wel zin in het avontuur, maar de trapper, die hoe langer hoe meer afkerig is van de expeditie, verzet zich met hand en tand tegen haar voornemen.

Het sein tot vertrek werd gegeven toen Jackson hoog in de bergen was, waar hij een gewonde vriend te hulp kwam. Bij zijn thuiskomst, was Noemie verdwenen met Castellane en zijn metgezellen! De Bois-Brûlé is razend, maar ook erg ongerust: de BLACKFEET zijn namelijk op het oorlogspad en de BENSON, gewetenloze bandieten, stropen de omgeving af.

Samen met TEQUILA — een oude goudzoeker, die hij eens het leven heeft gered — gaat Jackson dan de Fransman en zijn groep achterna...

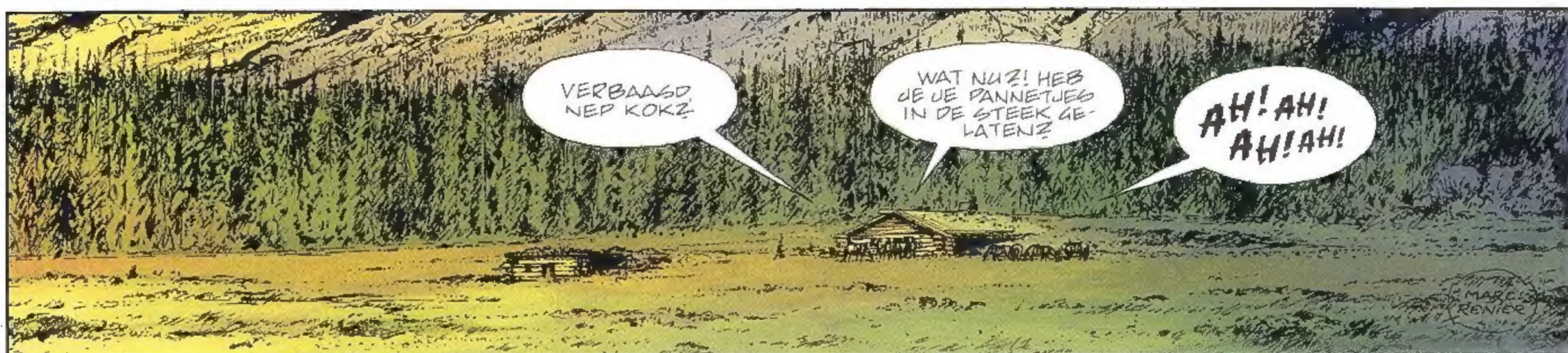

DE BENSONS!!!

WELKOM IN HET
GEESTENPALEIS,
HEREN!

VERBAASD
NEP KOKZ?

WAT NU Z! HEB
DE JE PANNETJES
IN DE STEEK GE-
LATENZ?

AH! AH!
AH! AH!

VOLGENS MIJ
MISTEN JULLIE ONS,
NIETWAARZ?

WAT IS ER MET
NOÉMIE EN
CASTELLANE GE-
BEURDZ!!

RUSTIG! WE HEBBEN ALLE TIJD
OM TE PRATEN... MAAR EERST...
EMMET! HELP ONZE VRIENDEN
EENS... ZE ZIEN ER DOODMOE-
DIT!

ZOOO!... RUSTIG
BLIJVEN, DAN GE-
BEURT JULLIE
NIETS!

EN DE
ANDEREN
Z?

AAH! DE AN-
DEREN... DIE HEB-
BEN MET NOG
TAAIERE TEGENSTAN-
DERS TE MAKEN
GEHAD!

DE BLACKFEETSZ!!

PRECIES! JOUW VRIENDJES WAREN-
ZONDER AARZELEN TROUWENS-
OP WEG HIERHEEN, TOEN EEN STEL-
LETJE GEVEERDE JONGENS DE
ANDERE HELLING AFKWAMEN. ZE
HADDEN GEEN TIJD DEKKING TE
ZOEKEN: OM AAN DIE WOESTELINGEN
TE ONTSNAPPEN MOESTEN ZE MAKEN
DAT ZE WEGKWAMEN!

EN JULLIE
HEBBEN
NIETS GE-
DAANZ!

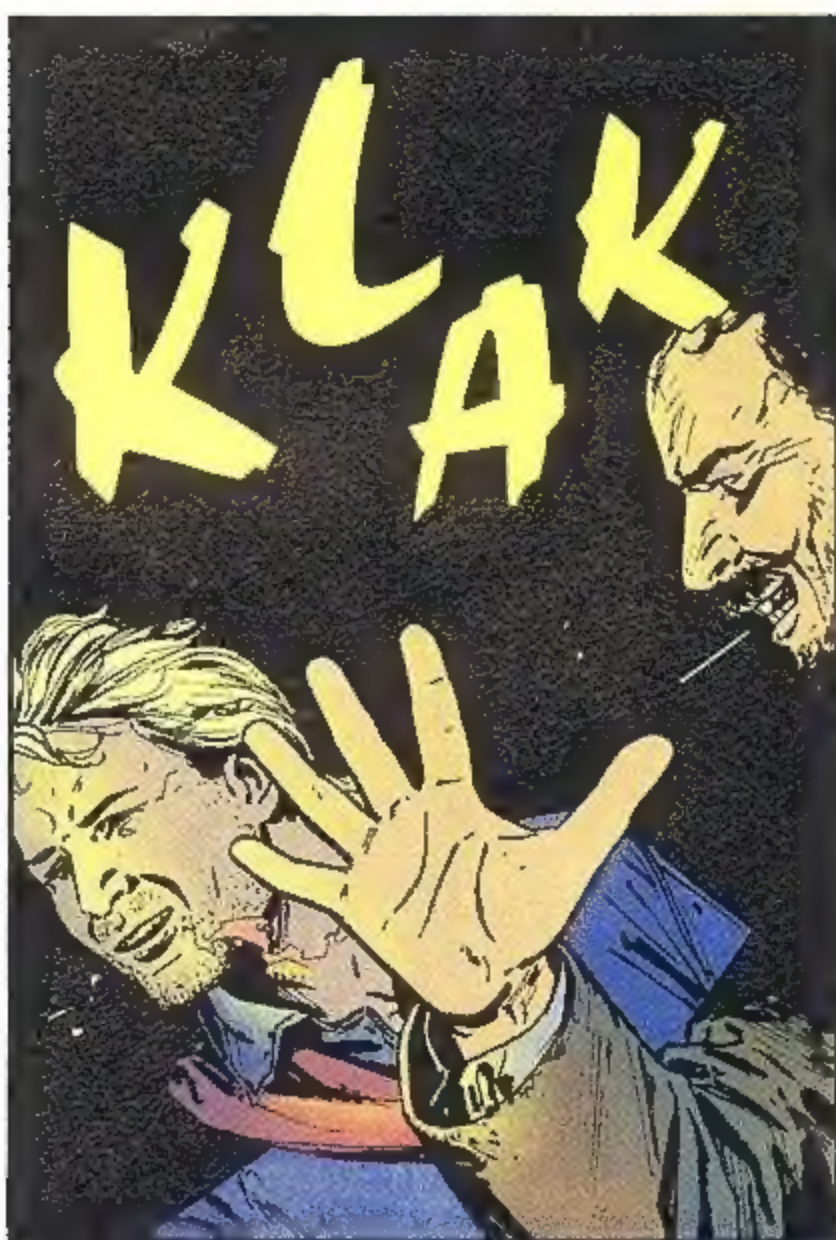
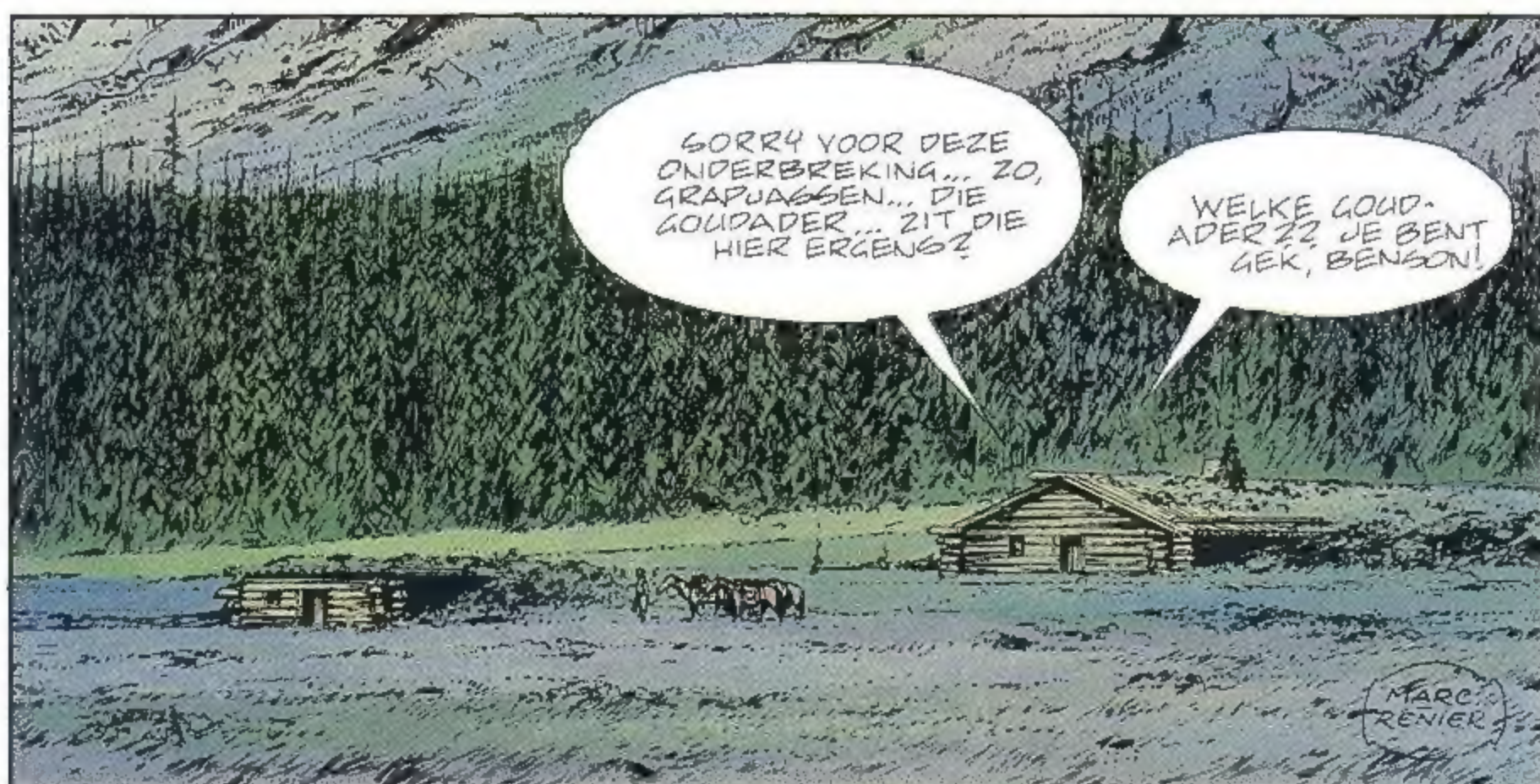
TEGEN VUFTIG WILDENZ!
TROUWENS, JE KENT ONS...
WIJ ZIJN BESCHIEDEN EN
WILLEN ONS BEGLIST NIET
MENGEN IN WAT ONS NIET
AANGAAT...

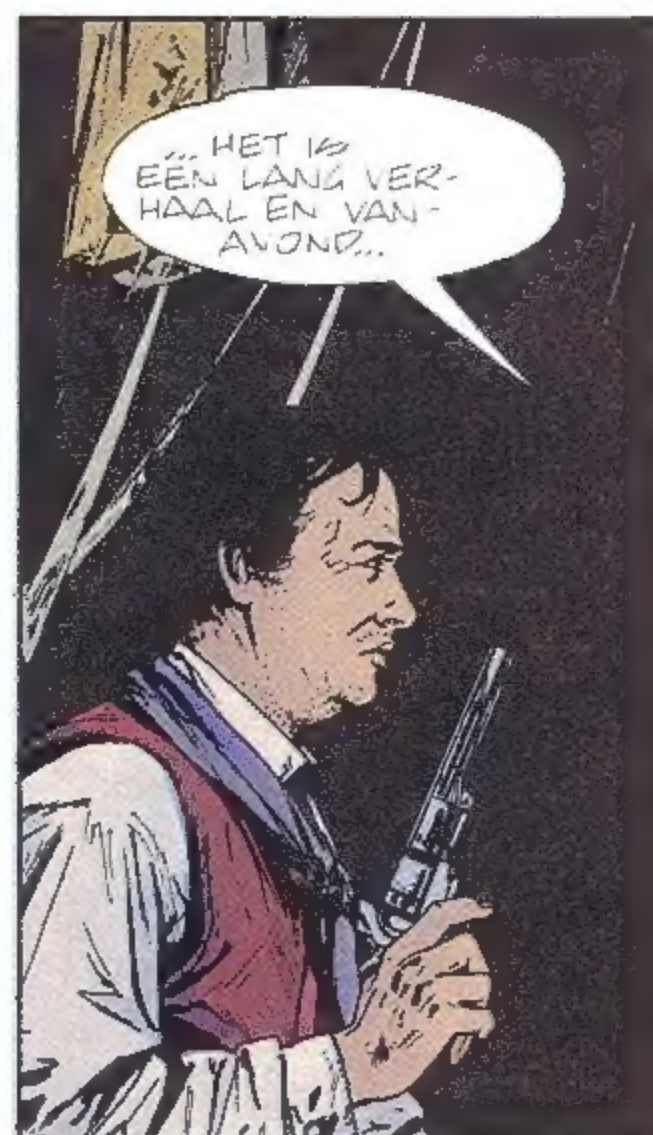
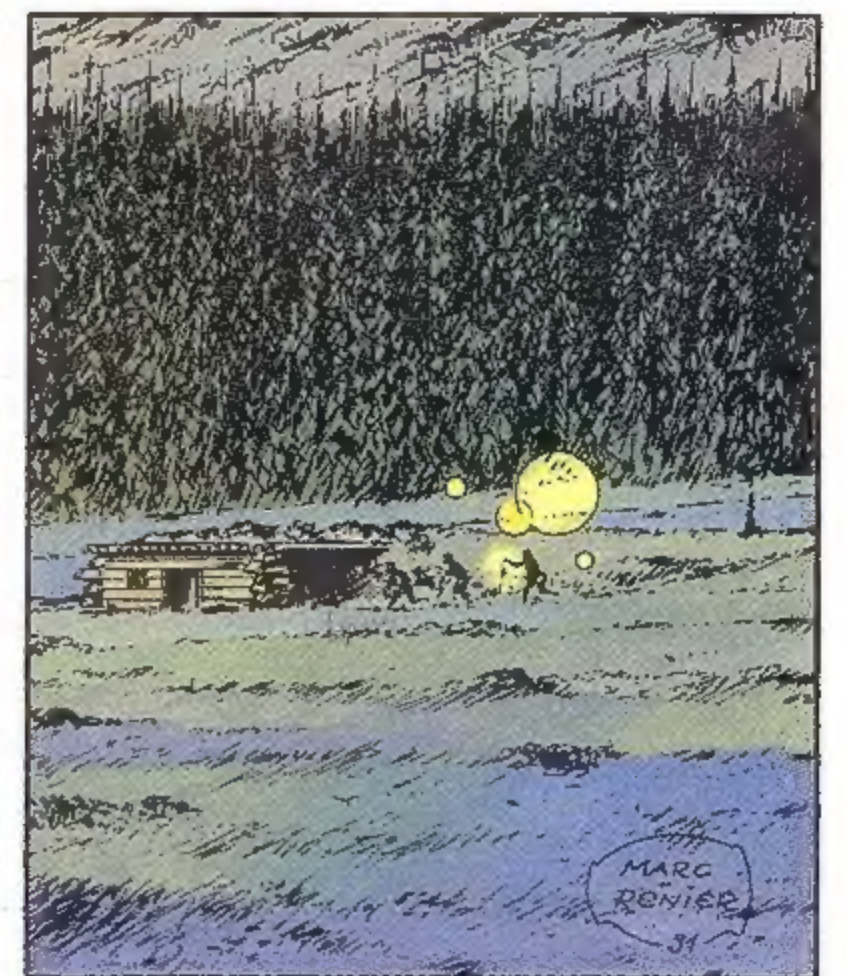
BOVENDIEN WAREN WE DOOD-
NIEUWSGIERIG TE WETEN WAT
HEN AANTROK IN DEZE HUT!
TOEN WE AANKWAMEN WAS
DAT HET EERSTE WAT WE AAN
DE HEER DES HUIZES VROE-
GEN... MAAR HELAAS...

...IS HIJ
NIET ERG SPRAAK-
ZAAM!

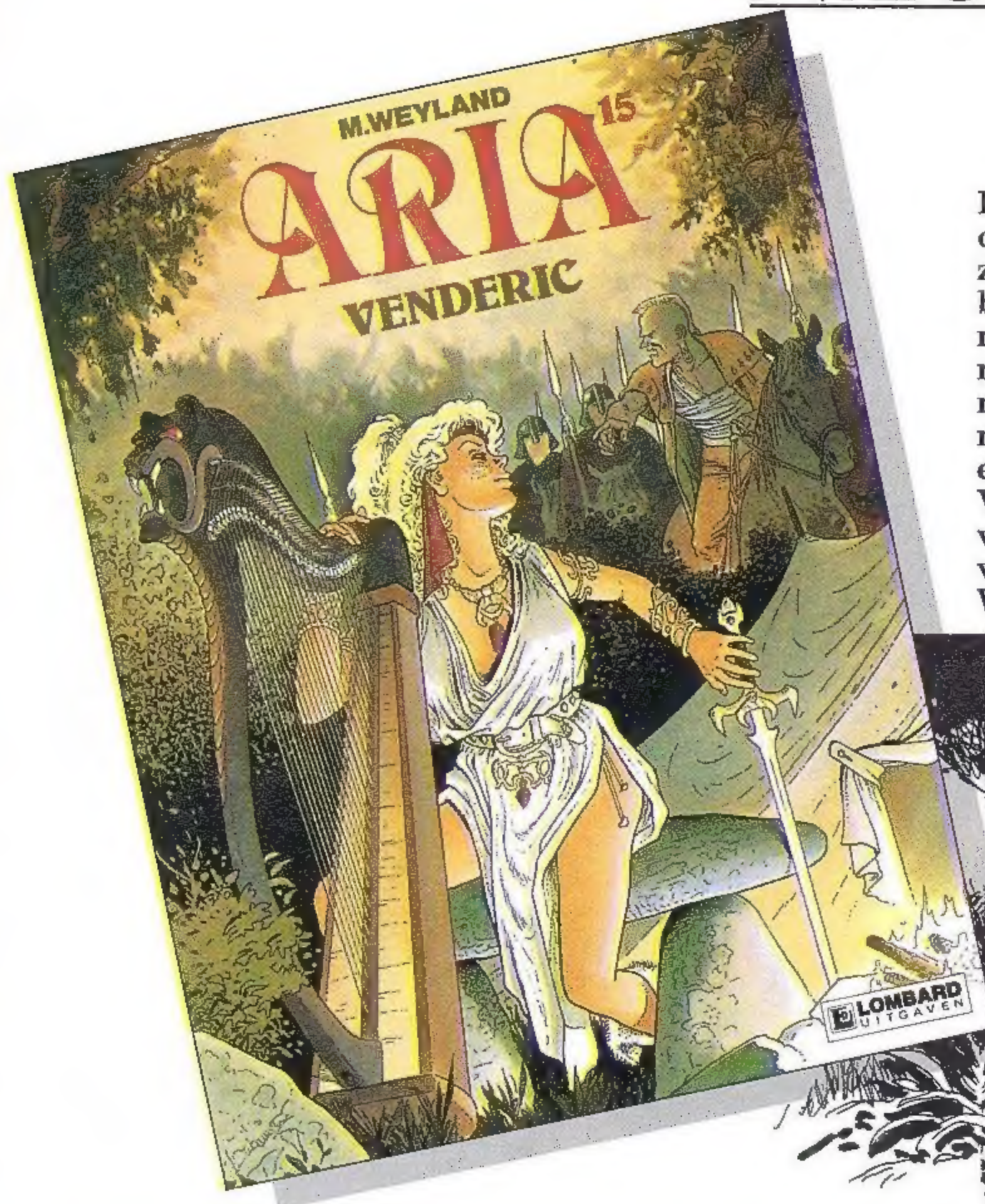
HEB JE M'N
LAATSTE ALBUM
SCHIMMEN VAN
HET LEWIS GEBERGTE
BIJ DE LOMBARD
UITGAVEN
AL GELEZEN!

wordt vervolgd

NIEUW

ARIA

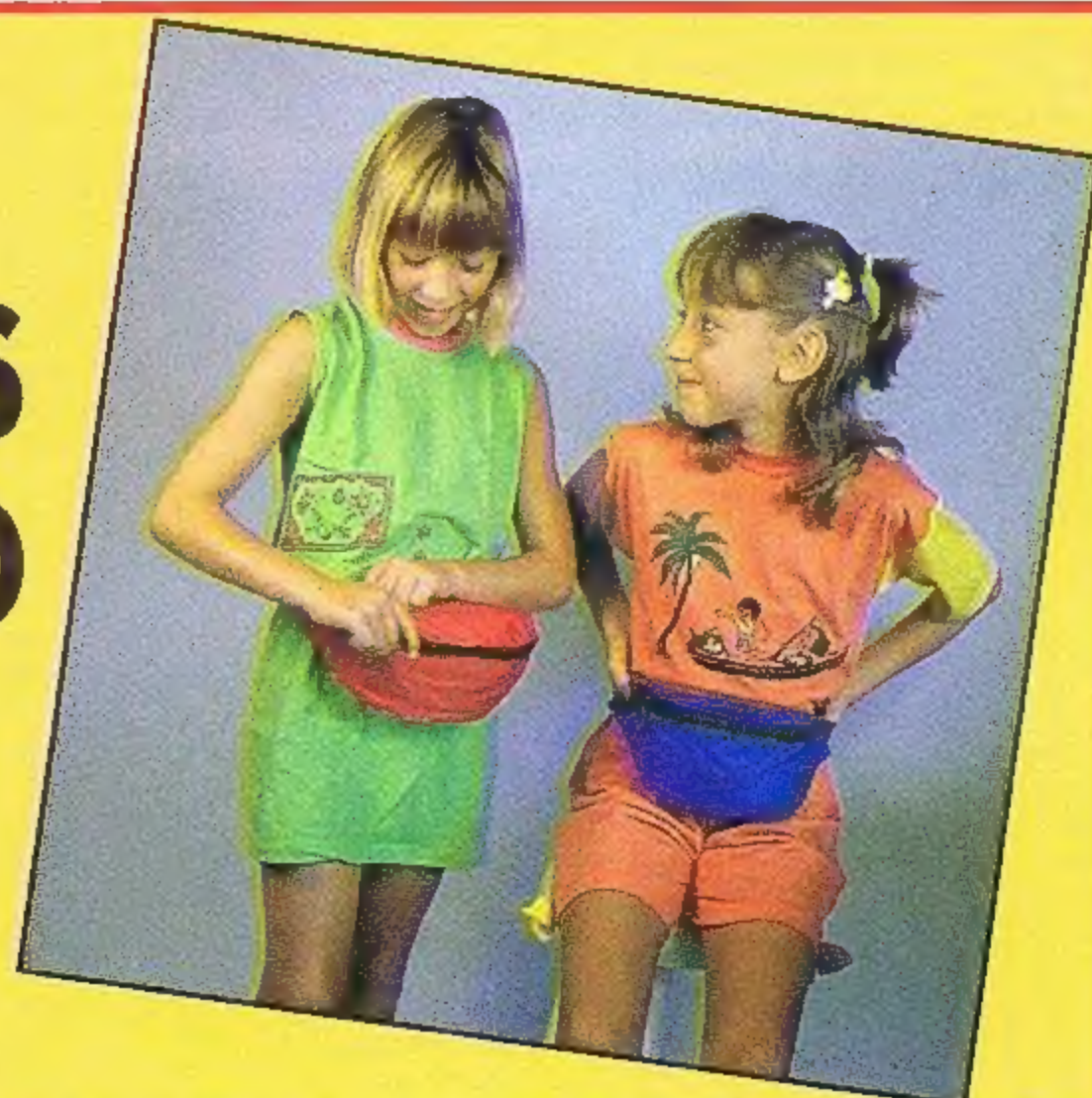
In de geschiedenisboeken zul je niets vinden over het Gervische rijk, waarvan de grenzen zich tot aan Arnoliet uitstrekken. Geen enkel boek maakt zelfs maar melding van de Fronen, mystici die bij machte waren om de elementen naar hun hand te zetten en die werden uitgemoord omdat ze het waagden er een eigen mening op na te houden... Niettemin heeft Aria een van die opstandelingen ontmoet. Hij heet Vendredic en zijn naam dient als titel voor het vijftiende deel van de ongelooflijke avonturen van de mooie en moedige heldin die Michel Weyland voor uitgeverij Lombard tekent.

48 pagina's
kleur
Prijs: 175 BF
9,95Fl

WELKOMSTGESCHENK VOOR NIEUWE ABONNEES IN BELGIE EN NEDERLAND

BELTBAG IN WIT,
ROOD, BLAUW,
GEEL OF ZWART!

BON OF BRIEFKAART
OPSTUREN NAAR
"WEEKBLAD KUIFJE".
VOOR BELGIË:
POSTBUS 176
1060 BRUSSEL 31.
VOOR NEDERLAND:
UDIMA B.V.,
ANTWOORDNR. 60.018
5100 VJ GILZE
DEZE AANBIEDING
IS GELDIG ZOLANG
DE VOORRAAD
STREKT.

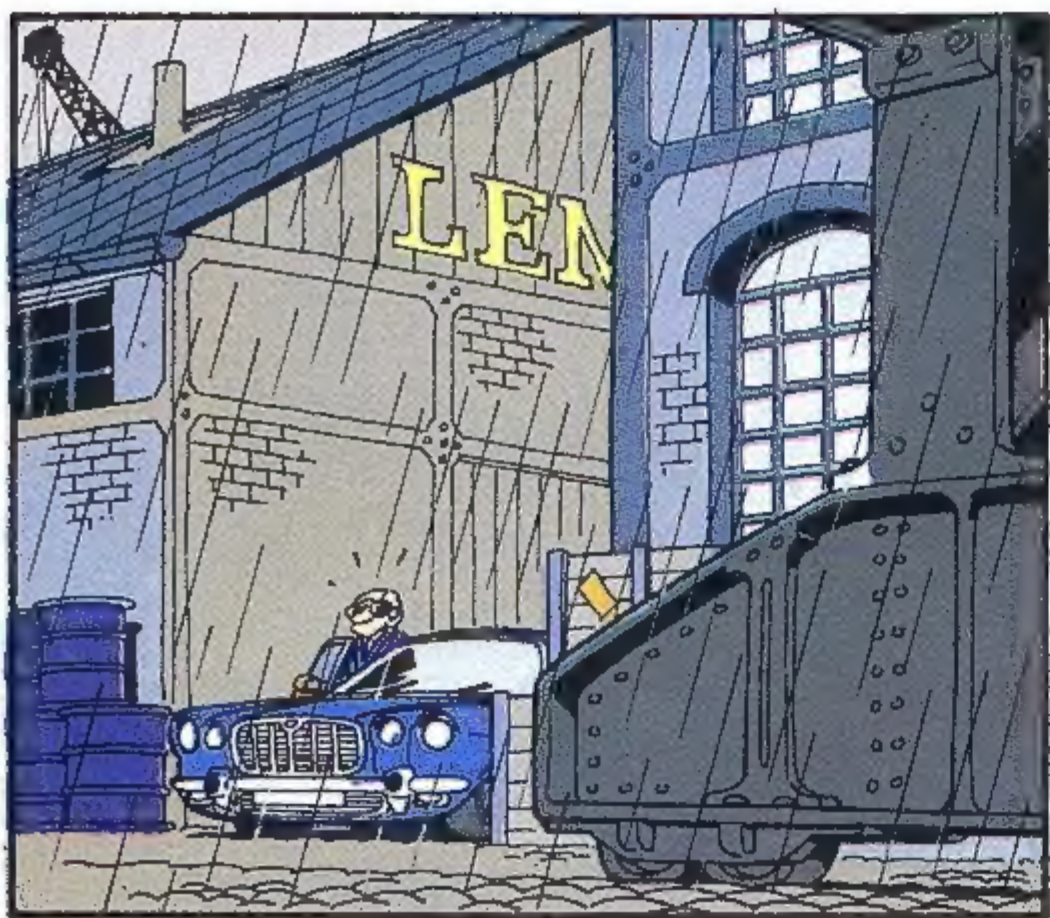
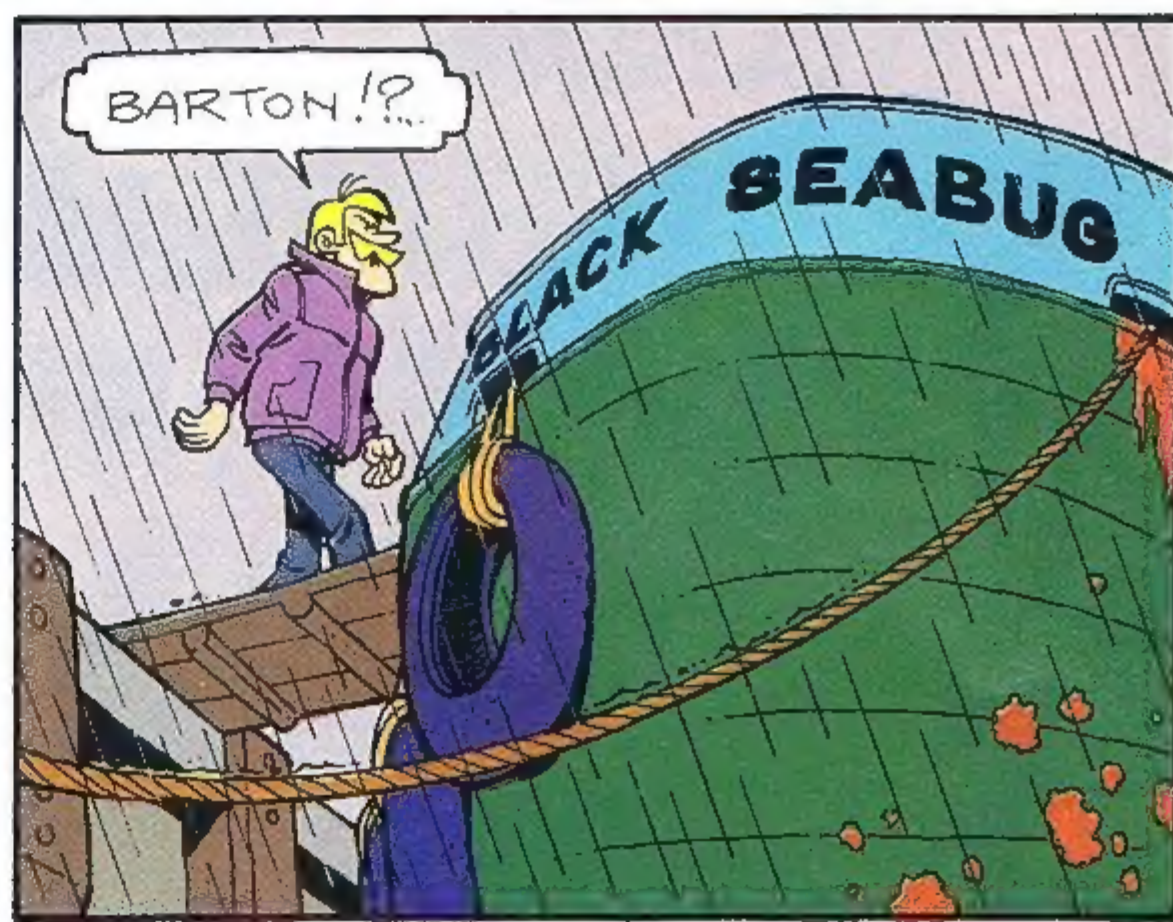
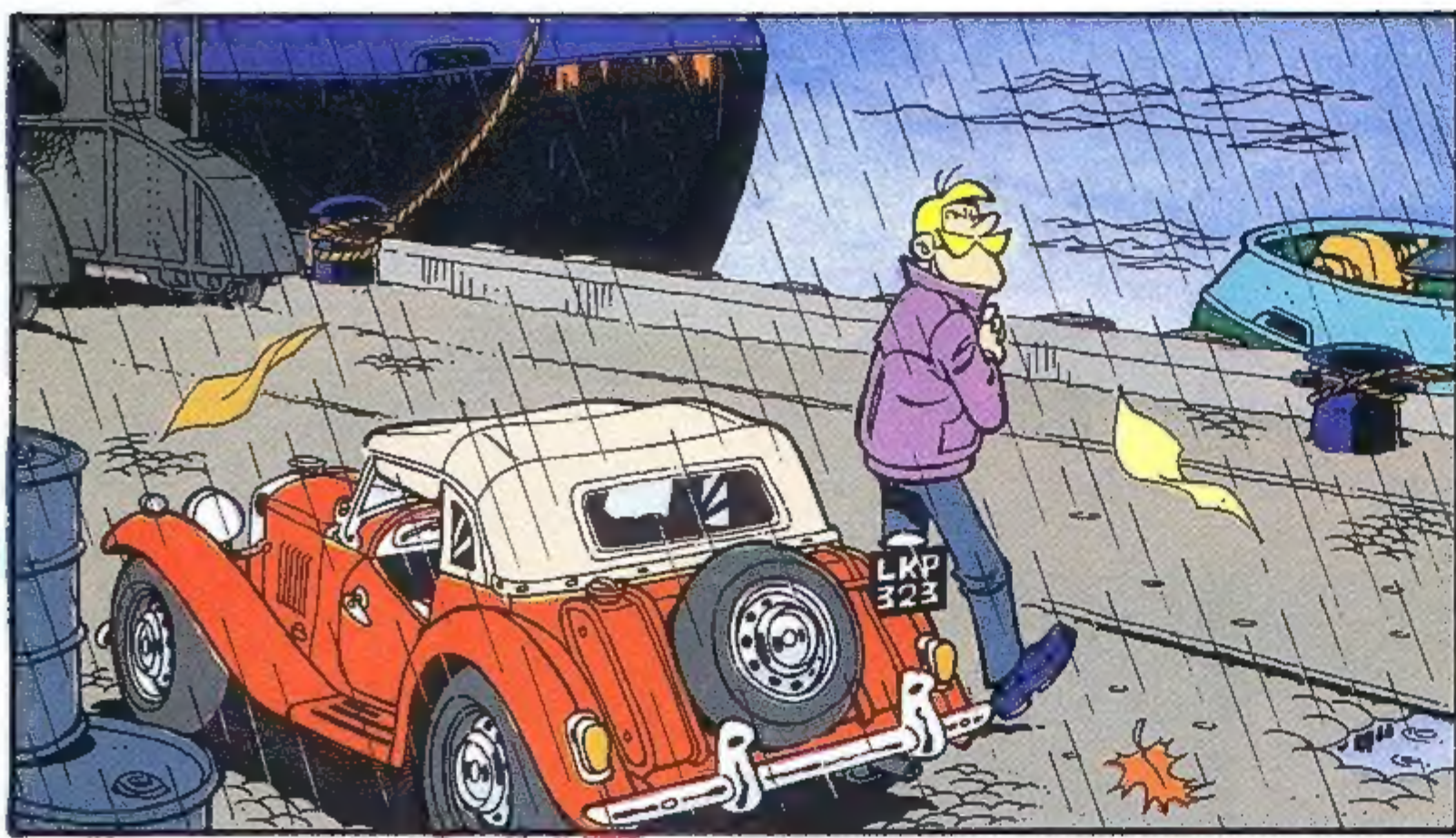
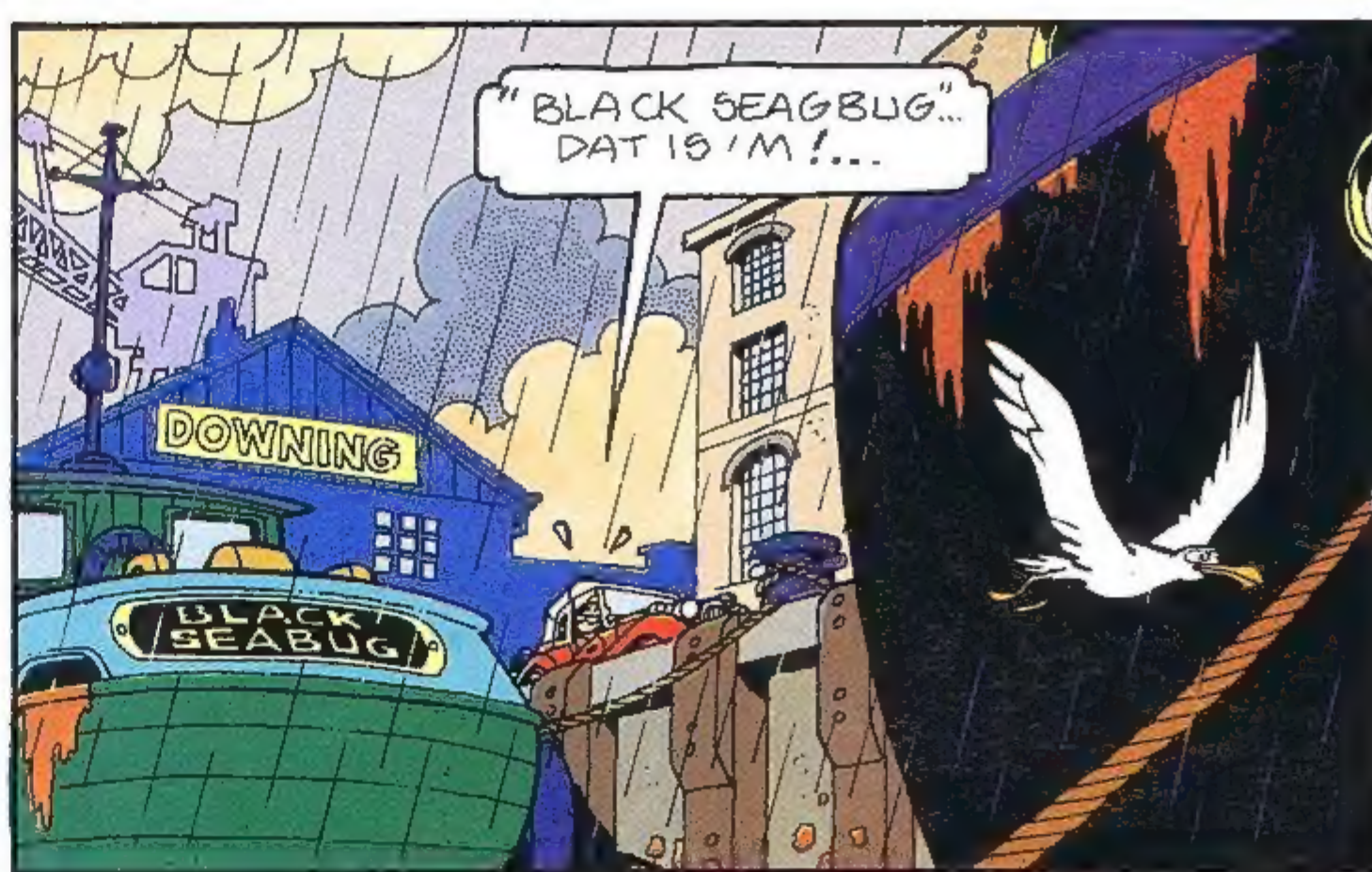
Ikzelf (of iemand anders van het gezin) ben (is) nog niet geabonneerd op het WEEKBLAD KUIFJE en ontvang, zodra mijn betaling van fl. 142,-/BF 2.125 door uw abonnementendienst wordt geregistreerd, als welkomstgeschenk een superleuke beltbag.

NAAM: VOORNAAM: LEEFTIJD:

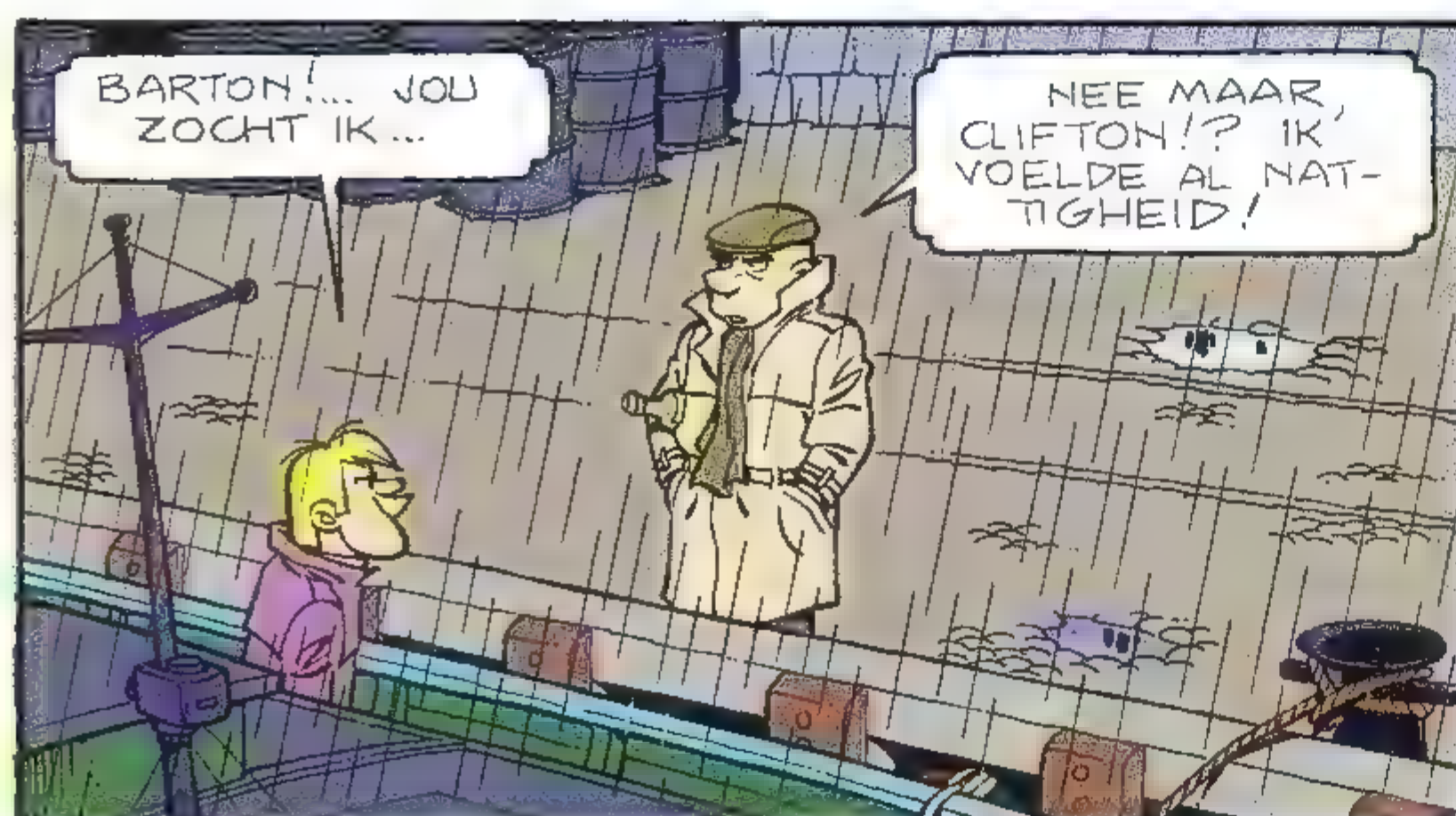
STRAAT: POSTCODE: PLAATS:

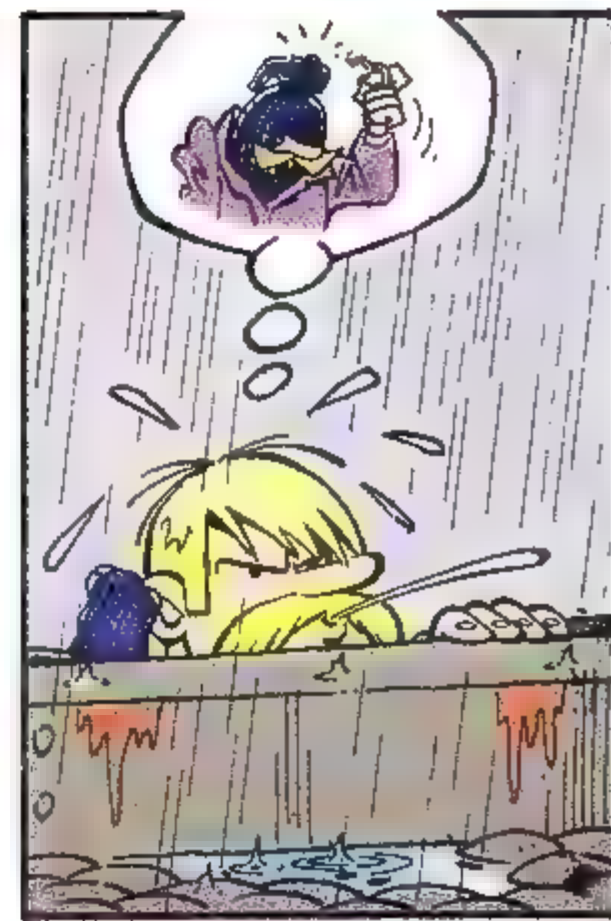
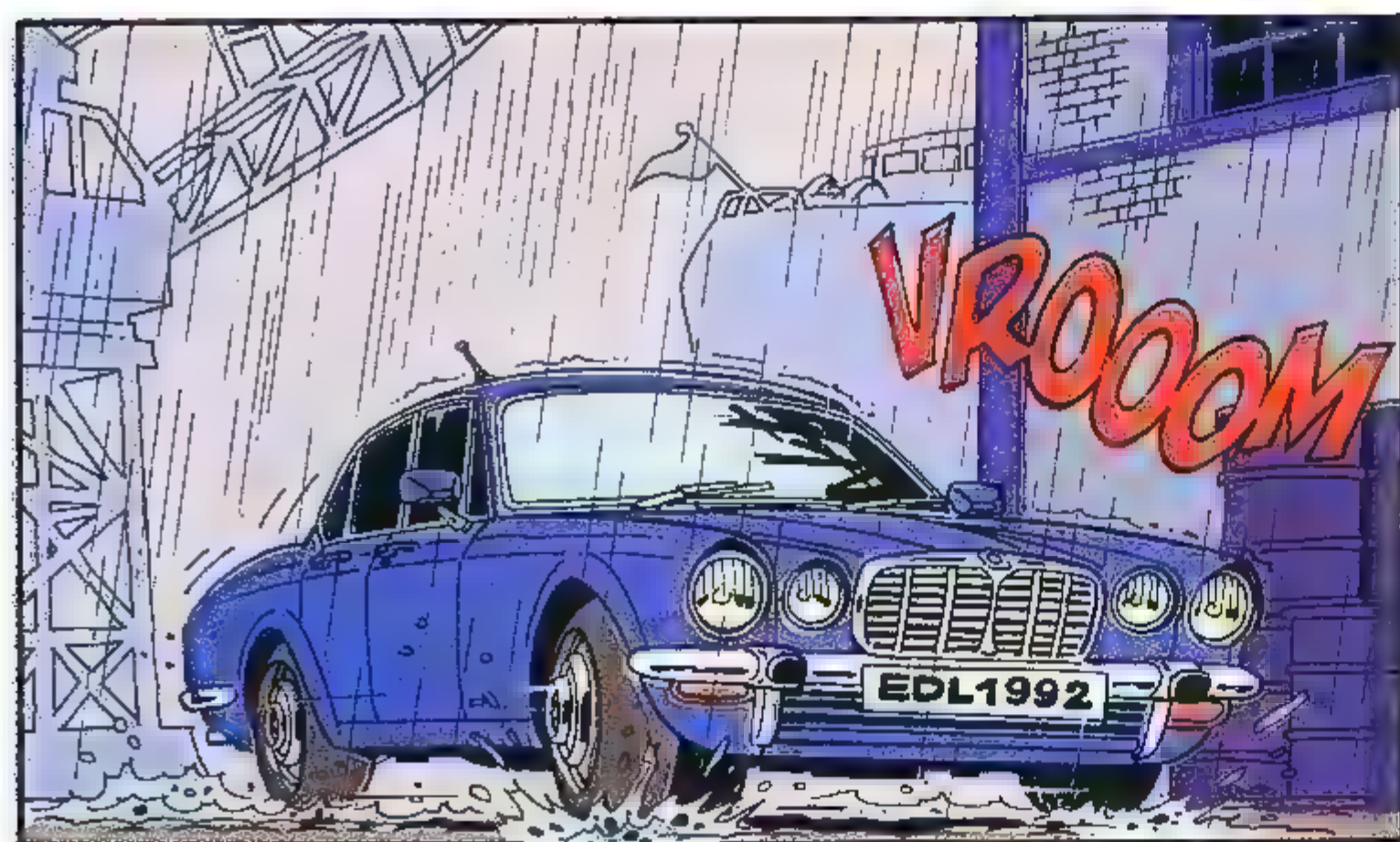
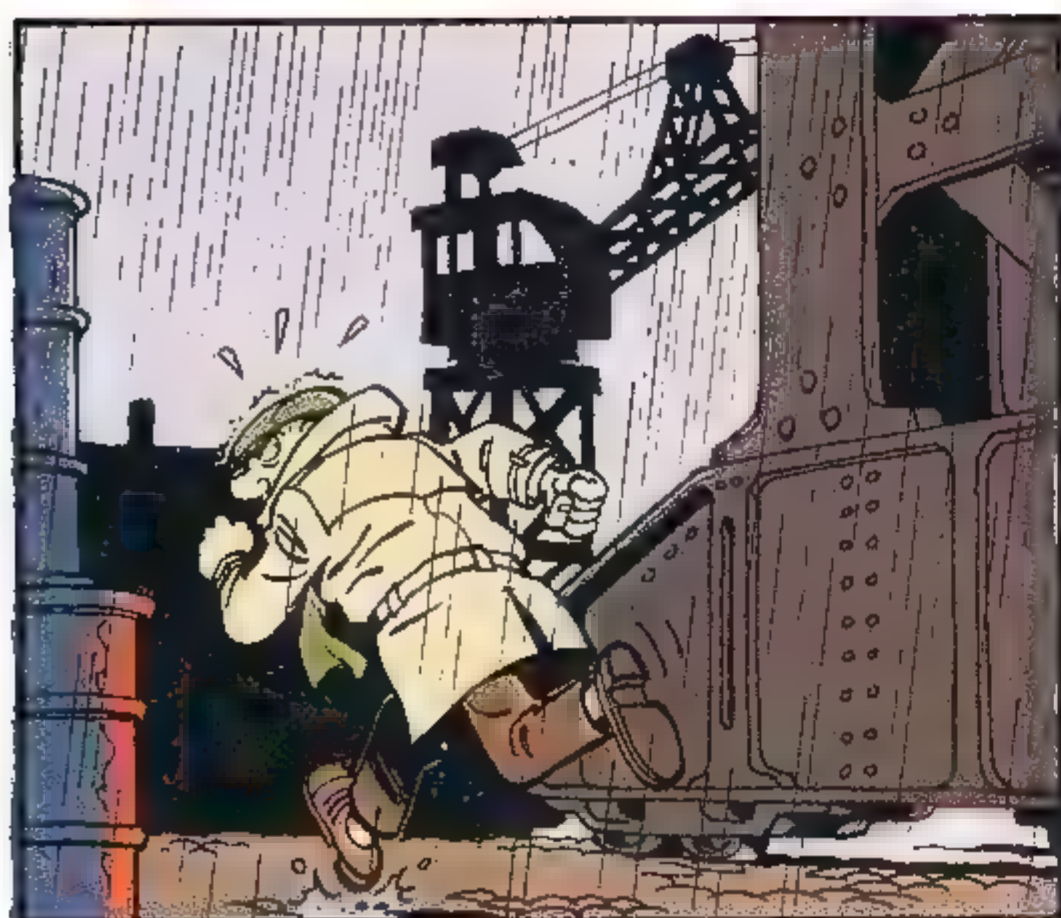
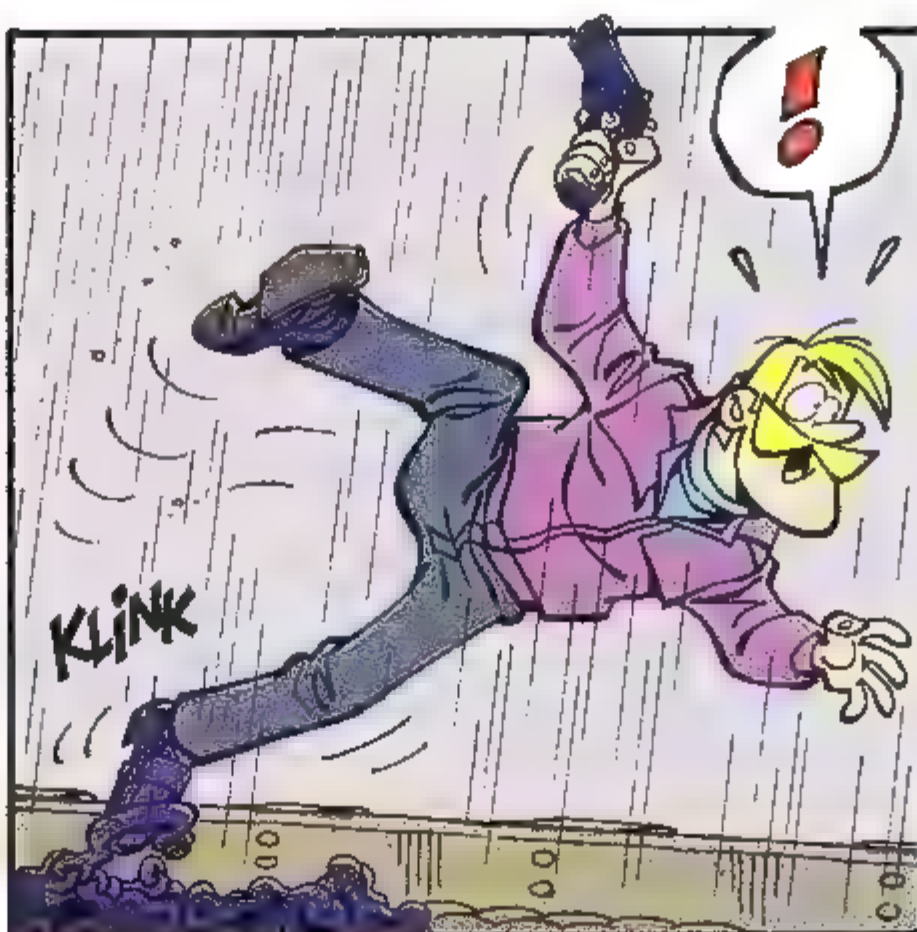
Betaling: Voor België, door storting op rekening 21-0985103-23 van Weekblad Kuifje, Brussel.
Voor Nederland, wordt een acceptgirokaart toegestuurd.

Opletten: leesportefeuillelezers a.u.b. niet in dit blad knippen, maar de bon overnemen of briefkaartje sturen. Prijswijzigingen voorbehouden.

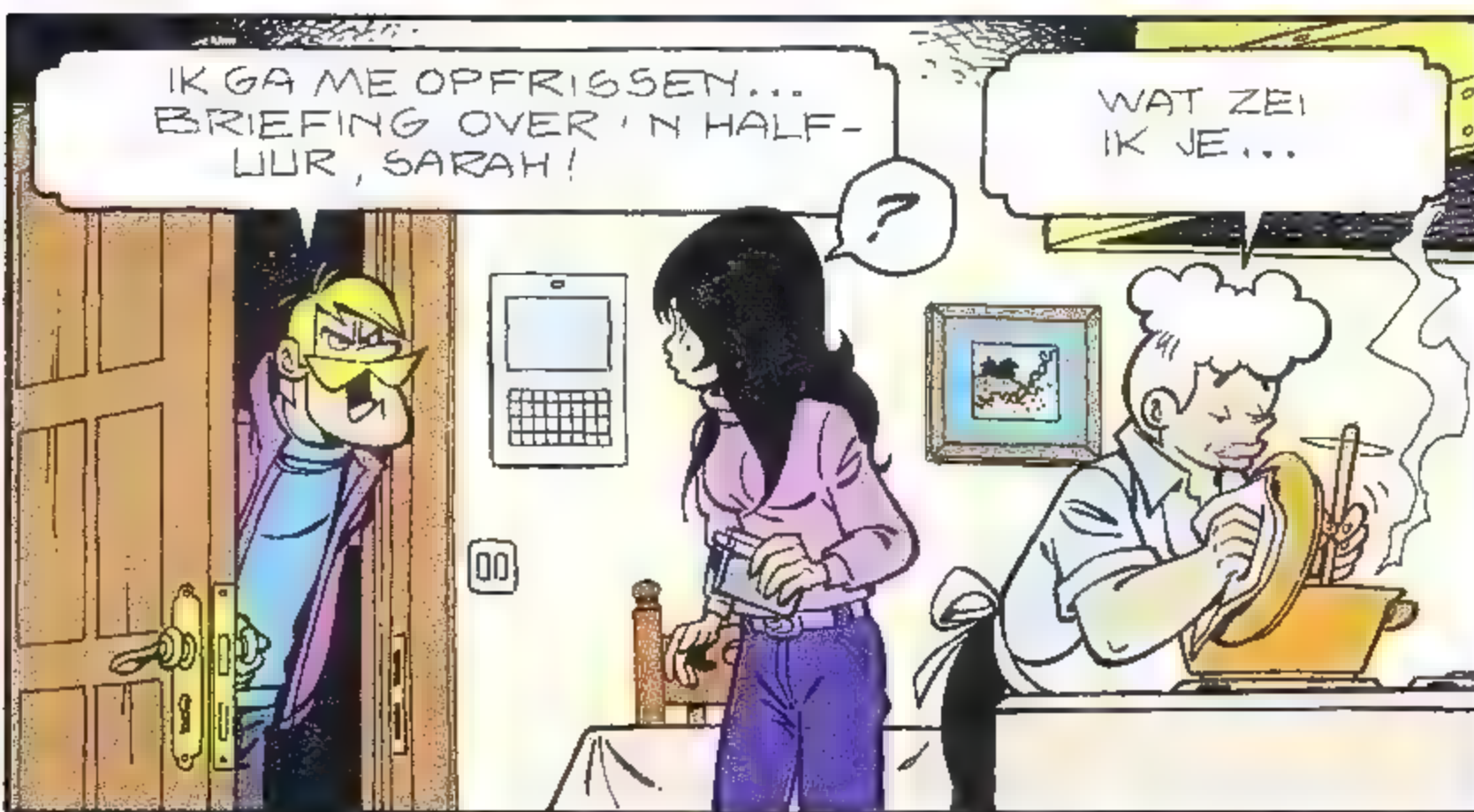
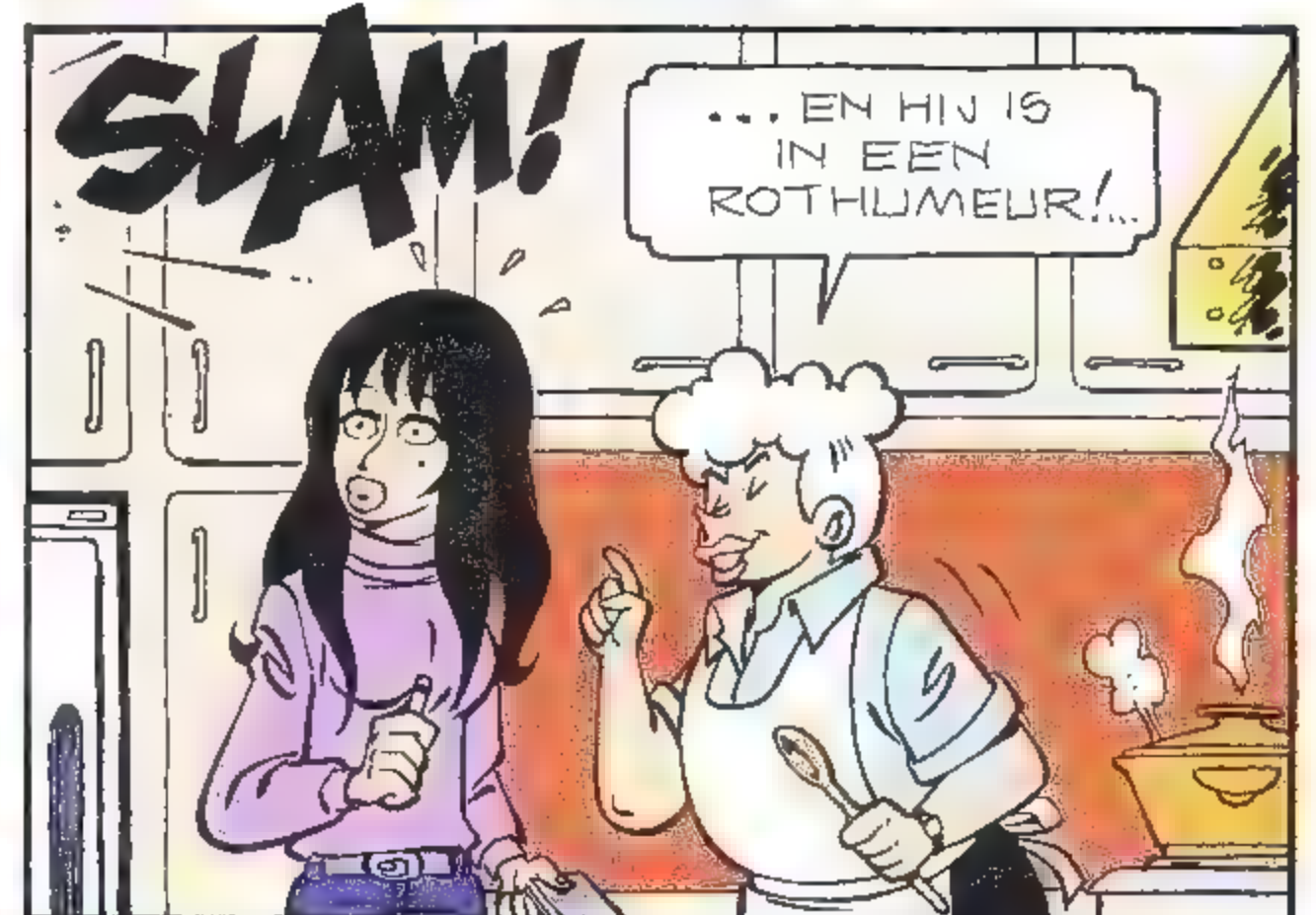
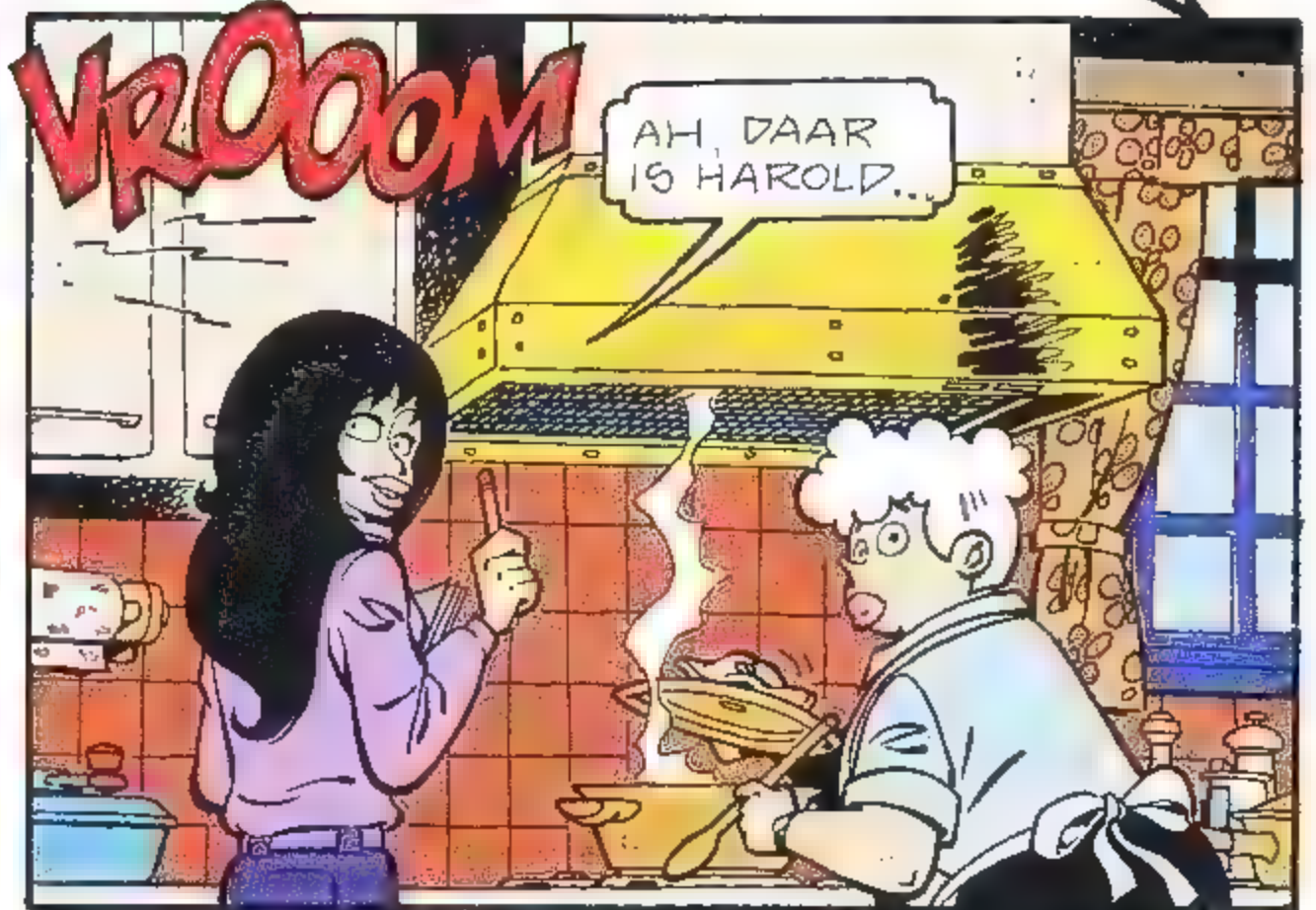

SAMENVATTING: Terwijl Sarah teruggaat naar Stanford en naar een agenda zoekt die hij waarschijnlijk ergens verborgen heeft, gaat Clifton naar Barton, een corrupte ex-politieman, die nu voor eigen rekening werkt en in dienst is van Stanford om de geheimzinnige «King» terug te vinden...

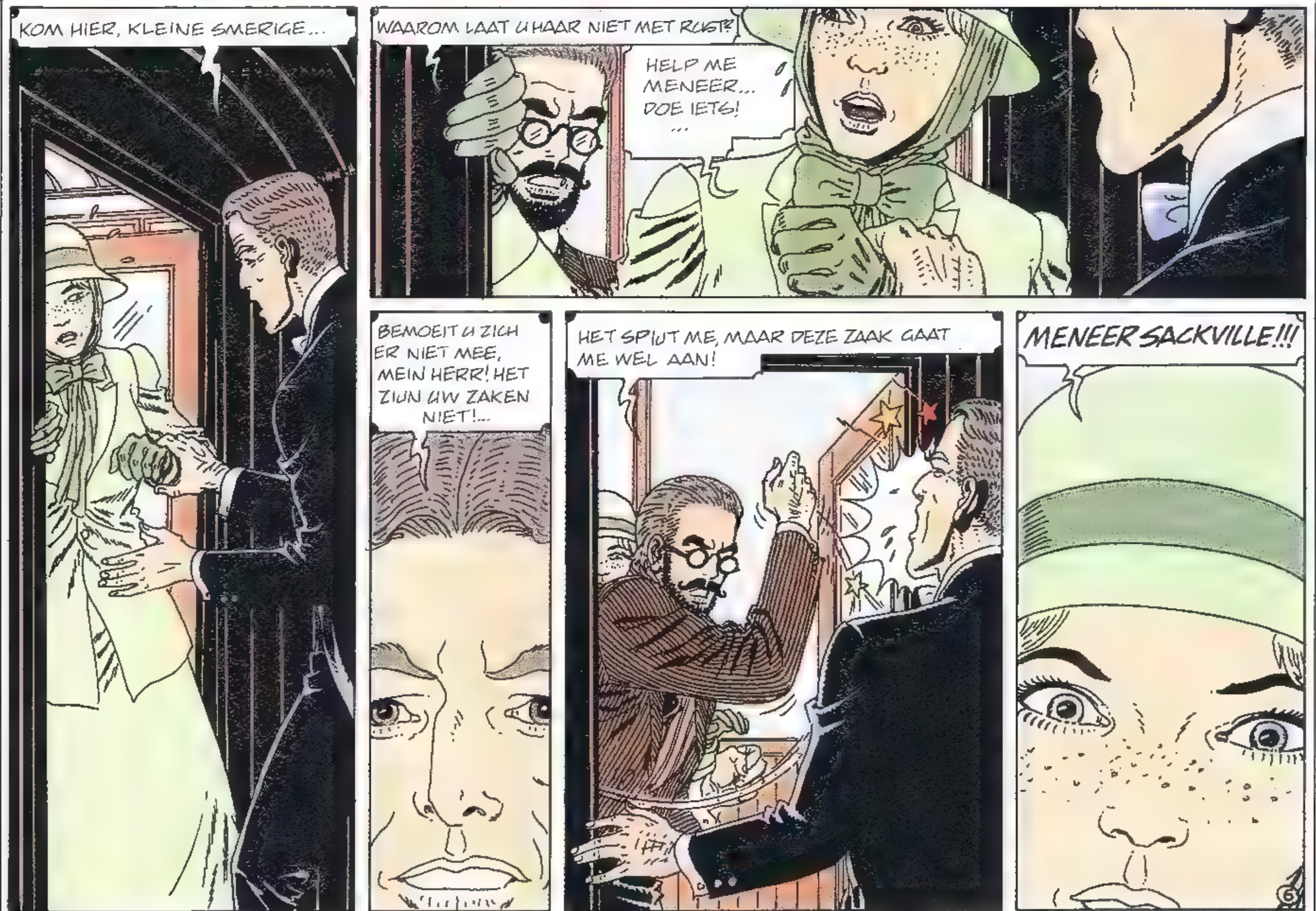
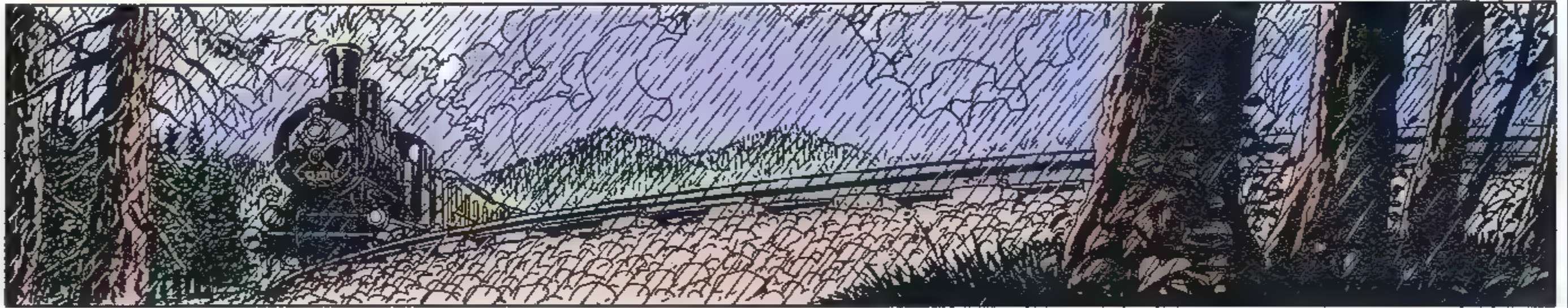
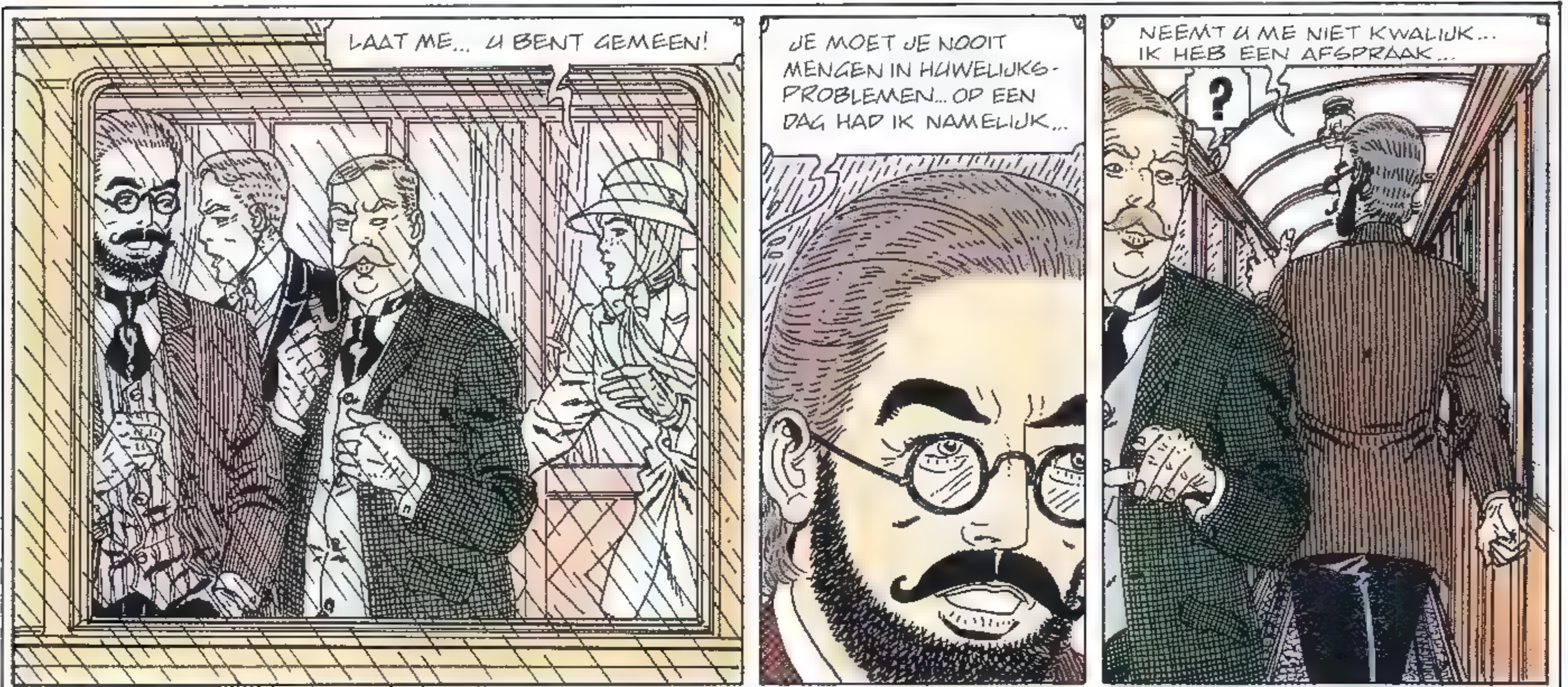
HEB JE M'N
LAATSTE ALBUM
DE MC GREGORCLAN
BIJ DE LOMBARD
UITGAVEN
AL GELEZEN!

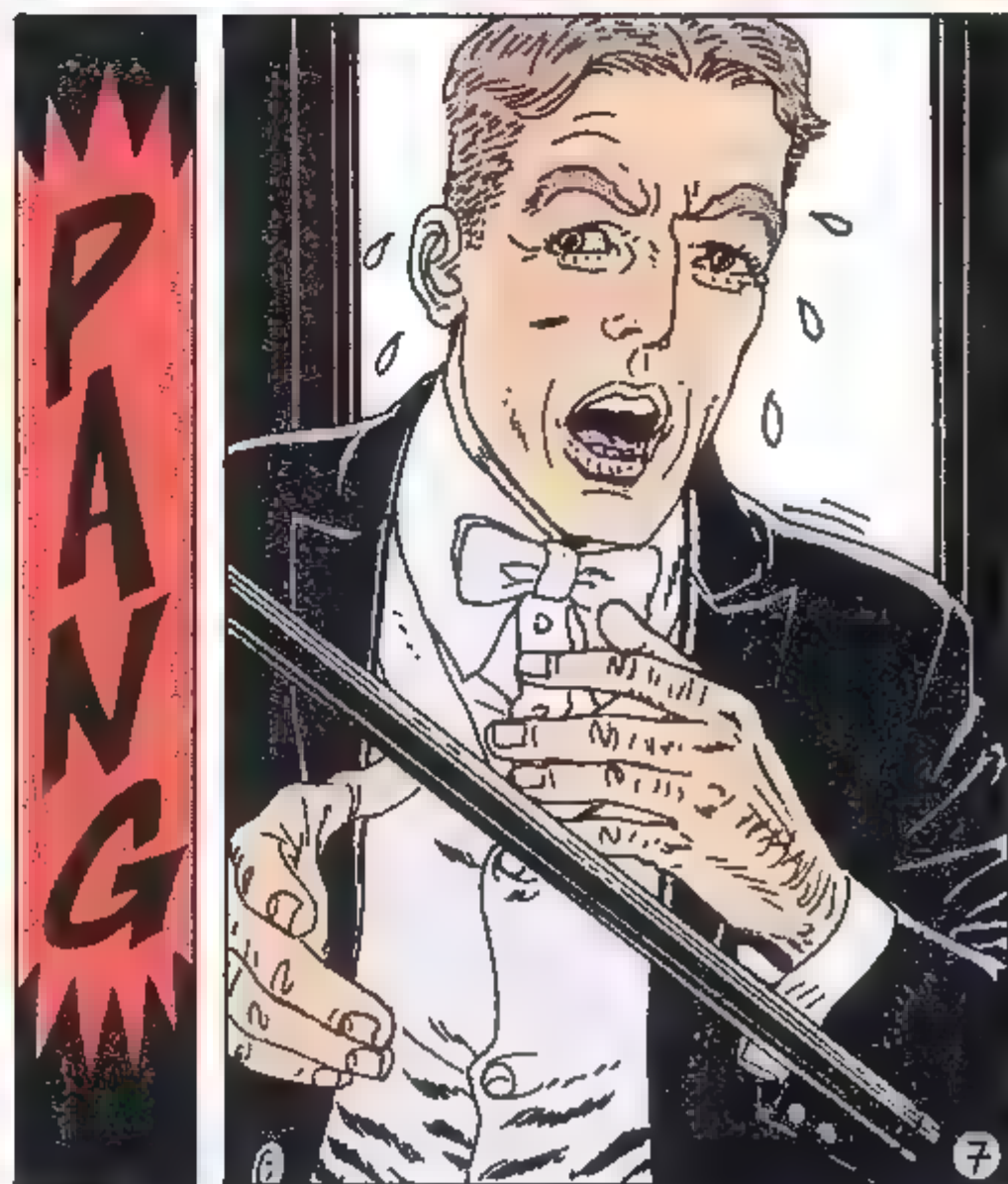
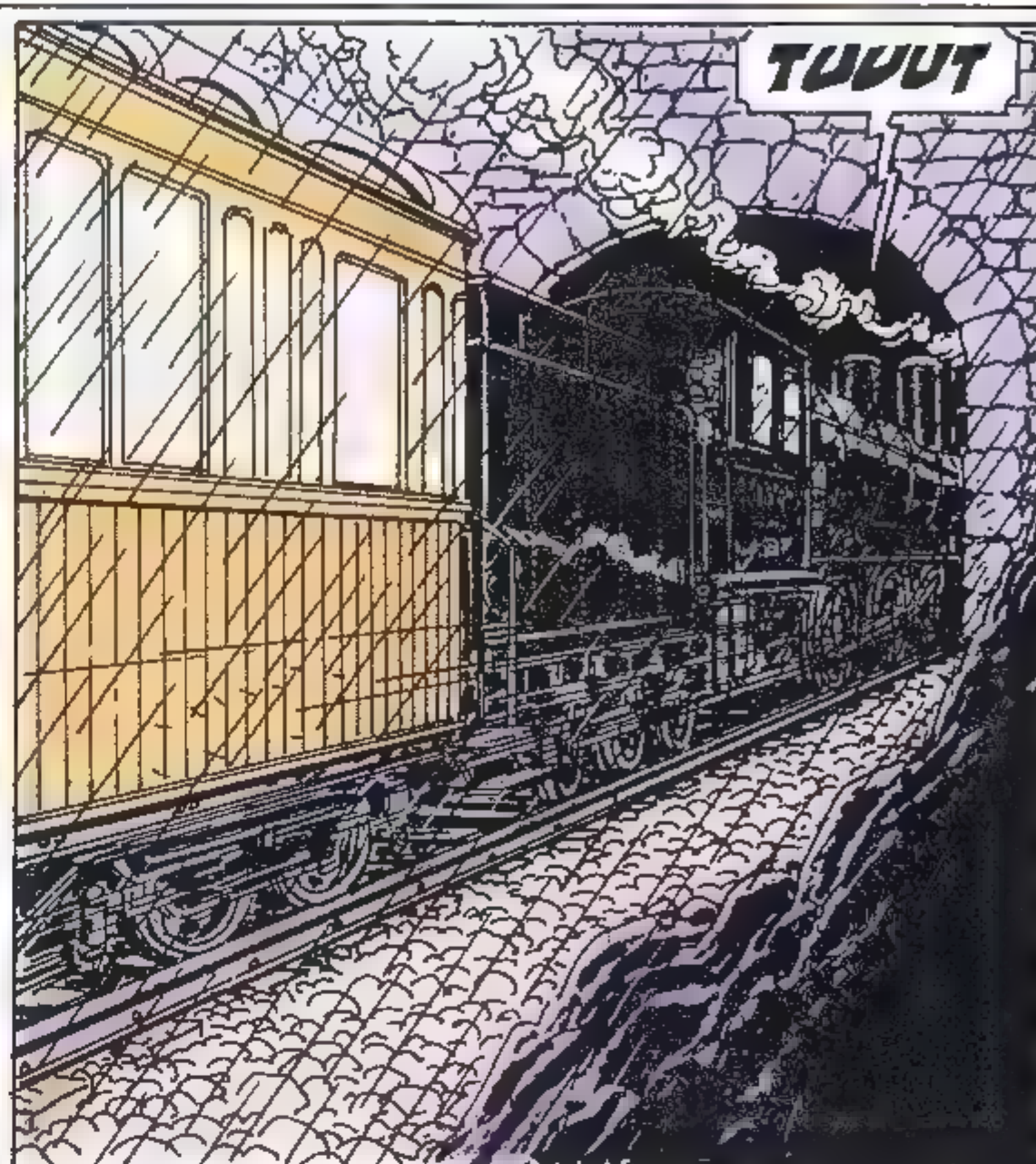
wordt vervolgd

Fr. Carin
Fr. Rivière
G. Borile

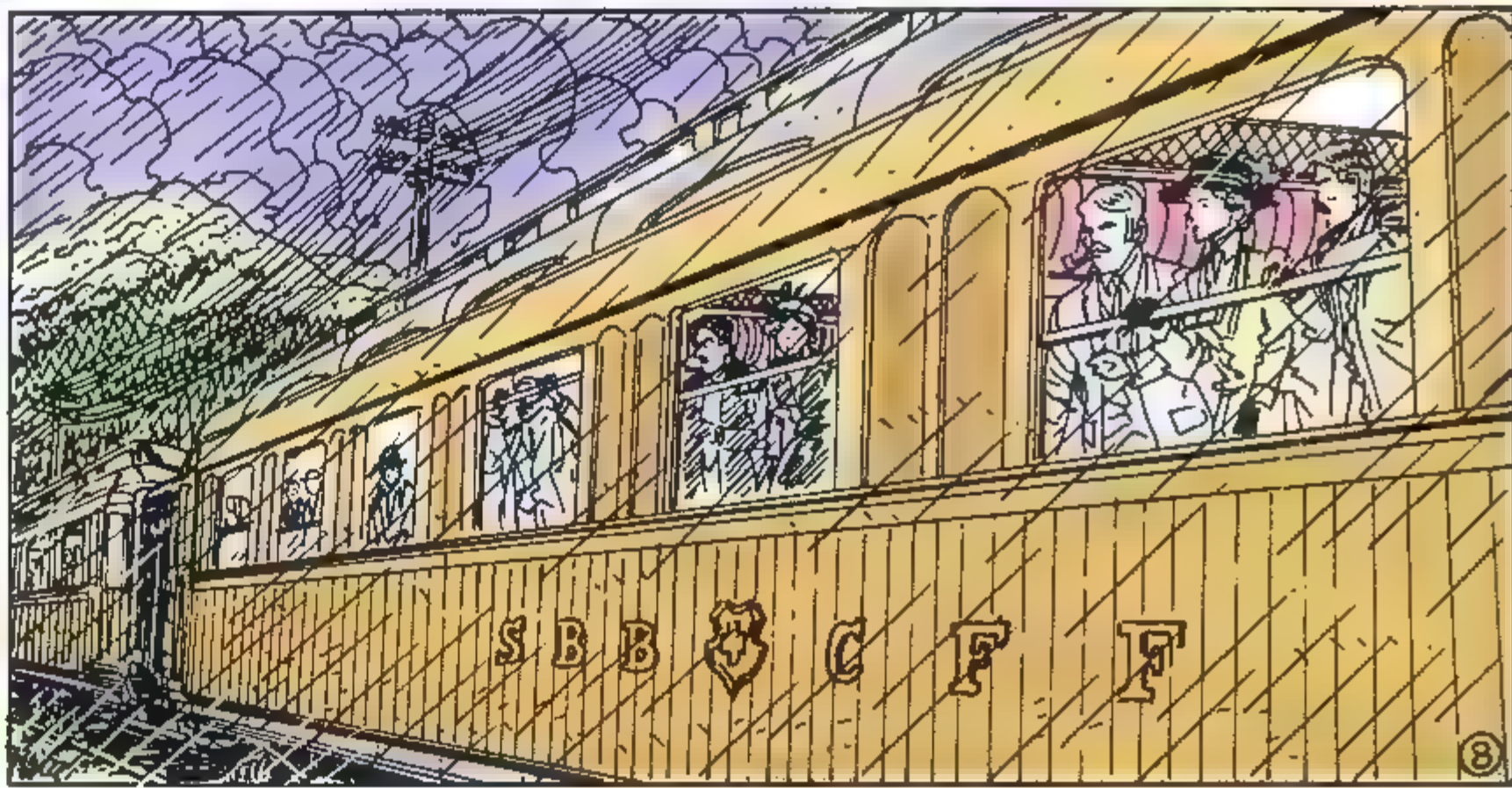
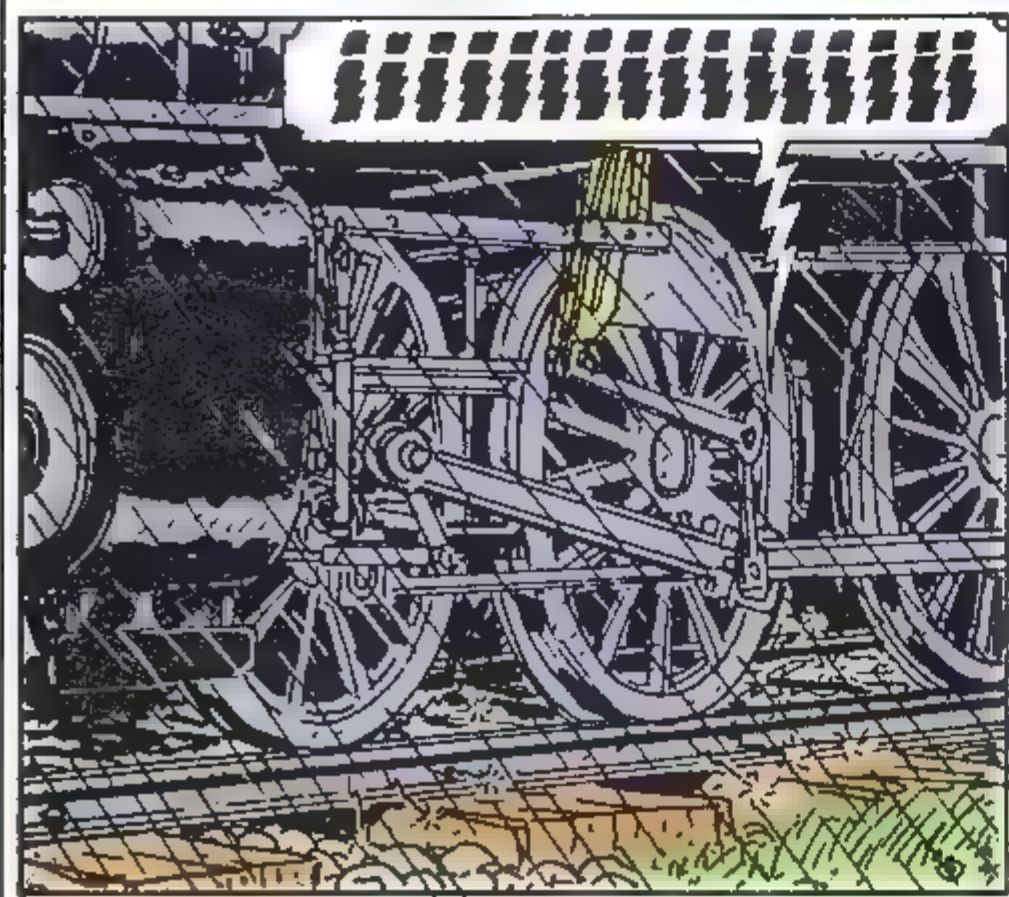
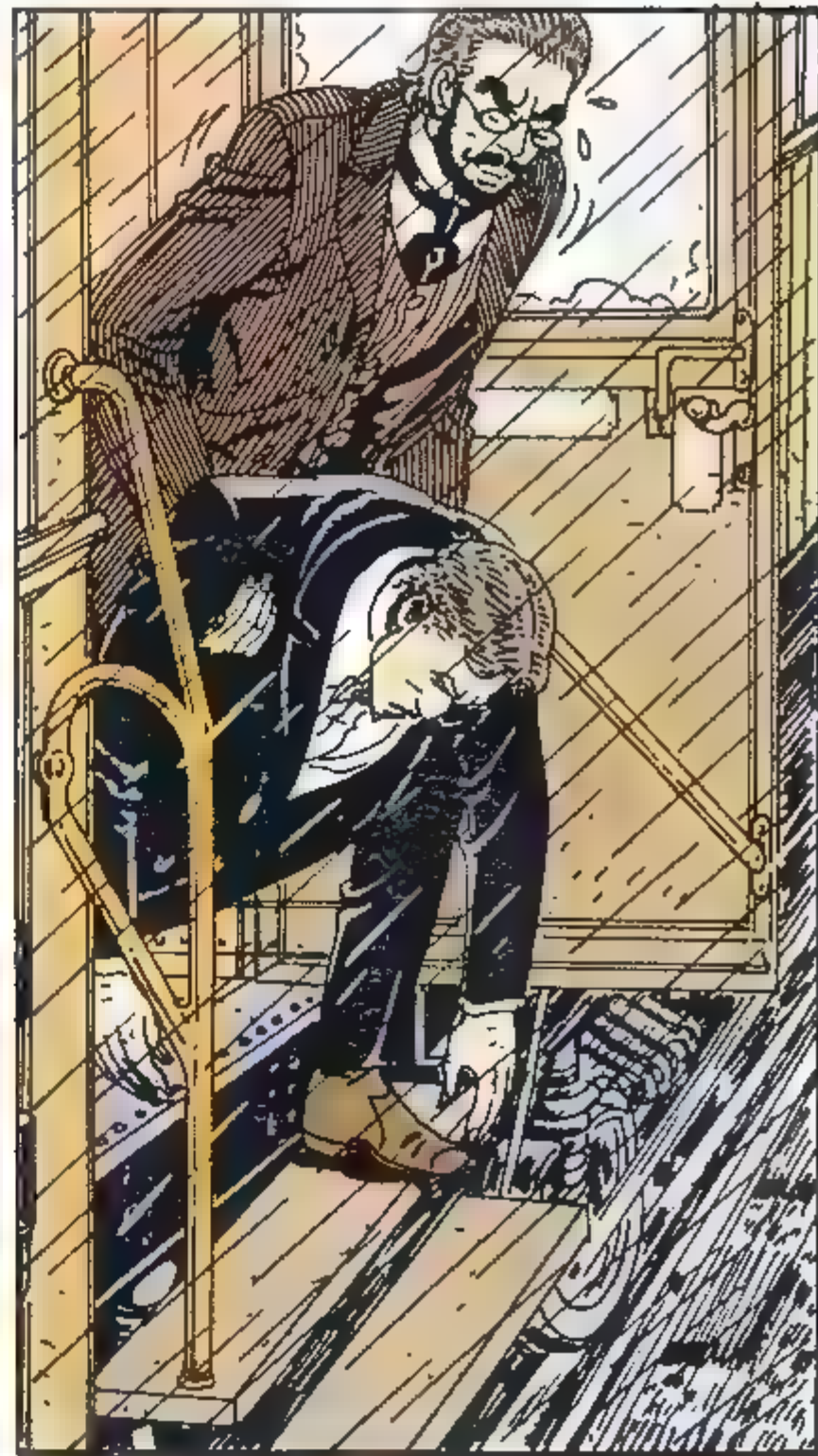
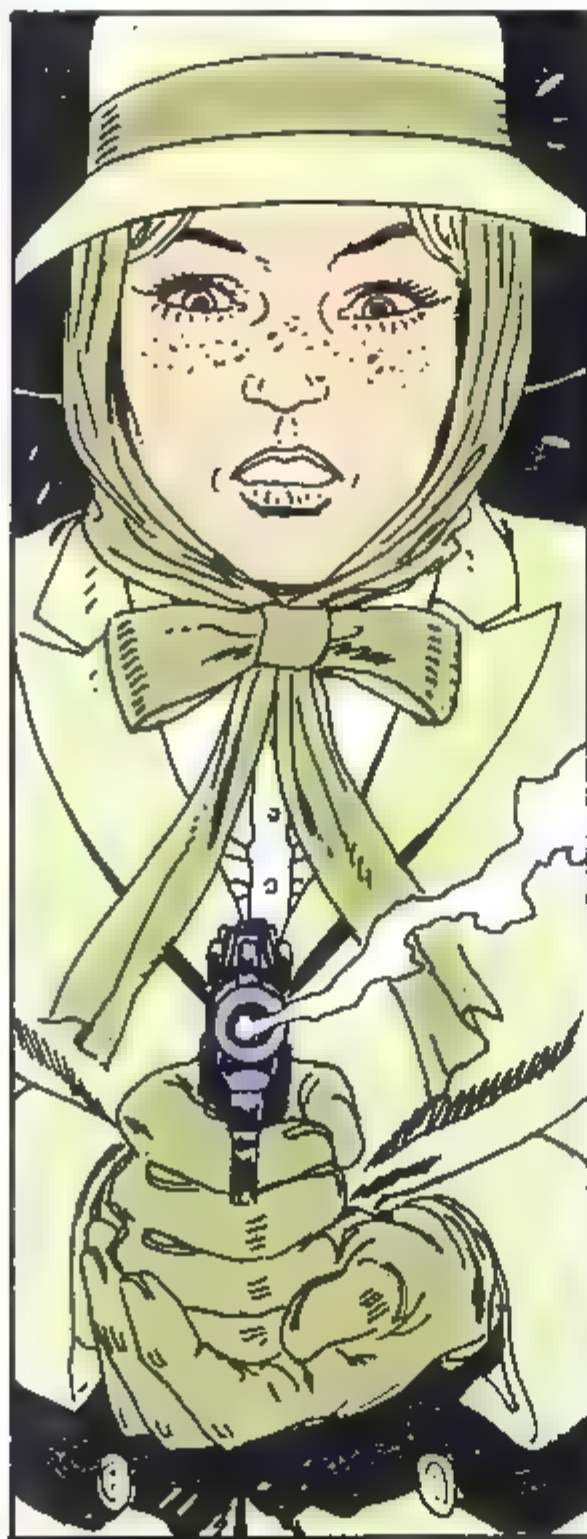
VICTOR SACKVILLE PAVEL STRANA: VERDRAG IN

SAMENVATTING: Alle hoofdpersonen in deze duistere zaak zitten in de trein naar Luzern: Victor Sackville, vermoord en onder valse naam, Pavel Strana... maar ook Dieter en Vera! Hermina is er ook, op zoek naar Victor... Eén van de mannen van Dieter herkent haar!

VICTOR SACKVILLE

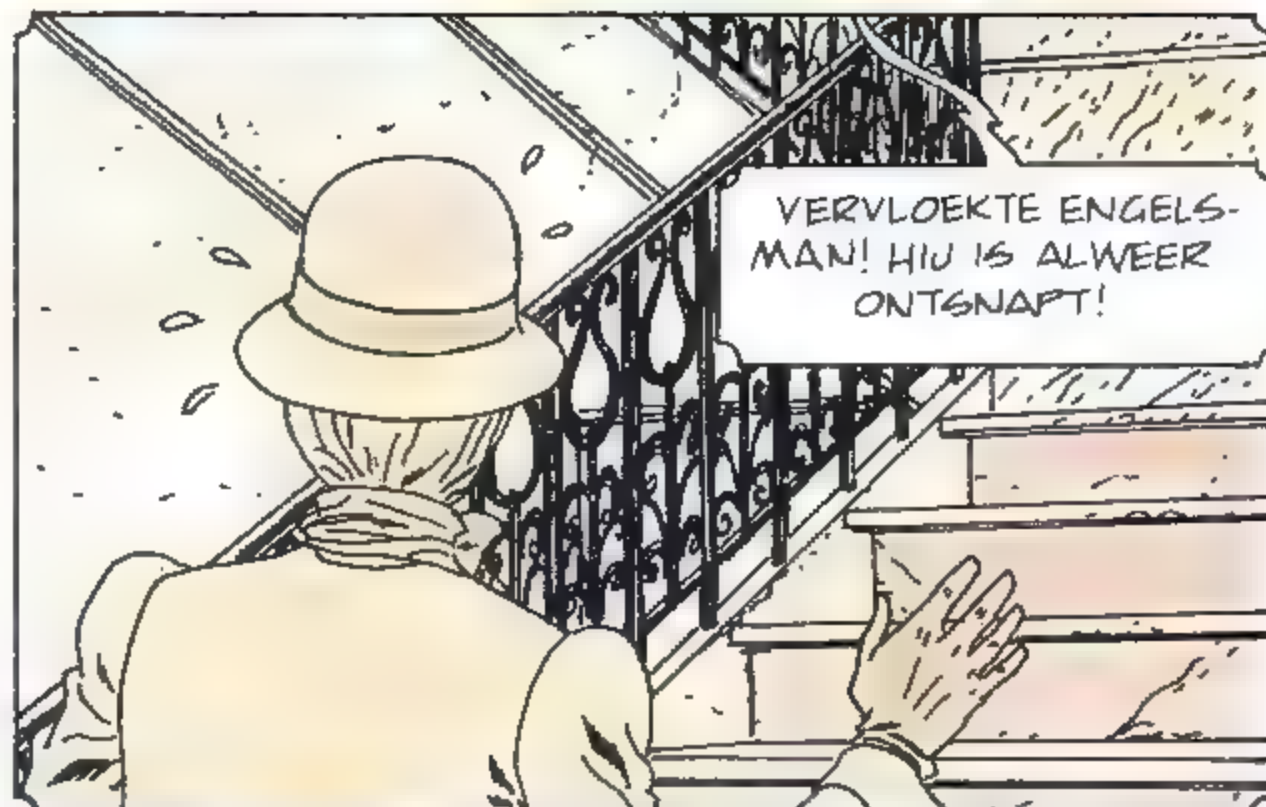
U KUNT HIER NIET BLIJVEN!

IK WILDE U ALLEEN HELPEN...
ME HELPEN?...
HOE DAN?

VANMORGEN, NET NA UW VERTREK, GING IK BOODSCHAPPEN DOEN EN TOEN IK TERUGKWAM...

VERVLOEKTE ENGELSMAN! HIJ IS ALWEER ONTSNAPT!

WILLY, JIJ VERSPREIDT HET SIGNALEMENT VAN DIE VROUW... WE VERTREKKEN OVER TWEE UUR NAAR LUZERN... HET ZOU ME NIET VERWONDEREN ALS SACKVILLE DAAR OOK HEEN IS...

IK WILDE U WAARSCHUWEN VOOR HET GEVAAR DAT U LOOPT...

U MOEST EENS WETEN... U MOET, NU WE EVEN STOPPEN, SNEL VLUCHTEN... DE TREIN WORDT ONDERZOCHT...

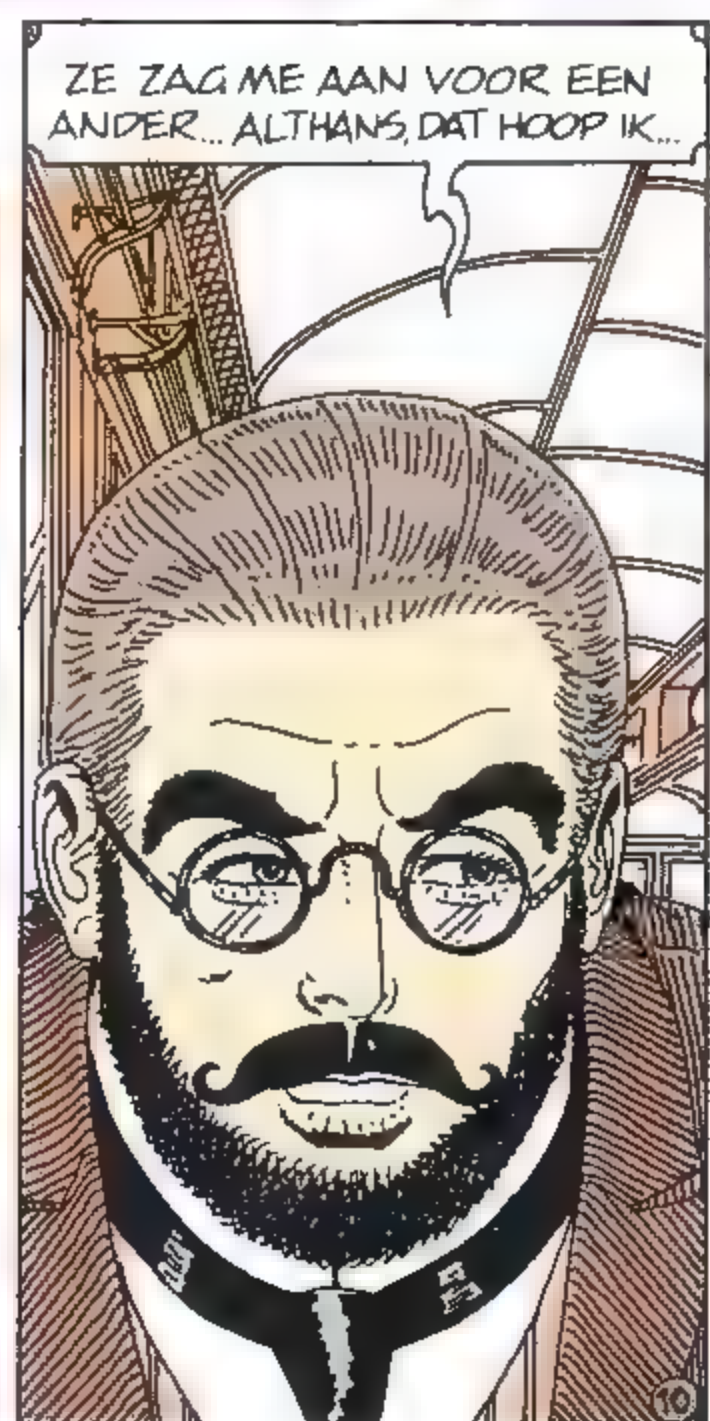
IK ZAL JE DOOD WREKEN, WILLY... ALS DIE ENGELSMAN HIER IETS MEE TE MAKEN HEEFT, WURG IK HEM EIGENHANDIG!

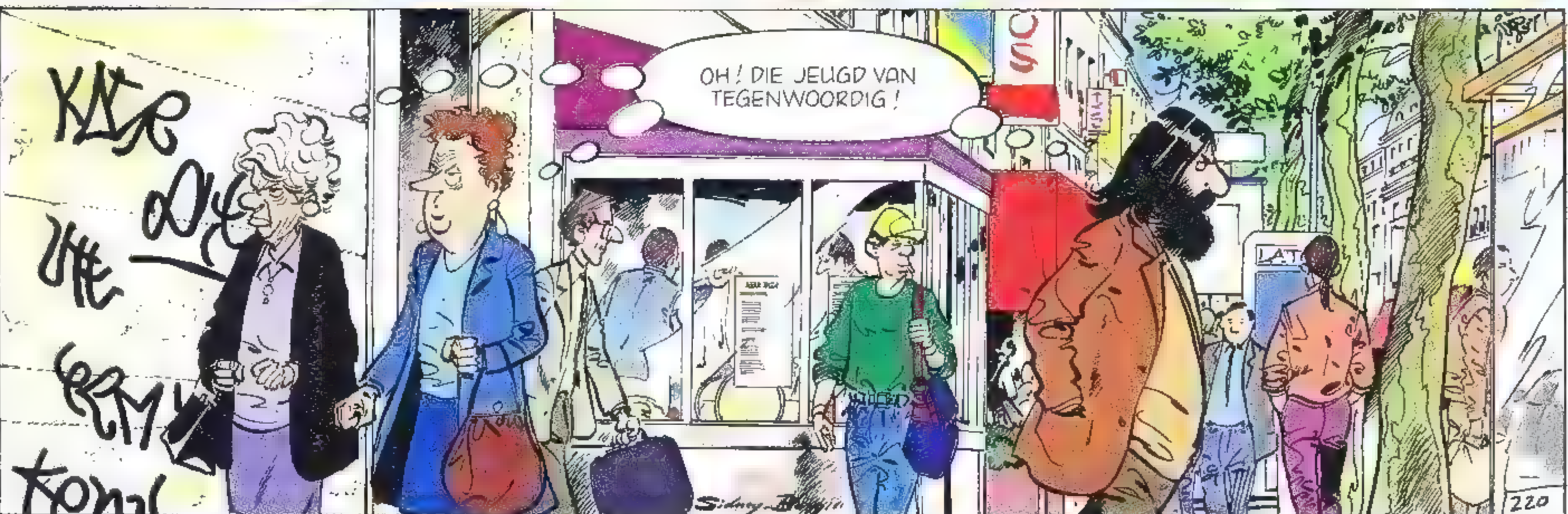
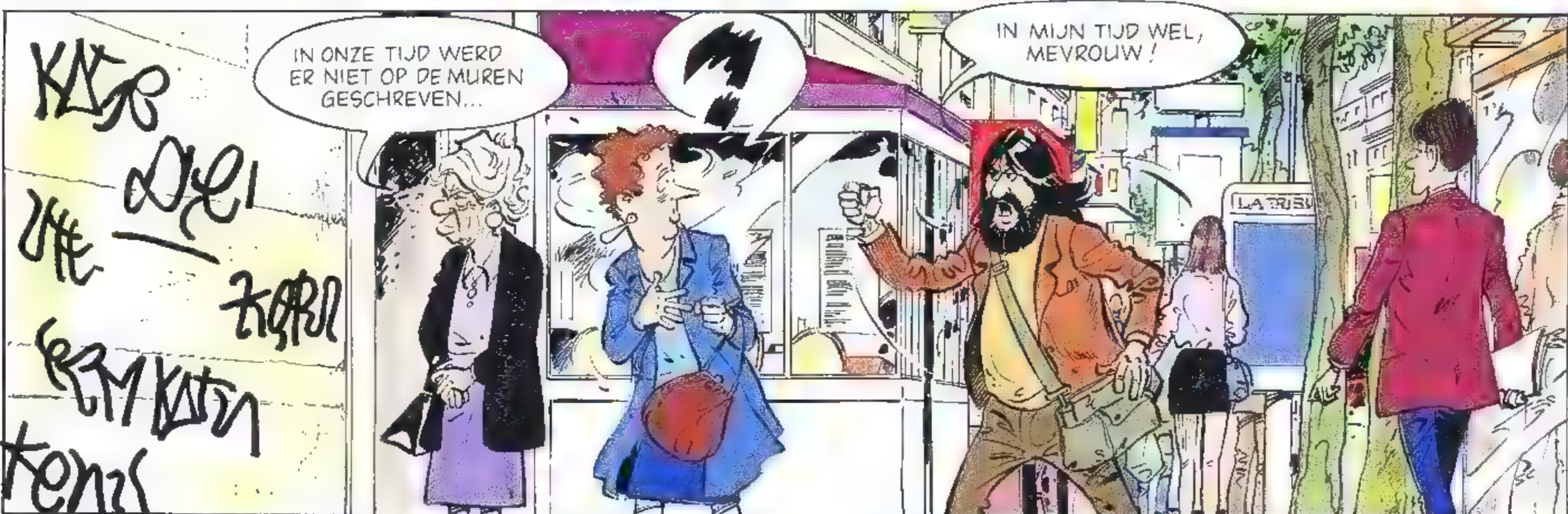
HANS! LAAT DE HELE TREIN DOORZOEKEN!...

VICTOR SACKVILLE

HEB JE M'N
LAATSTE ALBUM
Pavel Strana:
DE PRAAGSE NACHT
BIJ DE LOMBARD
UITGAVEN
AL GELEZEN!

wordt vervolgd

De Tweede Wereldoorlog liet het oude continent in 1945 in deplorabele toestand achter. Het was economisch geruïneerd en politiek verdeeld. Tegen al die kwalen hielp maar één middel: samenwerking, als voorloper op integratie. De eenwording van Europa ontstond dus bij de wederopbouw.

Het huis van Europa

Pas na afloop van de Tweede Wereldoorlog ontstond in een kring van een bepaalde intellectuele elite het idee van een Europese unie, dat langzaam maar zeker het enthousiasme wekte van staatslieden en bevolking.

Twee factoren zijn van grote invloed geweest op deze bewustwording: de enige oplossing om een continent dat door vijf jaar oorlog was verwoest, weer op de been te helpen was samenwerking tussen de verschillende landen, met daarnaast een sterke behoefte aan vrede, aangewakkerd door de vrees voor het «Rode Gevaar».

Tijdens de conferenties van Jalta (februari 1945) en Potsdam (juli 1945) waren de grote mogendheden die nazi-Duitsland hadden overwonnen, al begonnen de wereld opnieuw in te delen. Eigenlijk ontstonden er twee Europa's, die meer dan veertig jaar lang door een ideologische grens, het «IJzeren Gordijn», werden gescheiden. Het ene, westerse gedeelte plaatste zich zowel economisch als politiek onder de hoede van de Verenigde Staten. Het andere, oostelijk gedeelte werd overheerst door de machtige Sovjet-unie en schikte zich in de omstandigheden tot aan de ineenstorting van het Sovjetrijk in 1991. Bijna een halve eeuw lang bevond de Europese eenwording zich dus in een geografisch keurslijf. In de jaren veertig kreeg ze

Robert SCHUMAN en Jean MONNET
de vaders van de Europese Gemeenschap
(Foto: CCE).

gestalte in diverse militaire, politieke en economische samenwerkingsorganisaties. Pas in 1950 was voor het eerst sprake van eenwording.

Op 17 maart 1948 ondertekenden Groot-Brittannië, Frankrijk en de drie landen van de Benelux (België, Nederland en Luxemburg) het Pact van Brussel, waarbij de Verdedigingsorganisatie van de Westerse Unie werd opgericht, die in 1954 overging in de Westeuropese Unie — tot vandaag de enige louter Europese organisatie met bevoegdheden op defensiegebied. De organisatie van de Vijf verloor echter veel haar belang toen het jaar daarop (4 april 1949) in Washington het Noord-Atlantisch Verdrag werd gesloten. Voor de uitvoering daarvan werd in 1951 een militaire organisatie in het leven geroepen, de NAVO (Noordatlantische Verdragsorganisatie), die was bedoeld om West-Europa met militaire hulp van de Verenigde Staten te verdedigen. Op economisch gebied stichtten de zestien Westeuropese staten op 16 april 1948 in Parijs de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking (OEES), die na de Conventie van Parijs op 14 december 1960 werd opgevolgd door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO). Aanvankelijk was de OEES bedoeld om een wederopbouwprogramma voor Europa op te stellen. Later wist de OEES allerlei obstakels op te ruimen.

In politiek opzicht tenslotte heeft de

Europese eenwording (op 5 mei 1949) geleid tot de stichting van de Raad van Europa door tien landen. De Raad, uitgerust met vele bevoegdheden, was bedoeld als overlegorgaan op politiek, cultureel en sociaal gebied, en ter verdediging van de mensenrechten. Hoewel langzaam maar zeker alle democratische landen van het oude continent erin zitting hebben genomen, heeft de Raad in de praktijk weinig macht. Daardoor is hij niet veel meer dan een «laboratorium van ideeën».

Het eerste «laboratorium van de Europese integratie» met een supranationale dimensie kwam pas twee jaar later van de grond, toen zes landen, Frankrijk, Duitsland, Italië en de Benelux op 18 april 1951 het Pact van Parijs tekenden, als grondslag van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS). In dit verdrag, gesloten voor een periode van vijftig jaar en bedoeld om een gemeenschappelijke markt voor steenkool en staal te stichten, was nog sprake van een Europa van de Zes — tegenwoordig gaat het om twaalf landen. Om dit doel te verwezenlijken werden er vier instellingen in het leven geroepen: de Hoge Autoriteit, een college met zelfstandige en uitvoerende bevoegdheden, een Raad van Ministers die de nationale belangen vertegenwoordigden, een Algemene Vergadering die belast was met het toezicht op de Hoge Autoriteit en een Hof van Justitie dat geschillen moest beslechten.

Het moderne Europa heeft twee geestelijke vaders: het plan voor het stichten van de EGKS werd ontworpen door de Franse algemeen commissaris Jean Monnet, als uitwerking van een gedachte van Robert Schumann, de toenmalige Franse minister van Buitenlandse Zaken, die het presenteerde in zijn beroemde redevoering van 9 mei 1950. Het was een geniale en revolutionaire opvatting, die niet alleen de Frans-Duitse verzoening bezegelde, maar tegelijkertijd een eerste stap was op weg naar de verwezenlijking van een oude droom: de stichting van de «Verenigde Staten van Europa».

Tanguy Verhoosel

Een rondreis door Europa in twaalf etappen: Jean Van Hamme en Denemarken

Denemarken? « Een prachtig land. » Europa? « Een geweldig idee. » Jean Van Hamme? Scenarioschrijver van Thorgal en van XIII, groot liefhebber van mythologische verhalen, man van het Noorden en overtuigd Europeaan. Op reis door Europa, deel twee. Riemen vast!

— Thorgal woont bij de Vikingen. Kent u Denemarken goed?

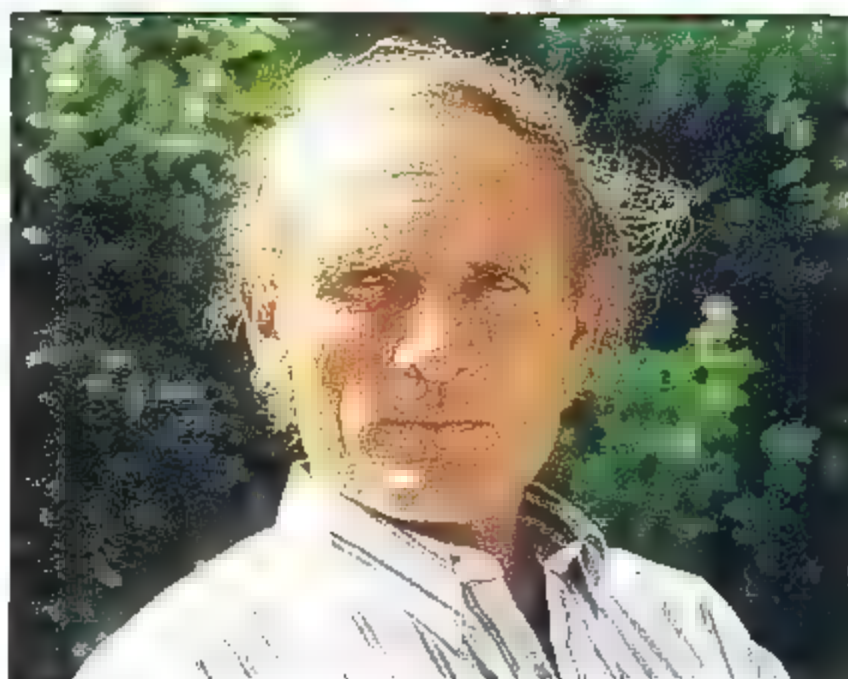
— Ik heb in 1957 lange tijd in dat land rondgereisd — mijn herinneringen zijn dus niet erg recent, hoewel ze nog altijd in mijn geheugen staan gebrand. Ik reisde in die tijd als lifter, wat nog tamelijk ongebruikelijk was. Wat me daar opviel, was de vriendelijkheid van de mensen. Het is een verbazend land, zoals ook blijkt uit een anekdote uit de Tweede Wereldoorlog. Tijdens de Bezetting, toen de Duitsers de joden wilden verplichten om een gele ster te dragen, maakte koning Christiaan X een paardrit met die zelfde ster op zijn jas. De volgende dag volgden alle Denen zijn voorbeeld.

— U noemt zichzelf een man van het Noorden. Wat voor karakter heeft zo iemand?

— Het is iemand wiens wortels boven de kortschedelige grens liggen, die bij toeval door België loopt. Gewoonlijk wordt gezegd dat de mensen van het zuiden kortschedelig zijn en de mensen van het noorden langschedelig. Ik ben een Belg van Vlaamse oorsprong, dus ik maak deel uit van het noorden. Franstalige Vlamingen hebben op die manier een soort dubbele inspiratiebron: ze zijn noordelijk in hun genen, latijns in hun opvoeding en ontwikkeling.

— In zekere zin bent u de perfecte Europeaan... Voelt u dat zelf ook zo?

— Voor 99,9% van de mensen, en ik hoor daar ook bij, is hun band met Europa, of hun afkeer ervan, veel meer een gevoelsmatige dan een verstandelijke kwestie. Toen het

Op weg naar de eenwording

Verdrag van Rome (stichting van de Europese Economische Gemeenschap) in 1957 werd getekend, was ik dolenthousiast. Sinds die tijd ben ik een grote fan van Europa gebleven.

— Maar wat vindt u dan zo bijzonder aan dat Europa?

— De gedachte. De gedachte is ongelooflijk, zo revolutionair: Voordat de Gemeenschap werd gesticht, kwamen de enige opvattingen over een Verenigd Europa van Napoleon en Hitler en ze werden afgedwongen met militaire macht. Tegenwoordig gaat het erom de economische problemen samen aan te pakken en toch genoeg ruimte te laten voor ieders eigen aard, cultuur en tradities. Het is alsof een aantal vrienden, die ieder te weinig geld hebben, samen een huis kopen: er is een gemeenschappelijke woonkamer, één electriciteitsrekening, ze betalen samen een werkster, maar ieder van hen heeft zijn eigen kamer, zijn eigen bibliotheek. Zo zit het, de Europese landen nemen gezamenlijk de zwaarste lasten op zich en ze staan elkaar bij wanneer dat nodig is. Maar wie beweert dat we onze culturele identiteit zullen verliezen, is volslagen...

— Hebt u er al persoonlijk profijt

van gehad dat uw land tot de Europese Gemeenschap behoort?

— Op economisch gebied niet. Maar wie weet ben ik me er niet van bewust: wat de gemeenschappelijke markt verwezenlijkt heeft, is al helemaal opgenomen in ons dagelijks leven. Wat de ambtenaren doen, blijft een raadsel. De man in de straat heeft geen boodschap aan al die instellingen. In praktisch opzicht echter stelt de Gemeenschap ons in staat om, als we dat willen, in een ander land te gaan werken zonder de ene vergunning na de andere nodig te hebben. Dat is heel bijzonder, hoewel ik zelf nooit gebruik heb gemaakt van dat recht.

— Is er eigenlijk een bepaald aspect van de Europese eenwording dat u stoort?

— Wat me het meest hindert, is dat niemand van mijn Europese medeburgers liefde voor Europa opbrengt. Ik neem het de gemeenschappelijke instanties kwalijk dat ze niet goed genoeg hebben uitgelegd wat Europa inhoudt. We krijgen te weinig informatie. Maar tot nog toe kan ik niet zeggen dat ik in Europa teleurgesteld ben.

— Dat geldt zeker niet voor een groot gedeelte van de Britten, Denen, Fransen enzovoorts. Is het Verdrag van Maastricht niet « een verdrag te ver »?

— Als er begonnen wordt aan een Europa met twee snelheden, is dat een aantasting van de grondgedachte. Waar ik bang voor ben, is de verdeling in een rijk en een arm Europa, met eersterangs en tweederangs burgers. Hoe dan ook, de Europese gedachte heeft haar glans weten te behouden, ondanks alle problemen op landbouw- en ander gebied. Het mooiste succes is dat het, zo goed en zo kwaad als het ging, uiting heeft gegeven aan een bepaalde geest van hulpvaardigheid.

Elke week kun je meedoen met onze « Europa »-wedstrijd en de originele tekening winnen bij het desbetreffende artikel

Voor het illustreren van deze serie artikelen hebben wij aan onze tekenaars gevraagd grafisch te zeggen wat Europa voor hen betekent. Elke week geven wij het origineel van de tekening aan de winnaar van de wedstrijd. Om in aanmerking te komen voor zo'n uniek cadeau, moet je van te voren het juiste antwoord geven op twee vragen die betrekking hebben op de geschiedenis en de jongste gebeurtenissen binnen de Europese Gemeenschap:

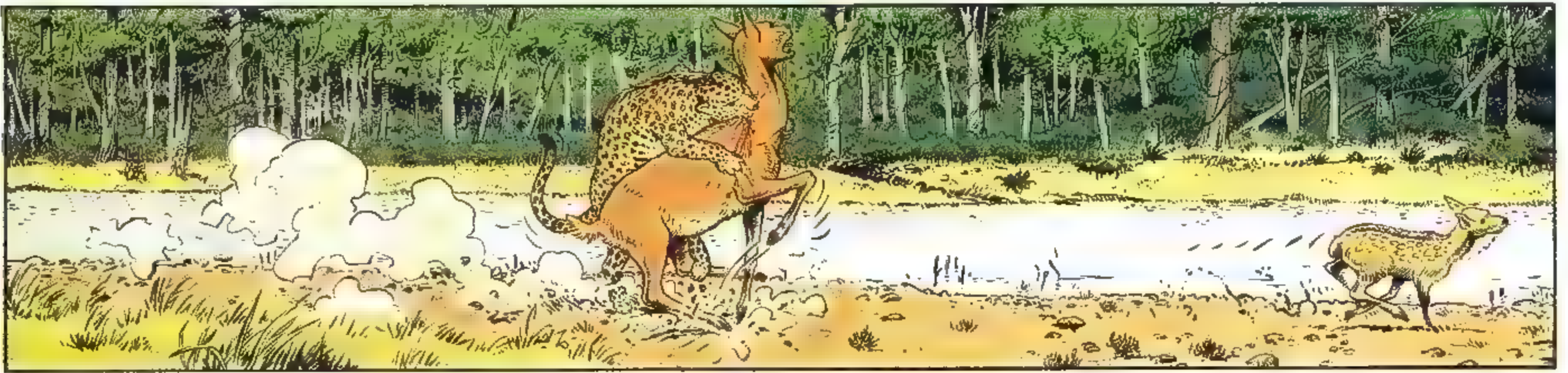
DE VRAGEN VAN DE WEEK:

- Welke zes landen stichtten de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal?
- Wat is de exacte benaming van het verdrag van Maastricht, waarover zo veel te doen is?

TE WINNEN:

De originele tekening, van G. Rosinski, de tekenaar van Thorgal.

Stuur je antwoord op een briefkaart naar « Kuifje » (BP 176 - 1060 Brussel 31 - België). Vergeet niet duidelijk leesbaar je naam, voornaam en volledig adres te vermelden. Het lot beslist wie de winnaar is.

ER IS EEN ENORME LAST VAN MIJ AF GEVALLEN NU IK U MIJN VERHAAL HEB VERTELD MIJN LEVEN IS NIETS MEER... VERDER LEVEN HEEFT NAUWELIJKS ZIN.

...IK GEEF ER DE VOORKEUR AAN TE VERDWIJNEN, LIEVER DAN ELKE DAG TE LEVEN MET DE HERINNERING AAN HET LEED VAN MIJN MOEDER...

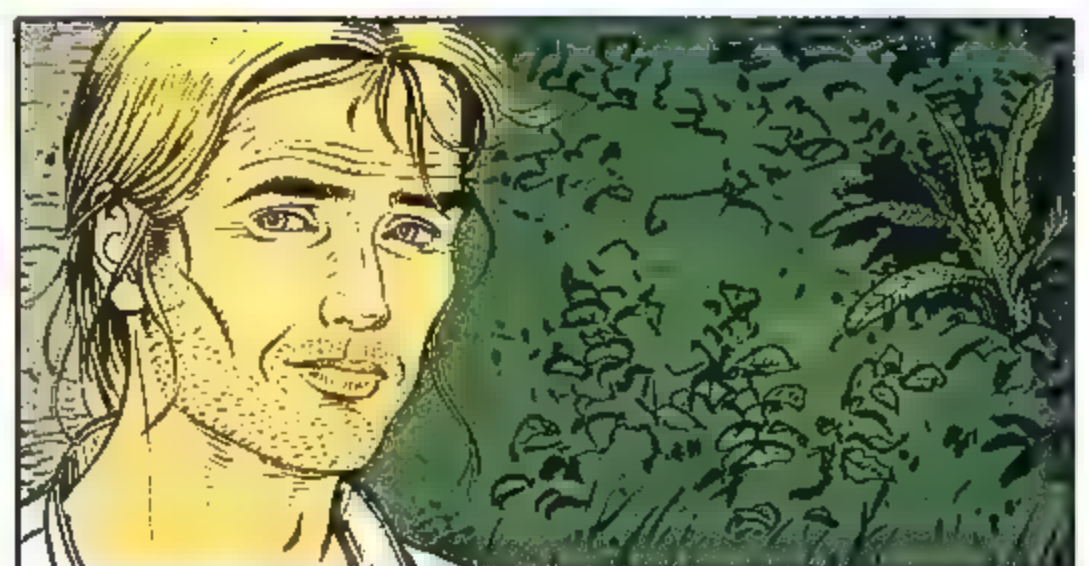
GENOEG!
JE WEET NIET
WAT JE ZEGT!!

HOEZO!? U LEGT UIT
WAT ER
ALLEMAAL GAAT
GEBEUREN?

IK... VERGEEF ME, ARNAUD, IK
BEN WAT NERVEUS. IK
DENK AAN PATER RICARDO
EN AAN JOUW NADEREND
VERTREK...

SAMENVATTING: Arnaud legt aan Broeder Hernard uit hoe na het drama zijn moeder en hij, de onheilsplaats ontvlucht zijn... en hij vertelt van de ellende waarin zij leefden, en de opofferingen van Anne... Het wordt duidelijk onder welke omstandigheden hij de waarheid heeft gehoord en het spoor van zijn vader teruggevonden heeft...

JE VERHAAL
HEEFT ME GE-
TROFFEN... IK
WEET NIET HOE

IK BETREUR MAAR EEN
DING: EEN PERSOON TE
HEBBEN GEDOOD DIE U
NA AAN HET HART STOND,
MAAR TOCH BLIJF IK
MIJN HAAT TROUW.

HET IS NOOIT MIJN BE-
DOELING GEWEEST JE TE
VEROORDELEN, DAT WEET
JE. INTEGENDEEL, IK BE-
WONDER MOED ALS IK DIE
ZIE, EN ER IS EEN ENORME
KRACHT VOOR NODIG OM
TOT VADERMOORD TE KO-
MEN.

Jamar ~ Charlier 92

WROK KAN ONRECHTVAARDIG ZIJN
EN DIE ONRECHTVAARDIGHEID LEIDT
SOMS TOT MISDAAD...
HEB JE DAN GEEN SPIJT DEZE
ONGELUKKIGE ZONDER BEWIJS
TE HEBBEN BESCHULDIGD?

TOCH, ARNAUD, VIND IK DAT DIE MANIER
VAN RECHT DOEN EEN VERKRACHTING
IS VAN DE GODDELIJKE GERECHTIG-
HEID, MAAR IK HEB GEEN ZIN DE
ROL VAN MORALIST TE SPELEN...

HET ENIGE VERWIJT DAT
IK JE MAAK IS DAT JE JE
VADER NIET DE KANS
HEBT GEGEVEN ZICH TE VER-
DEDIGEN, DAT IS GEEN
ENKEL MOMENT BIJ JE
OP GEKOMEN... DE WRAAK
HEEFT JE VERBLIND...
NU IS HIJ DOOD!

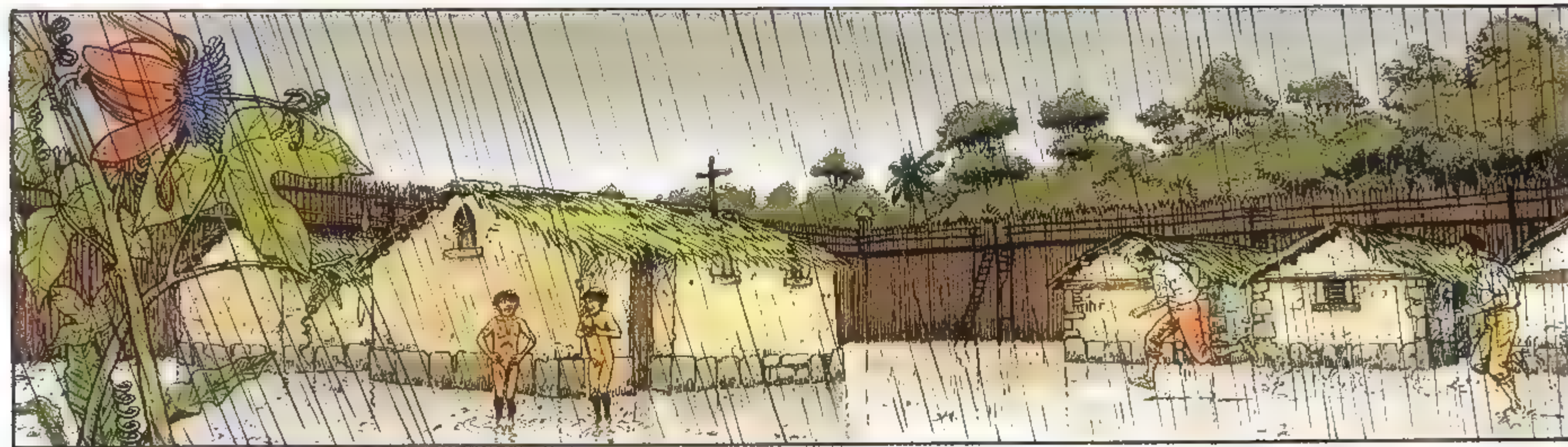
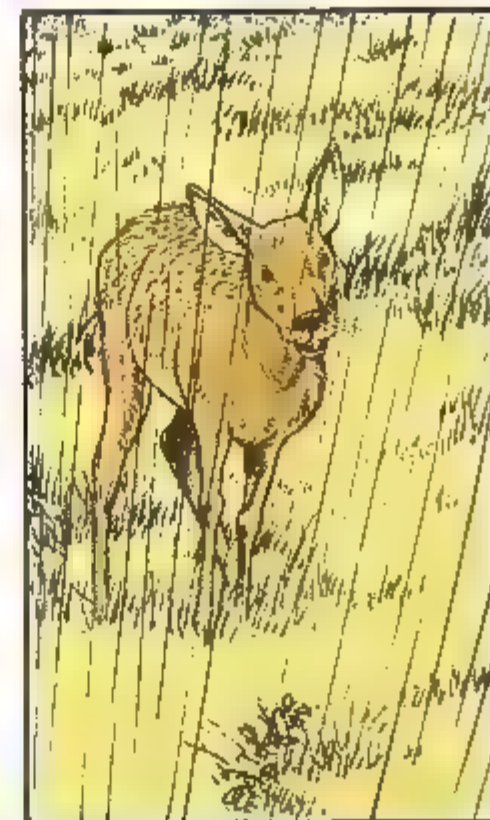

HET ZOU GEEN
ENKELE ZIN HEB-
BEN GEHAD, ZIJN
SCHULD STOND
VOOR MIJ VAST.

DAT WEET AL-
LEEN GOD, ARNAUD...
MISSCHIEN WAS JE
VADER ZELF HET
SLACHTOFFER VAN
OMSTANDIGHEDEN

HET WREKEND GEHEIM

PARAGUAY, 1649.

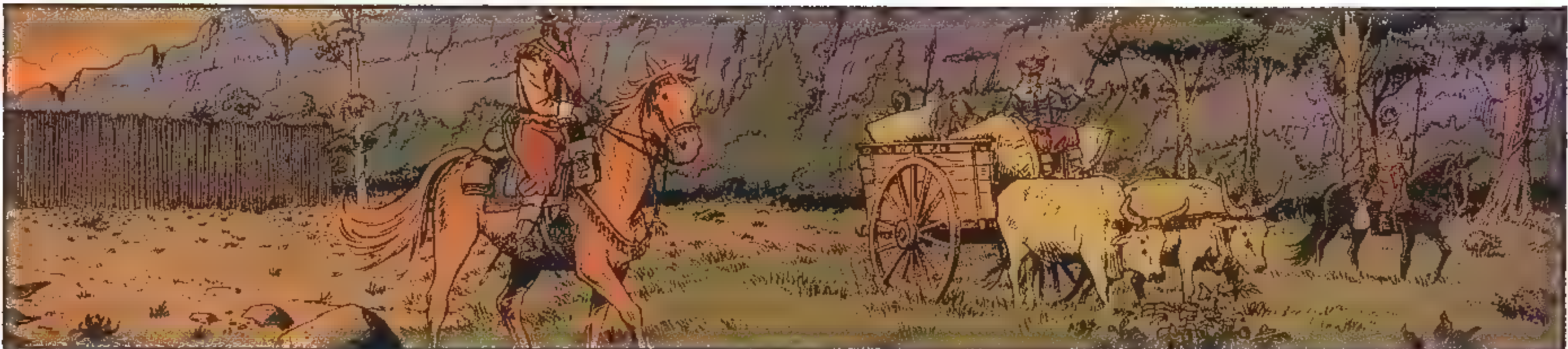
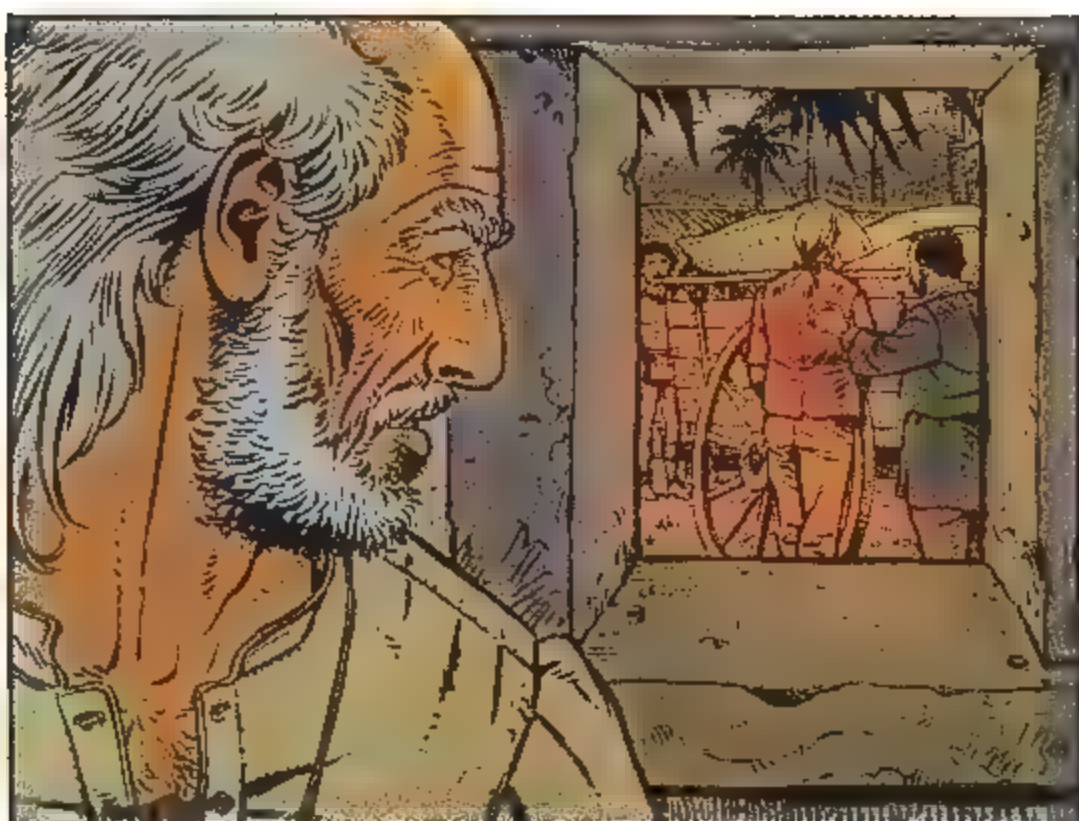
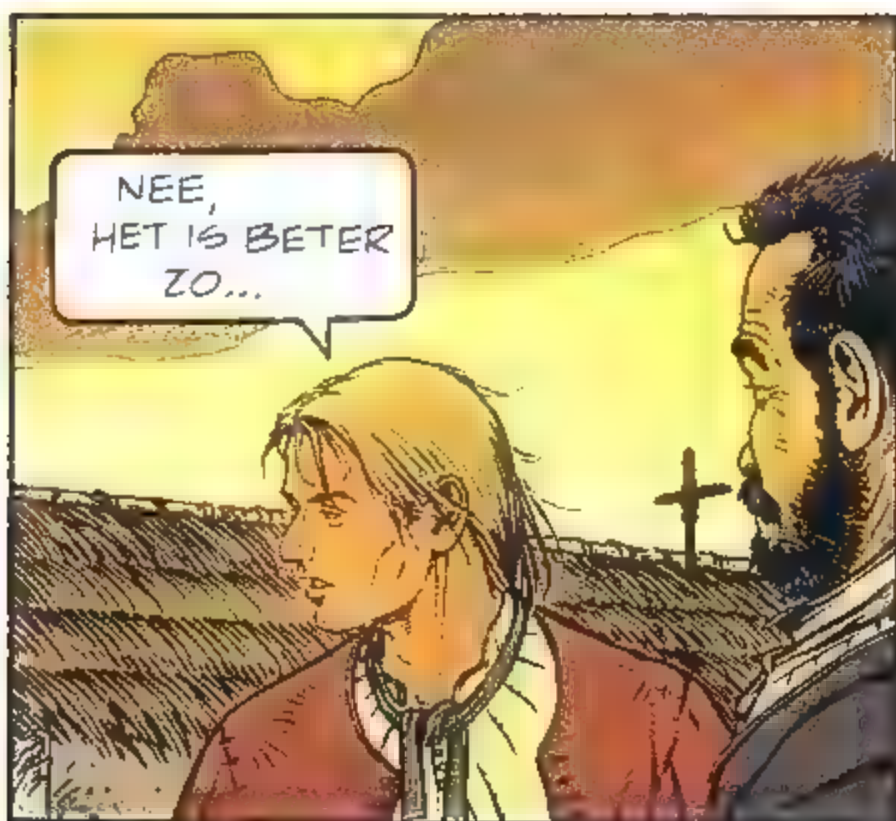
DE ZOMER NADERT SNEL. DE GRAANVOOGST LIJKT
OVERVLOEDIG TE WORDEN.
TOCH ZIJN DE GEDACHTEN VAN DE GUARANIS
ER NIET BIJ...

W... WILT U BROEDER
HERNARD VAN MIJ DE
GROETEN DOEN...

DAT ZAL IK DOEN, OF
MOET IEMAND HEM EVEN
GAAN HALEN?

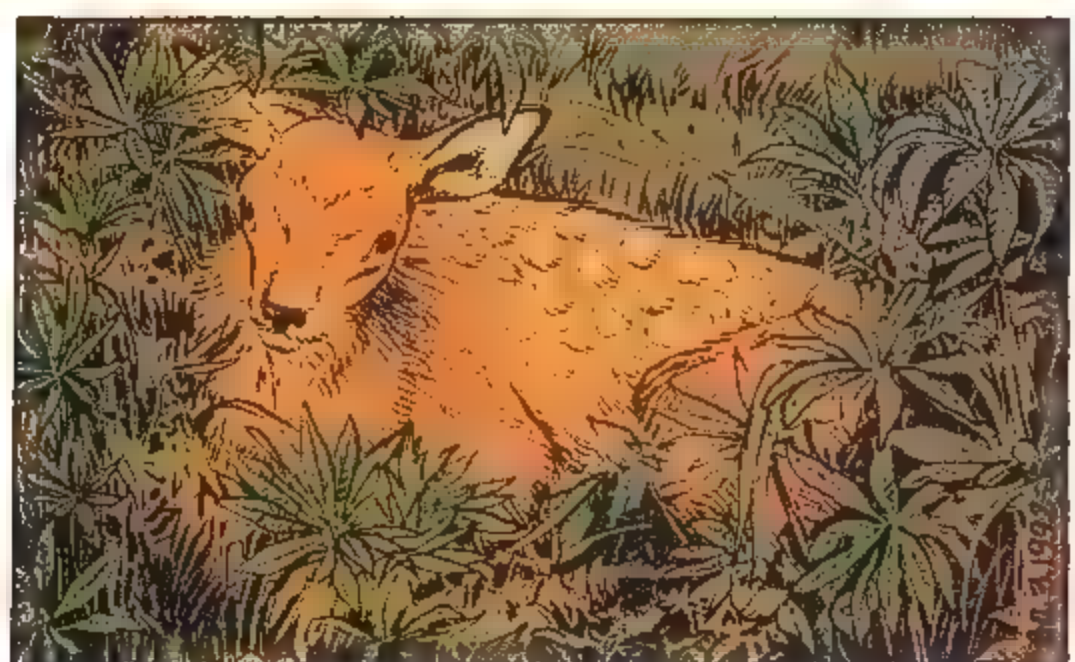
NEE,
HET IS BETER
ZO...

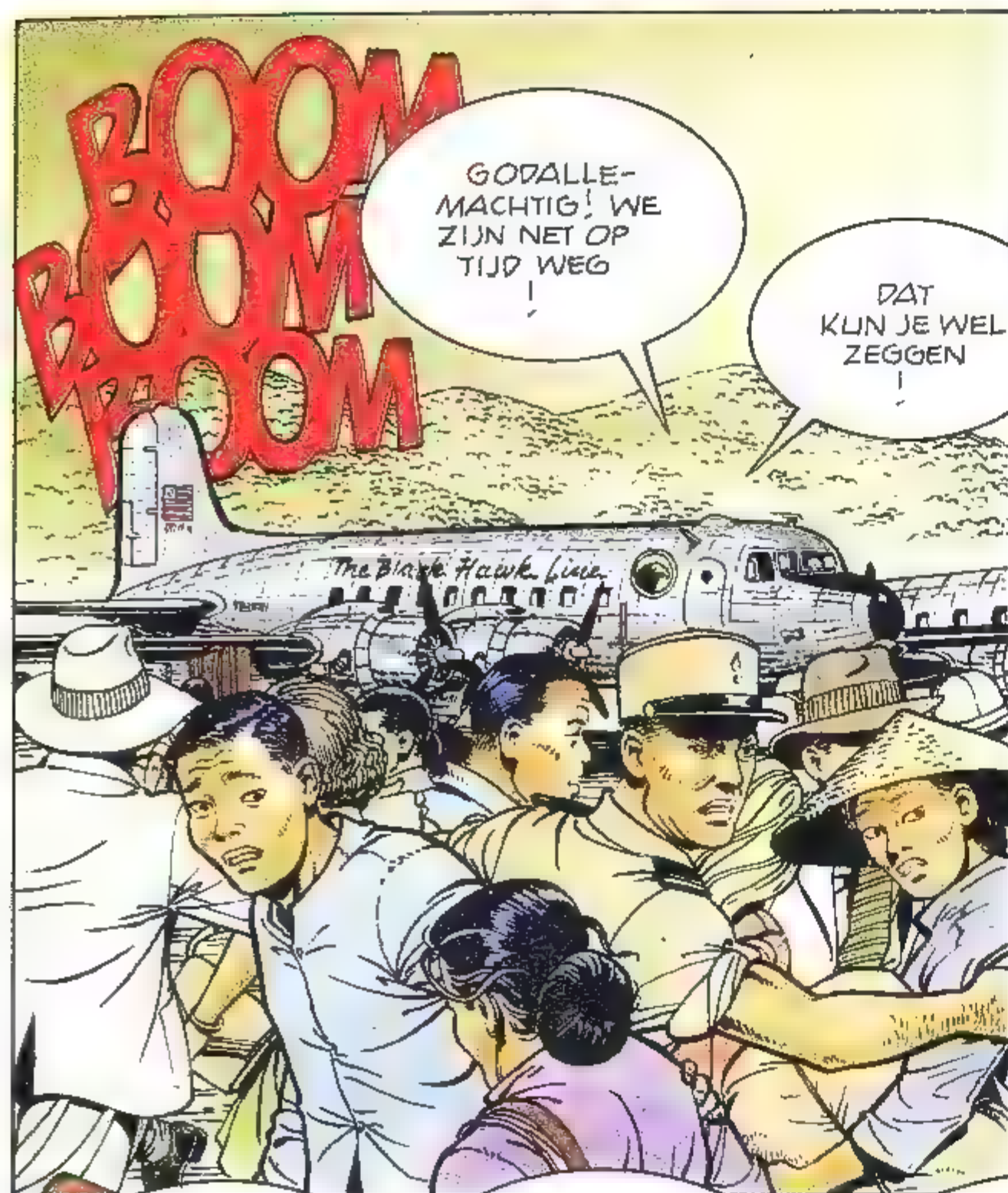
TEK.: MARTIN JAMAR
SCENARIO: YVES
CHARLIER
VERTALING/LETT.
SCHNITGER/UAANYZ

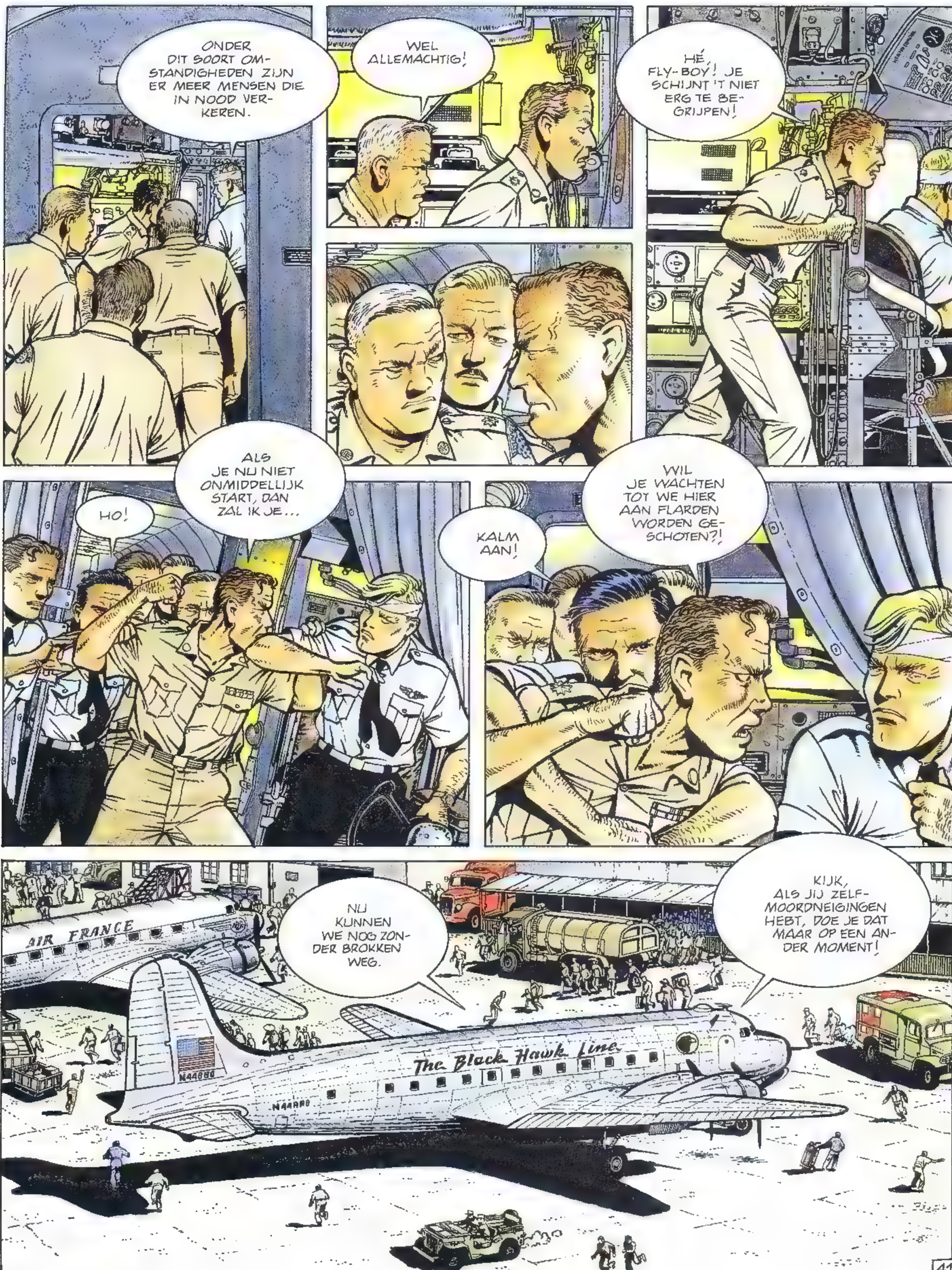
MIJN ZOON...
MIJN ZOON...

Einde.

SAMENVATTING: De kleine Annamiet die Decker en zijn vrienden geholpen heeft te ontvluchten toen de Japanners aanvielen, is niemand anders dan Lan... Maar ze zijn geland in Haiphong waar alles in rep en roer is en waar onze vrienden de knapen van de OSS moeten zien op te sporen...

THE BLACK HAWK LINE

ALSJEBLIEFT!
NU LIGGEN WE
DIREKT ONDER VULIR!
IS DAT NOG NIET
GENOEG?!

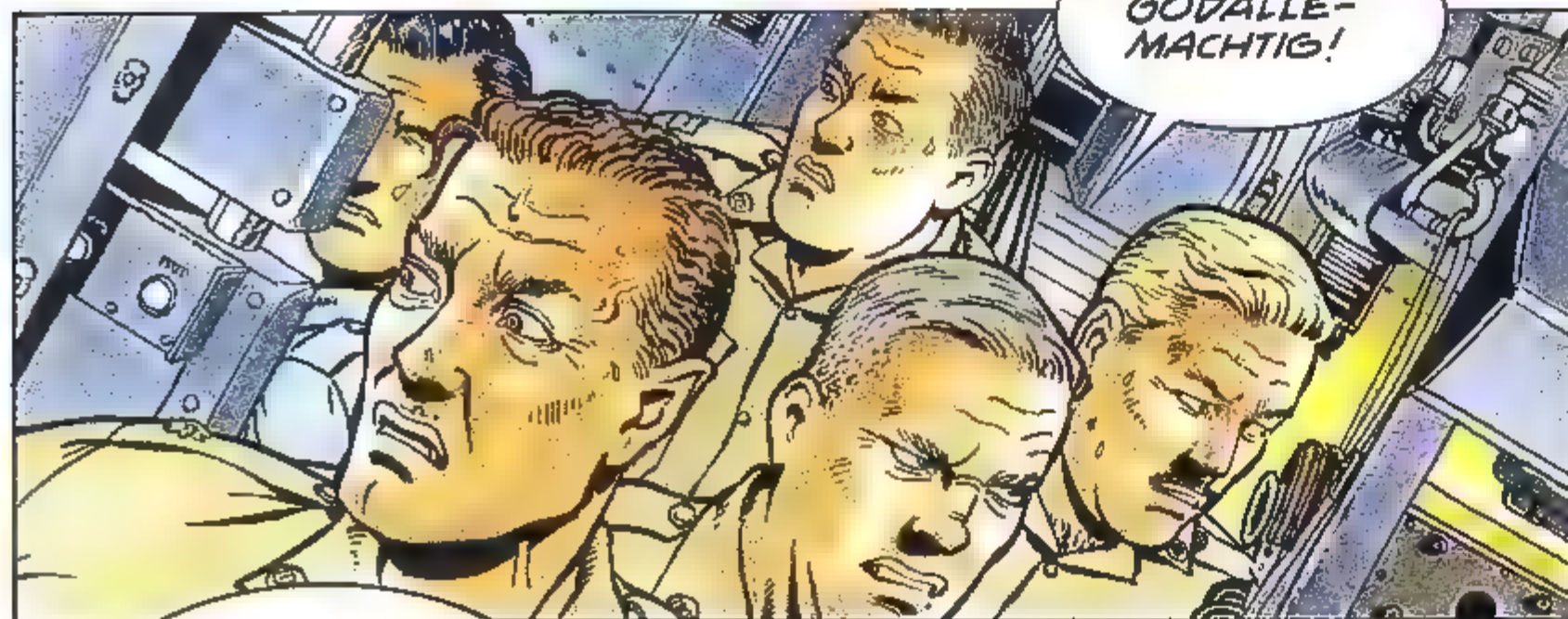

EN
JIJ DAN,
DUMMY! KUN
JIJ DAT DING NIET
STARTEN?

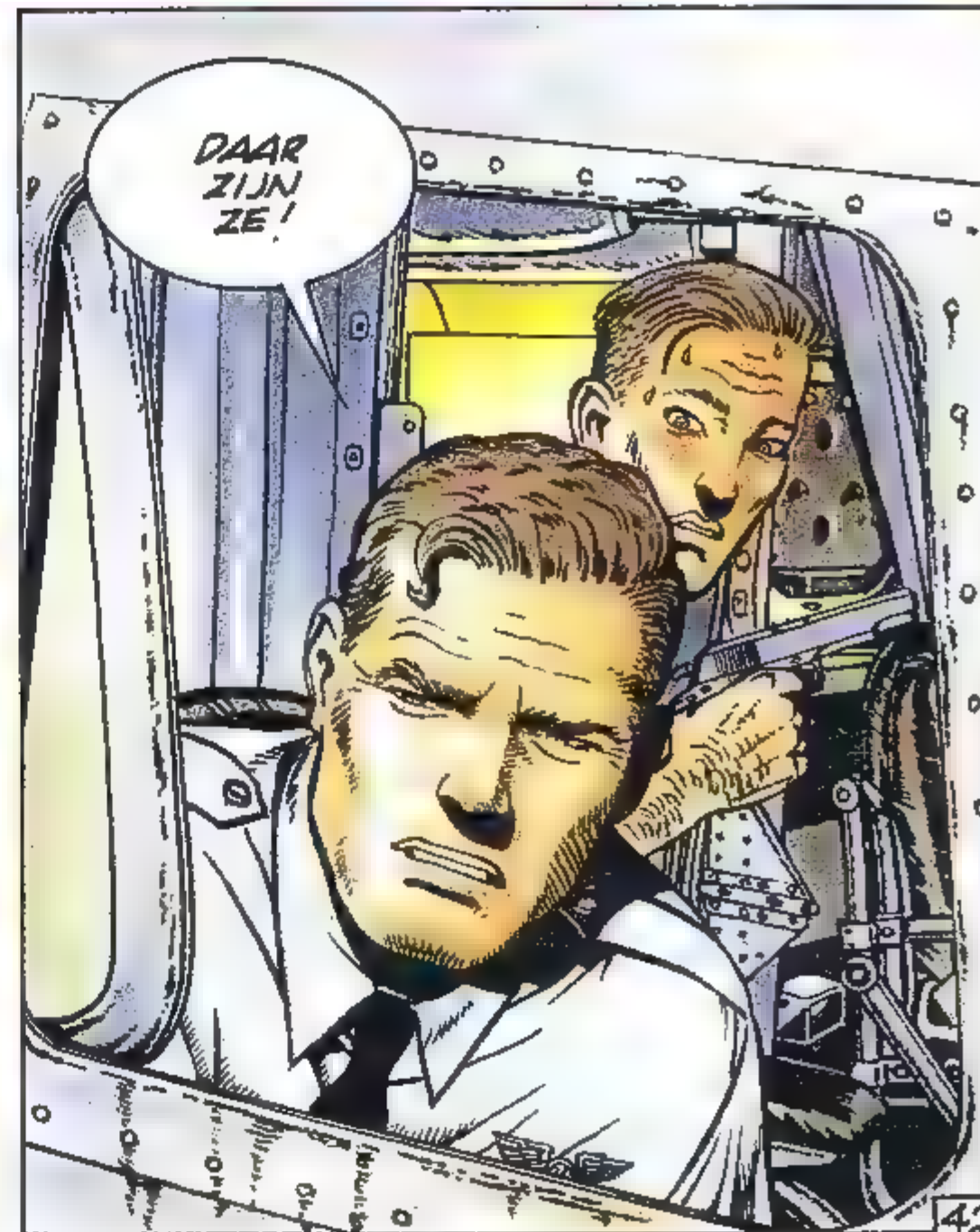
HIJ IS DE
CAPTAIN ...

GODALLE-
MAGTIG!

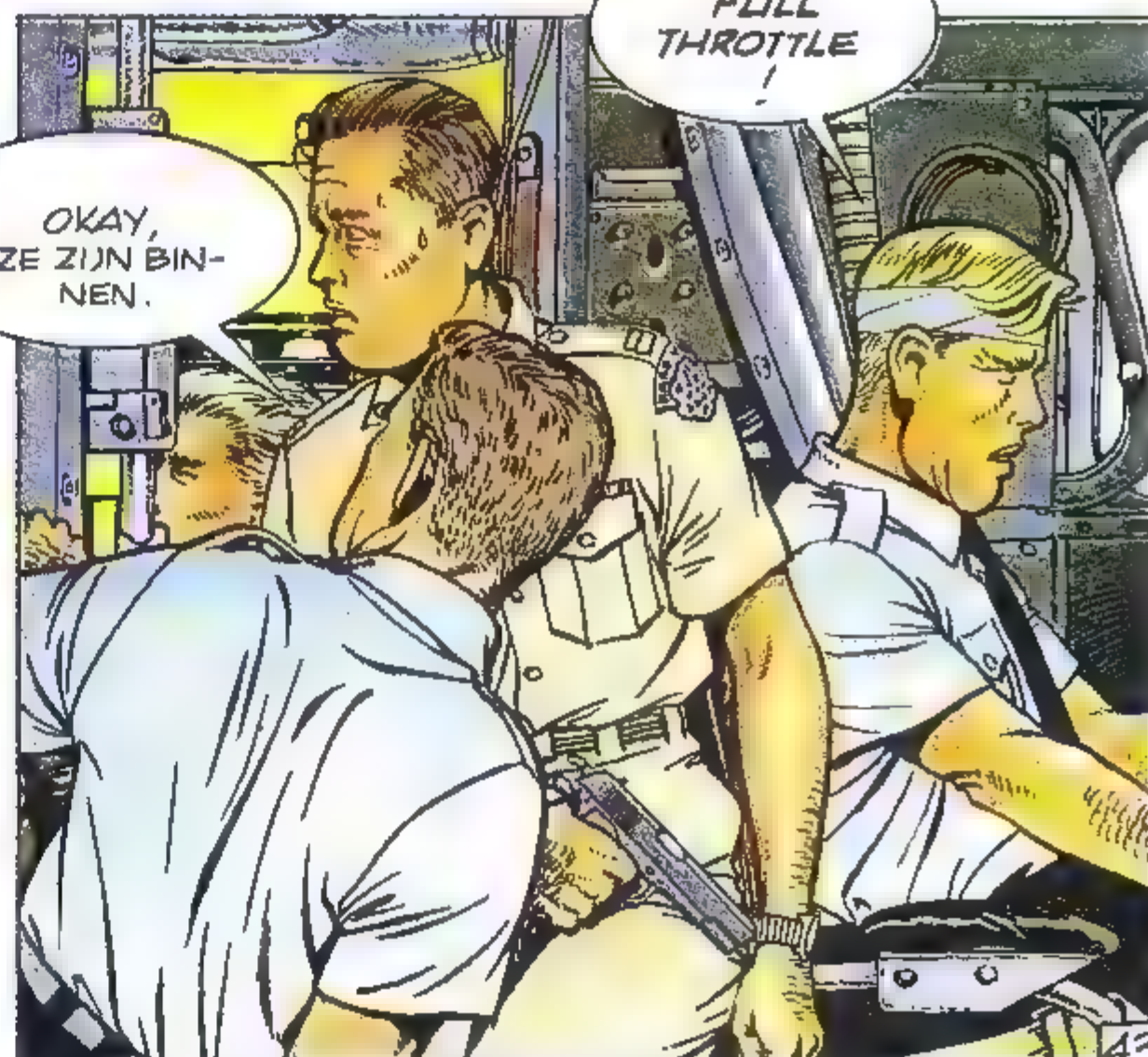
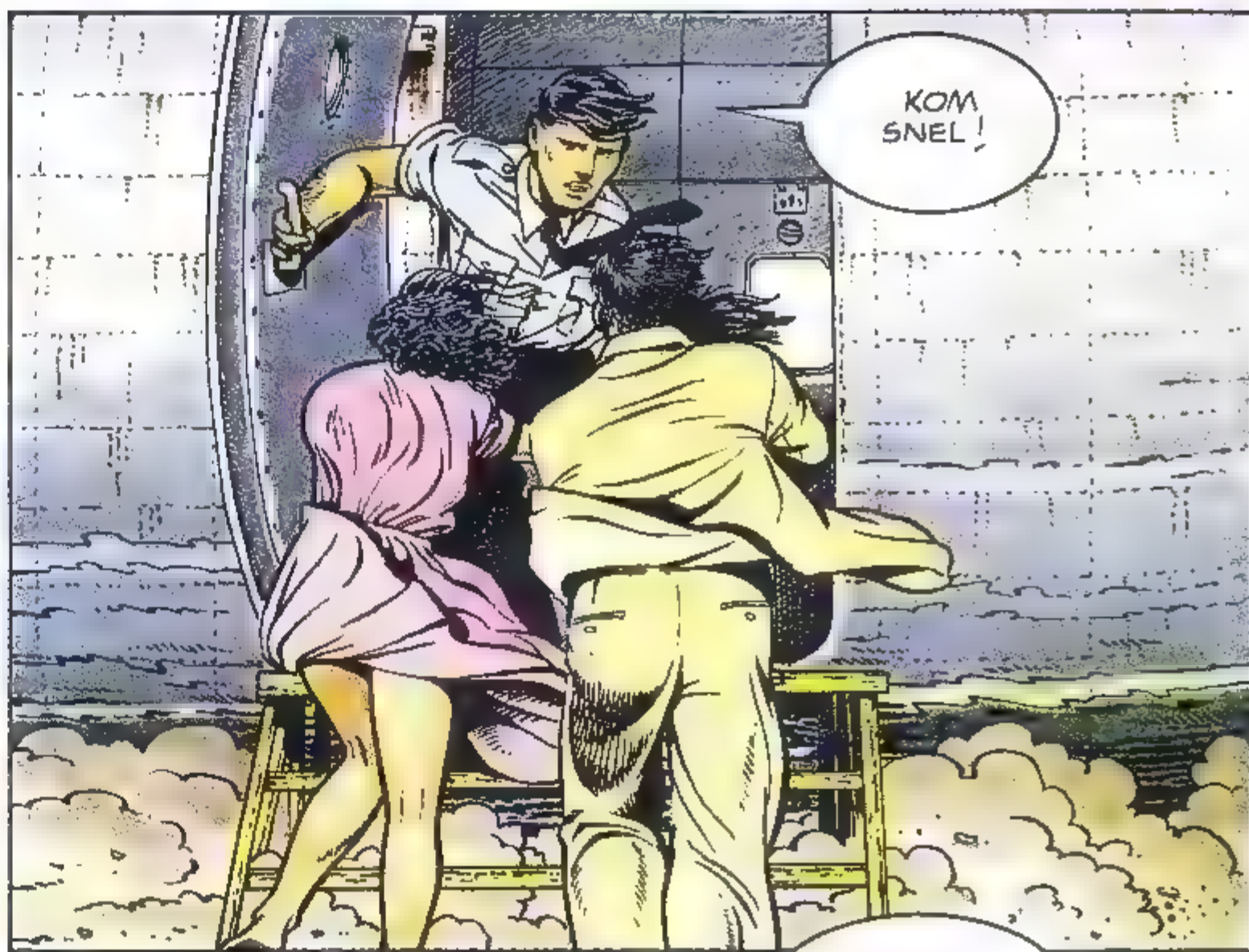
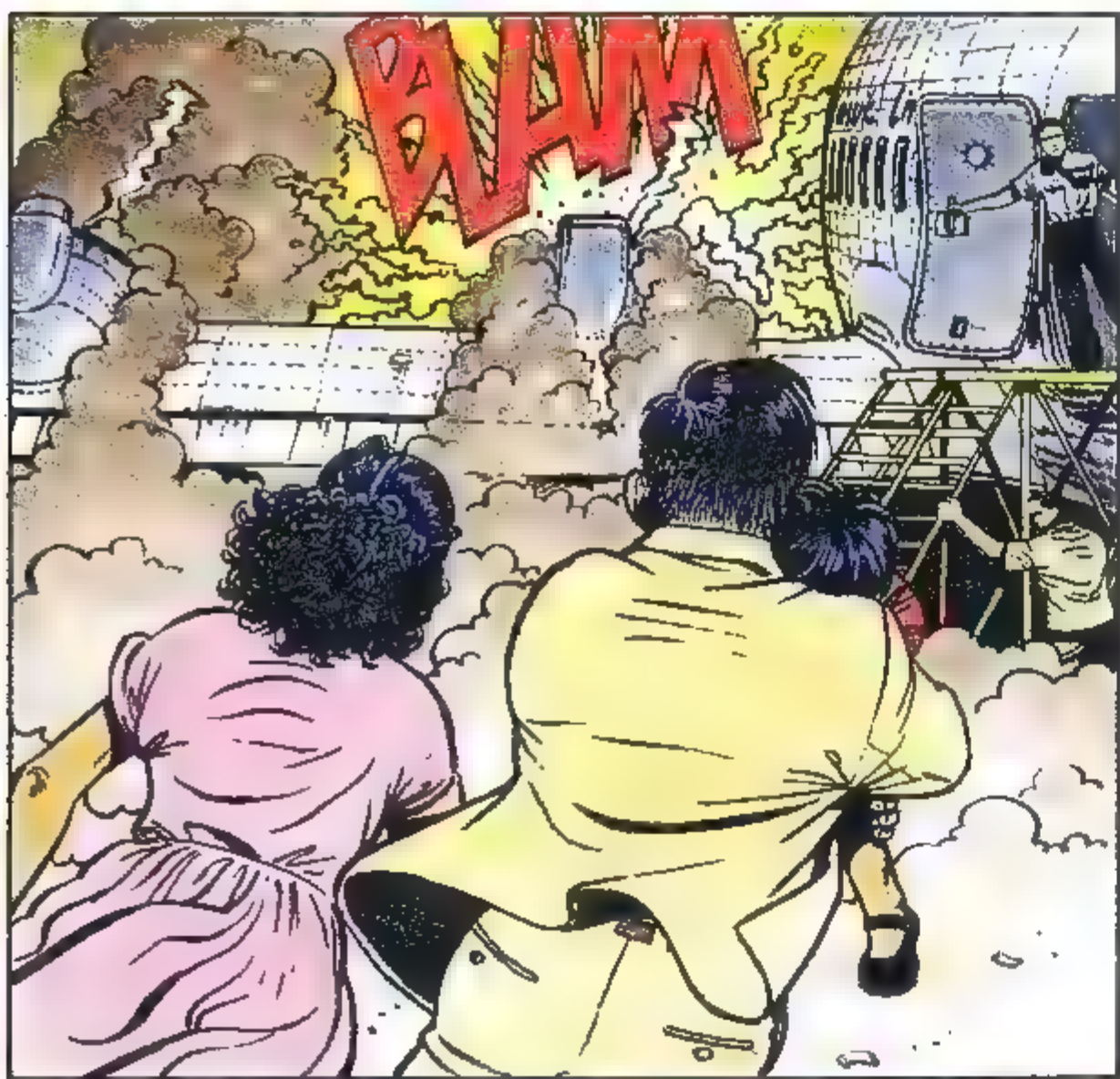
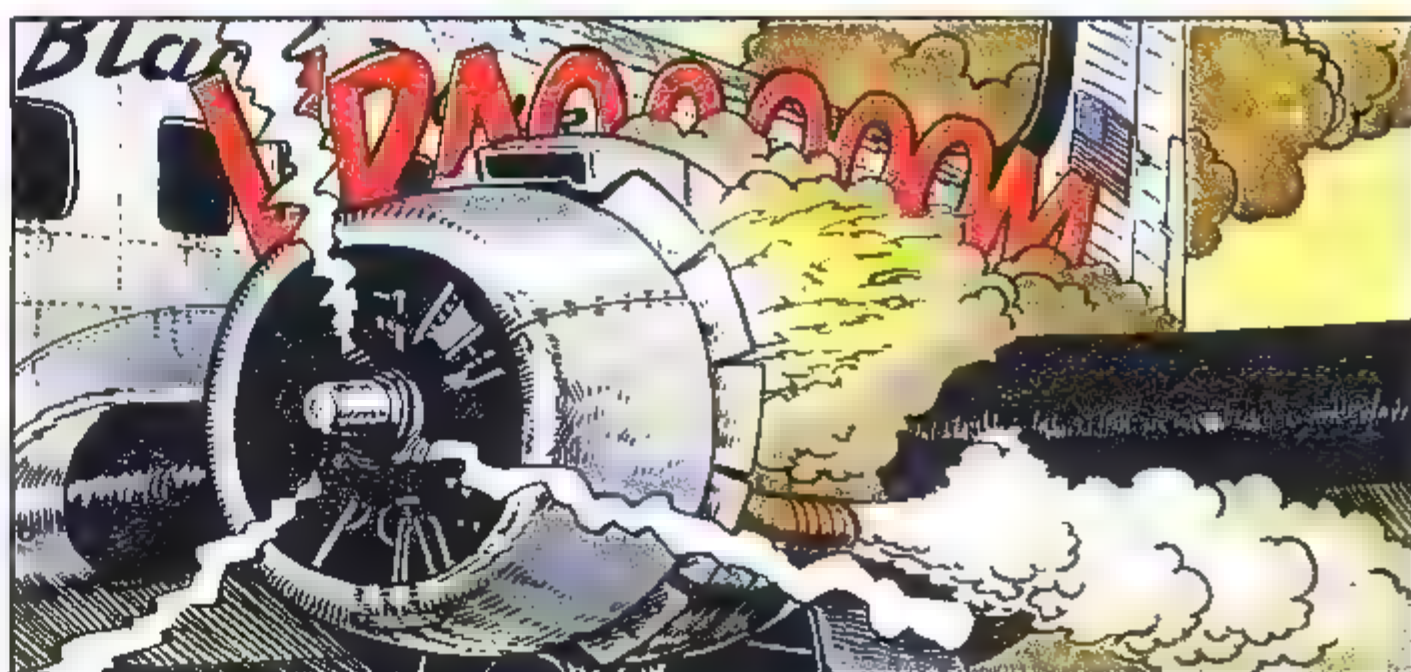
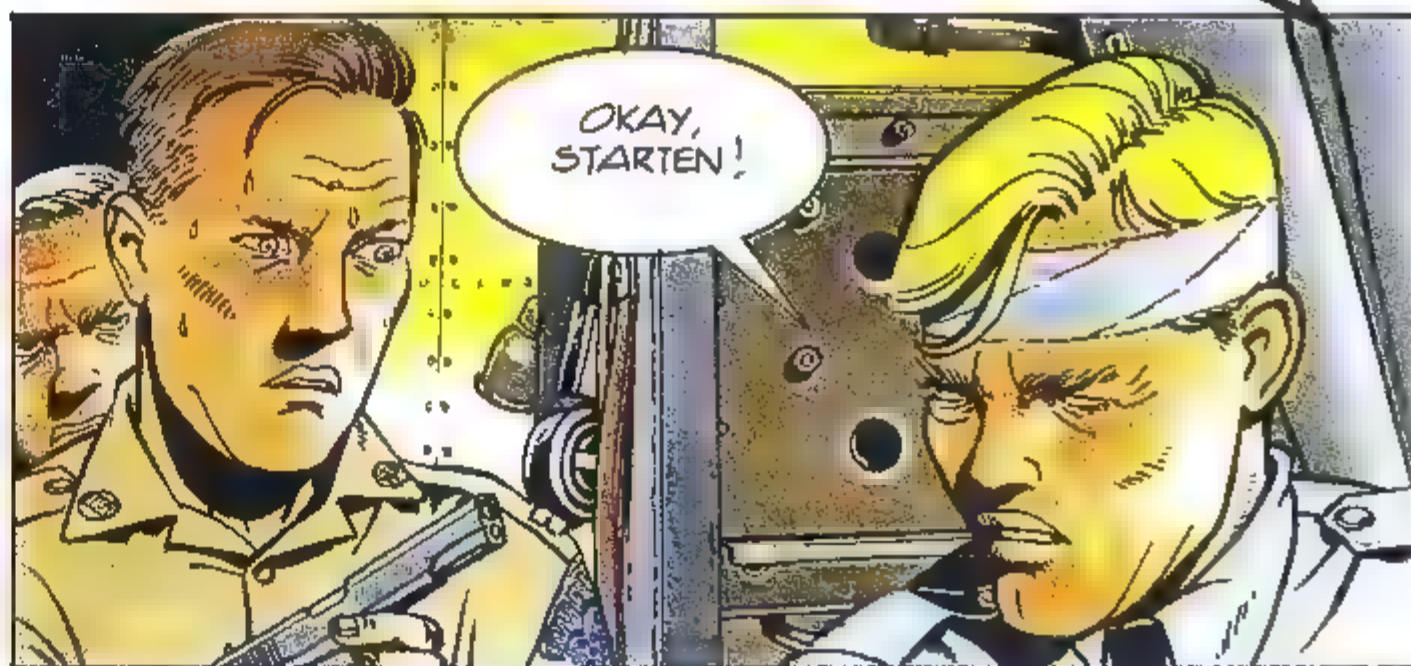
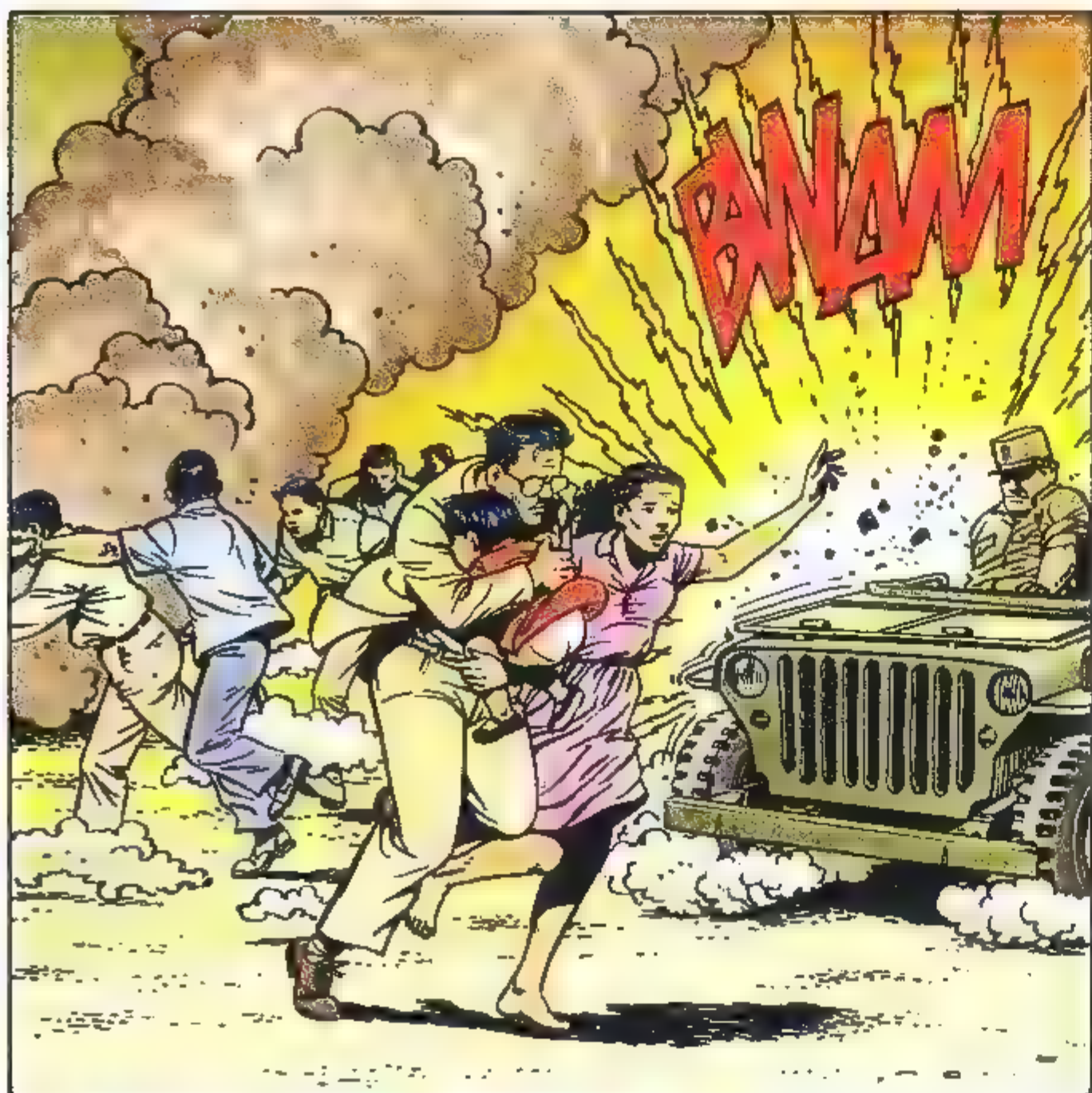

LIT DE WEG!
IK ZAL DIE IDIOT
LEREN!

DAAR
ZIJN
ZE!

HEB JE M'N
LAATSTE ALBUM
IN DE SCHADUW
VAN FUJI-SAN
BIJ DE LOMBARD
UITGAVEN
AL GELEZEN!

wordt vervolgd

JOHAN DE MOOR

IN HET KIELZOG VAN DE LAATSTE REIS VAN CORI DE SCHEEPSJONGEN

Omdat hij in zijn jeugd op de kaden van de havenstad Antwerpen altijd al gefascineerd was geweest door de grote zeilschepen, kwam Bob De Moor aan het begin van de jaren vijftig op het idee om de legendarische omzwervingen van de Nederlandse zeevaarders uit de 17de eeuw in stripvorm te gieten. Zo ontstond het verhaal van Cori de Scheepsjongen. Zijn geestelijke vader had zich voorgenomen om een vervolg op Cori's avonturen te tekenen, maar door zijn te vroege dood was hij niet in staat het verhaal zelf af te maken. Er ontbraken nog zes pagina's! Johan De Moor vertelt ons welke omstandigheden ertoe geleid hebben dat hij het werk van zijn vader afmaakte.

«Mijn vader», legt hij uit, «was bezig de dertigste pagina te voltooien toen hij hoorde dat hij enkele weken in het ziekenhuis opgenomen zou moeten worden. Omdat hij zonder enige twijfel voorvoelde dat de tijd voor hem begon te dringen, ging hij toen hij uit het ziekenhuis ontslagen was, met een ongelooflijke energie en creativiteit weer aan het werk. Ik belde hem regelmatig uit Engeland, waar ik mijn vakantie doorbracht en ik meende dat, aan zijn ferme en opgewekte toon te horen, het allemaal wel los liep. Toen ik begin augustus weer thuis kwam, zag ik aan hem dat zijn ziekte veel ernstiger was dan ik had gedacht. Maar hij deed alles om me

gerust te stellen... Op een keer, toen hij bij mij in de auto zat, vroeg hij me: «Ik zit in een lastig parket. Ik heb me verplicht om alle pagina's van de volgende 'Cori' voor september bij Casterman in te leveren en ik moet er nog zeven tekenen. Zou jij me niet kunnen helpen?» Een paar dagen liet hij me de voltooide en de nog nauwelijks geschetste pagina's zien van dit verhaal dat volkomen nieuw voor me was. Daarna heeft hij me het hele scenario tot in de kleinste details verteld. Ik begreep meteen dat hij graag wilde dat ik het album af zou maken. «Zou je voor mij een zo nauwkeurig mogelijke pagina-indeling kunnen maken? vroeg ik hem toen. Ik wilde dat hij,

voor zover dat kon, actief bij de uitwerking betrokken zou zijn...»

– U hebt dus op basis van zijn aanwijzingen gewerkt?

«Sterk verzwakt door zijn ziekte begon hij inderdaad vaag enkele plaatjes te schetsen. 'Je bent vakman genoeg om je in je eentje te redden,' zei hij. 'Als je problemen hebt wat betreft de dialogen, dan vraag je dat maar aan Stephen Desberg. Jullie zijn gewend met elkaar te werken en ik weet zeker dat het bij hem in goede handen is.' Gelukkig waren de synopsissen van mijn vader altijd zeer ver uitgewerkt. Ik ben geen al te grote problemen tegengekomen bij het voltooien van

het verhaal. Ook wat betreft het tekenen ging de overgang tamelijk makkelijk. Net als mijn vader kan ik verschillende stijlen tekenen. Ik vind het heel leuk om te tekenen 'in de stijl van...' Op die manier ben ik ook gedebuteerd. Vijf jaar lang heb ik bij Hergé de albums van Quick en Flupke hertekend en ze zelfs hele nieuwe avonturen laten beleven. Door op de manier van Bob De Moor te tekenen, voelde ik me dicht bij hem dan ooit te voren. Ik had het gevoel alsof hij mijn hand stuurde».

– Was hij een zeer aanwezige vader?

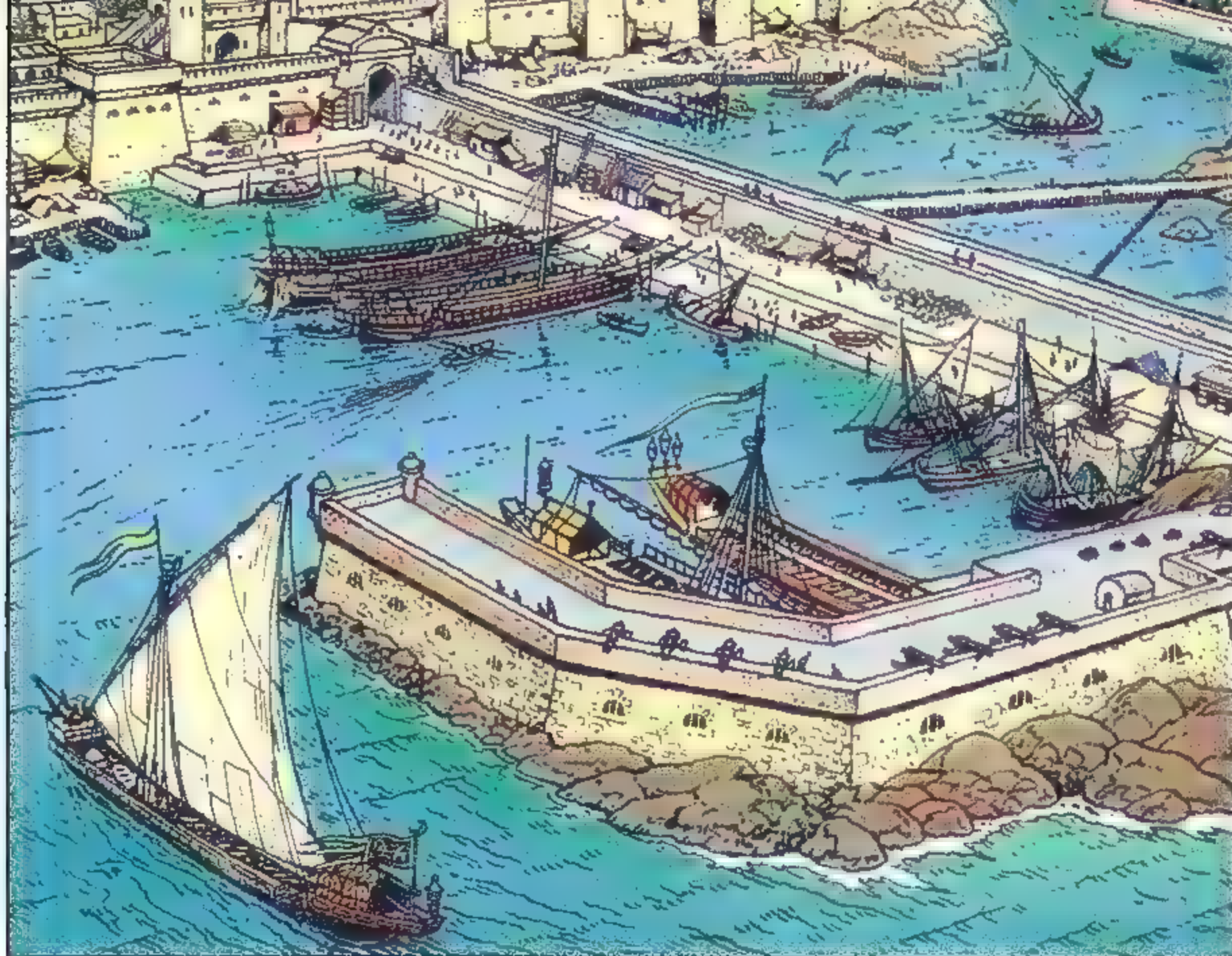
«Ja, maar niet op professioneel vlak. Hij heeft me er nooit toe aanzet om strips te gaan tekenen. Aanvankelijk droomde ik ervan om Kunstenaar te worden! Ik had minachting voor de commerciële implicaties van het striptekenen. Maar op een dag ben ik in het atelier van mijn vader komen zitten en heb hem schuchter om raad gevraagd. Hij antwoordde op een quasi verstrooide manier. Zonder de indruk te wekken dat hij zich er werkelijk voor interesseerde, volgde hij mijn ontwikkeling van nabij... Sommigen beweren dat de faam van mijn vader me geholpen heeft bij mijn succes als striptekenaar... Natuurlijk heb ik het van niemand vreemd! In werkelijkheid is het vooral mijn moeder die, omdat ze zich zorgen maakte over mijn povere prestaties op de middelbare school, me tekenlessen liet volgen en me aanmoedigde om strips te gaan tekenen. Om me van mijn vader te onderscheiden en mijn eigen persoonlijkheid te benadrukken, begon ik te tekenen in een stijl die volstrekt tegengesteld aan de zijne was. Toen ik later met hem bij de studio van Hergé werkte, stond hij nooit achter me om op mijn vingers te kijken of commentaar te leveren op wat ik maakte.»

– Wordt Bob De Moor als enige auteur van dit nieuwe Corl-verhaal genoemd?

«Natuurlijk! Dit album is zijn werk. Dat ik de laatste zes pagina's heb afgemaakt, verandert daar niets aan. Ik heb trouwens mijn uiterste best gedaan om de continuïteit te bewaren met het gedeelte dat hij al had getekend. Daar ben ik zo ver in gegaan dat de lezer geen enkel verschil zal zien. Aanvankelijk ging dat heel moeizaam. Het kostte me veel moeite om in de sfeer van dit verhaal thuis te raken, dat zo heel anders was dan de verhalen die ik gewoonlijk teken. Maar uiteindelijk is het me gelukt! Ik heb zelfs een voorliefde voor de grote zeilschepen gekregen, die mijn vader fascineerden maar die me vroeger gestolen konden worden.»

– Is dit verhaal de afsluiting van de vorige afleveringen?

«De cirkel wordt inderdaad gesloten. Maar ter wille van het leesple-

zier zal ik niet verraden hoe dat gebeurt. Of mijn vader voorzag dat deze aflevering de laatste zou worden? Voor mij lijkt het geen twijfel. Ik ben ervan overtuigd dat hij op

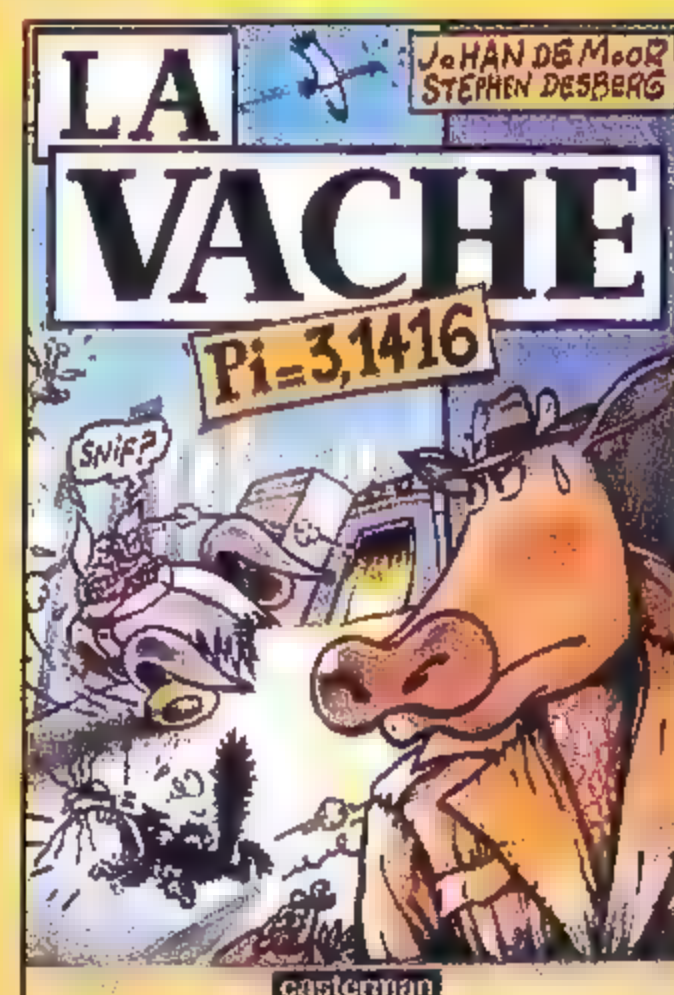
deze afsluiting aanstuurde. Ik stond trouwens te kijken van de kwaliteit van het scenario. Het is een klassiek verhaal, maar zeer doeltreffend.»

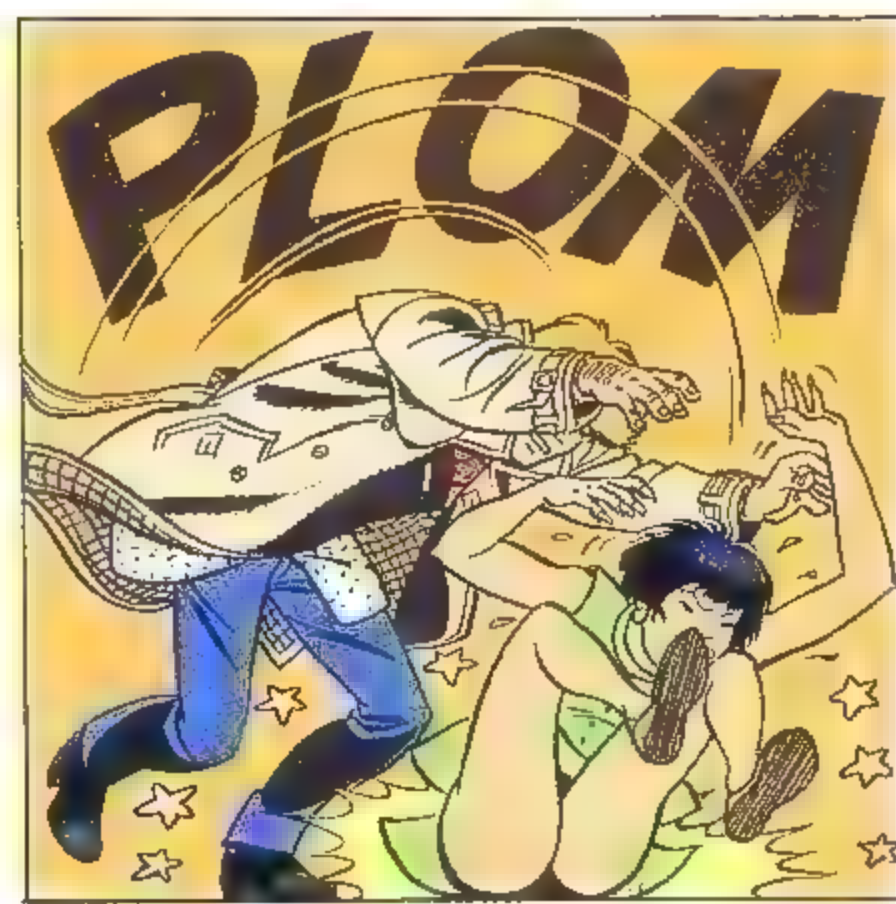
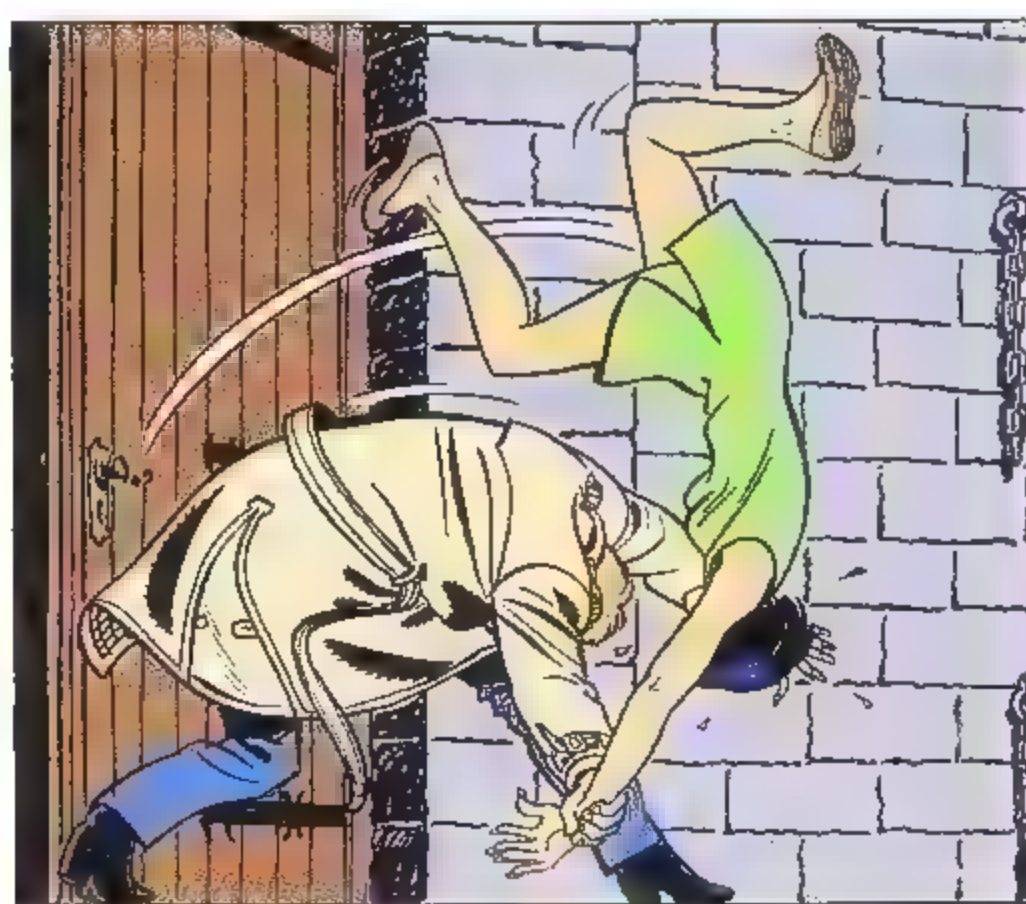
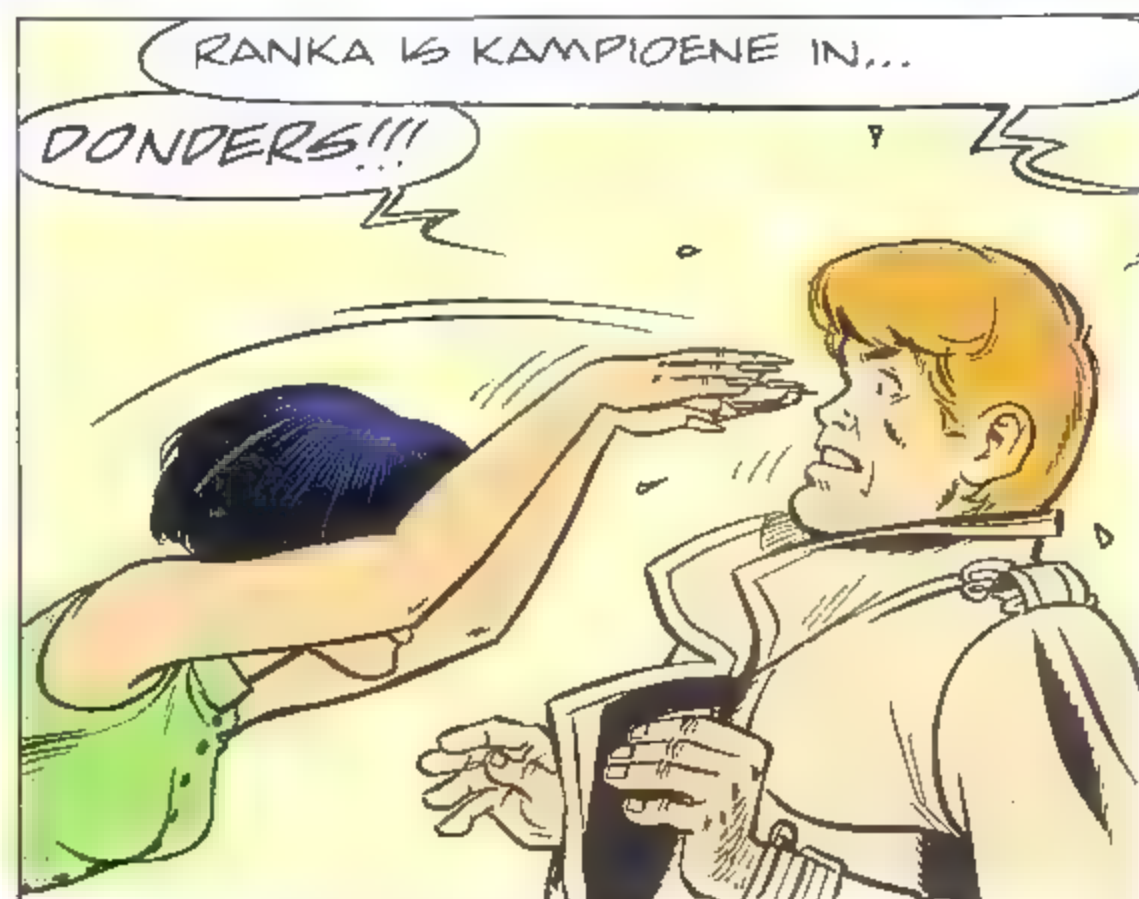
WAARHEDEN ALS KOEIEN....

Hoewel ze op een echte koe lijkt, is «De Koe» duidelijk niet van het soort dat de hele dag naar de voorbijrijdende treinen staart. Ze heeft ervoor gekozen om een groot gedeelte van haar tijd te besteden aan het vervullen van gevaarlijke opdrachten. Om die tot een goed einde te brengen, gebruikt ze een codenaam: $\pi = 3,1416$... Johan De Moor tekent haar belevenissen op en vertelt hoe hij haar ontmoet heeft...

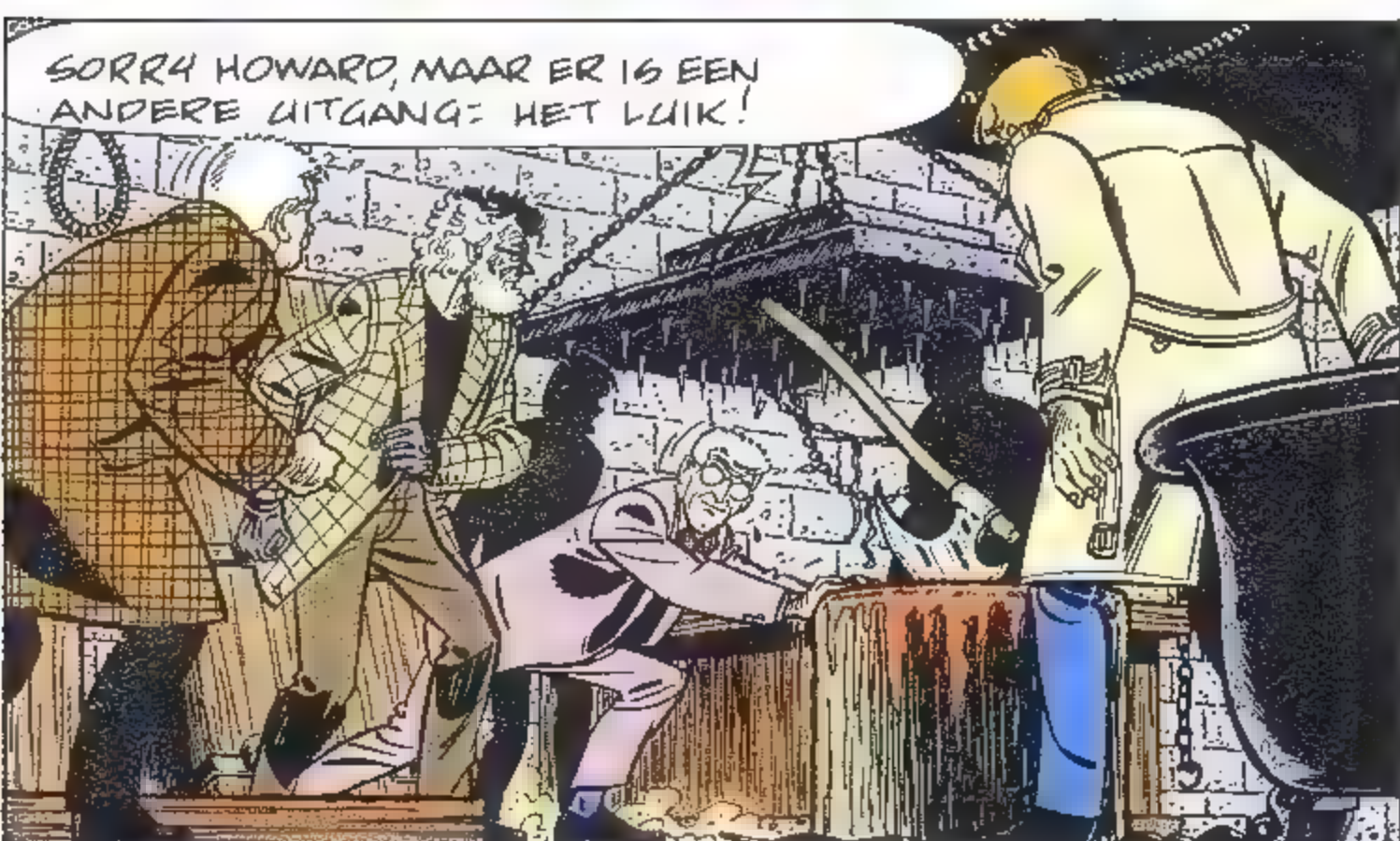
«Voordat ik strips tekende», herinnerde hij zich, «heb ik een hele reeks cartoons in allerlei dagbladen gepubliceerd. Ik ben verzot op het sarcastische karakter van de cartoons. Toen ik later bij Hergé werkte, had ik veel minder speelruimte. Ik moest de toon en de stijl van het huis aanhouden... In de periode daarna moest ik mijn eigen strips tekenen. Met Stephen Desberg, een jeugdvriend, heb ik 'Kasper' gemaakt, een reeks volgens de klassieke opvatting en in de traditie van de 'klare lijn'. Maar zo'n sterk verhalende strip staat eigenlijk ver af van mijn tamelijk baldadige en subversieve instelling. Ik had zin in iets leuks! Vandaar het idee voor een reeks humoristische dierenverhalen... Waarom ik een koe als hoofdpersoon heb gekozen? Omdat het zo'n verbluffend gewoon beest is, dat nauwelijks in strips voorkomt. Zet hem op zijn achterpoten, geef hem een slappe vilthoed op en trek hem een trenchcoat aan, dan kun je hem allerlei dolle avonturen à la James Bond laten beleven. Op die manier heb je een ongebruikelijke hoofdpersoon die ruimte biedt voor bizarre verwickelingen en de vreemdste hersenspinsels. Na me een lange tijd als tekenaar te hebben geconformeerd, voel ik me nu weer vrij. Ik ben weer helemaal mezelf! Het succes van het eerste album heeft me aangemoedigd om op de ingeslagen weg verder te gaan. Ik had deze reeks voor een publiek van volwassenen bedoeld, maar tot mijn grote verrassing zijn het vooral lezers in de tienerleeftijd van wie ik de meest enthousiaste reacties krijg!»

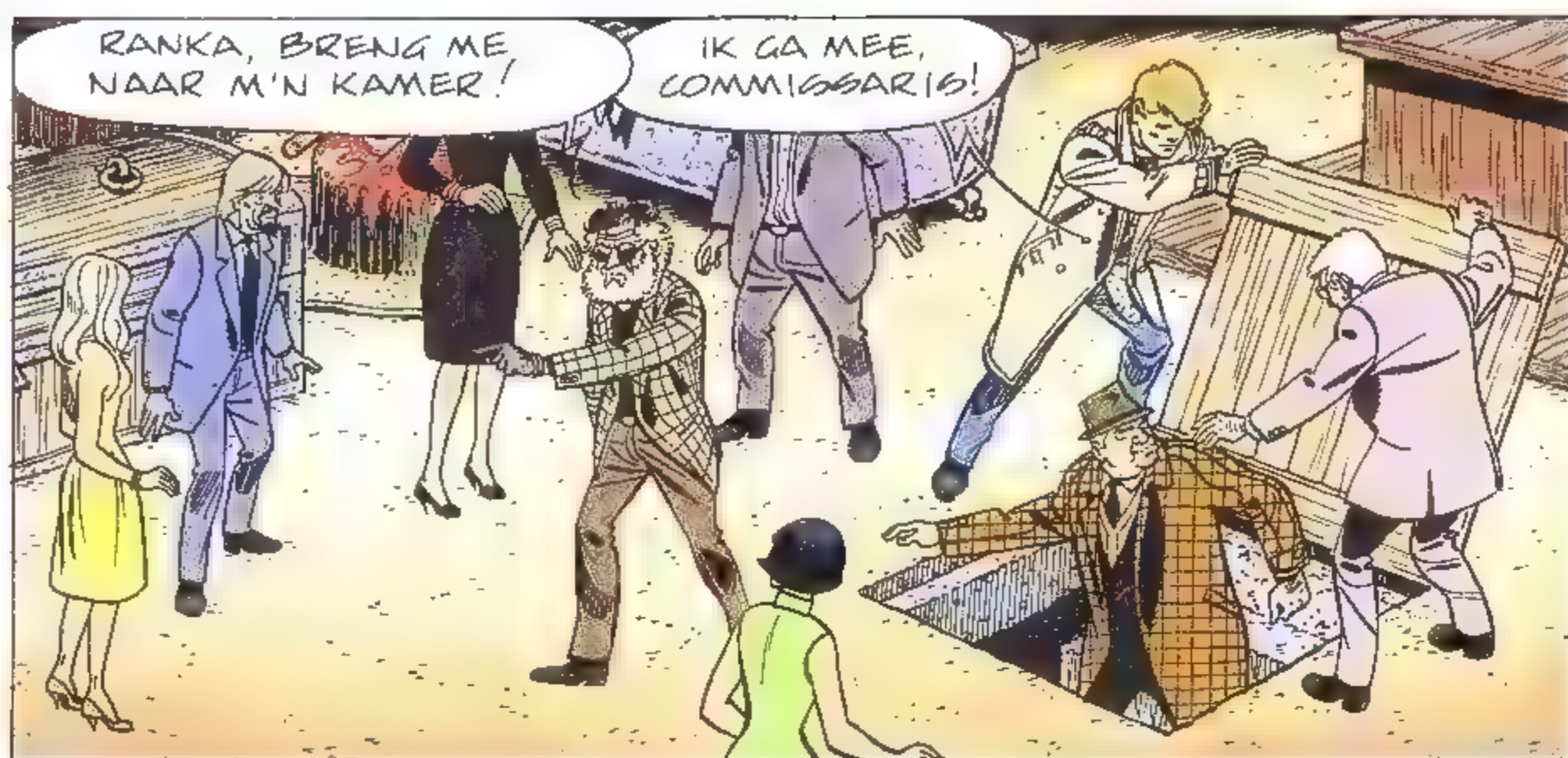
Nederlandstalige lezers die benieuwd zijn naar de avonturen van «De Koe», zullen nog even geduld moeten hebben. Het eerste album is alleen nog in het Frans gepubliceerd en zal waarschijnlijk pas in het najaar van 1993 in Nederlandse vertaling verschijnen.

SAMENVATTING: Na de moord op Lena, is Howie ervan overtuigd dat men het op hem gemunt heeft. Hij eist bescherming! Hij wordt hoe langer hoe kwaadaardiger en scheldt zijn «vrienden» uit voor parasieten... De spanning stijgt! Op dat moment merkt Rik dat er iemand aan de deur staat te luisteren...

NIET ERG MODERN ALS VERLICHTING! DIE HOWARD VAN U STELT ME TELEUR!...

HIJ WIL ALLES AUTHENTIEK HOUDEN!

COMMISSARIS!
COMMISSARIS!

AH,
RIK!

NIETS... TOT NU TOE GEEN ENKELE
AANWIJZING... ONBEGRIPELIJK EN
BEANGSTIGEND!

HEBBEN DEZE SOUTERRAINS
EEN UITGANG, CARBON?

JA EN NEE... OORDEELT
U ZELF MAAR!

OH, KOM EENS KIUKEN!!!

IK WED DAT DIE ZAKDOEK VAN
NADINE IS!

ALLEMACHTIG!!!

BEGRIJPT U NU DAT IK "JA EN
NEE" ZEI TOEN U VROEG OF ER
EEN UITGANG WAS?!

IS ZE ONTVOERD EN HEEFT ZE
DIE OP DE GROND LATEN VALLEN...
OM EEN SPOOR NA TE LATEN?!

OH!

RIK RINGERS

HEB JE M'N
LAATSTE ALBUM
HET BEEST
VAN DE APOCALYPS
BIJ DE LOMBARD
UITGAVEN
AL GELEZEN!

DAAR HEEFT NADINE NOOIT
DOOR KUNNEN GAAN... OF TOCH...?

TOE, HOUD MOED,
COMMISSARIS!

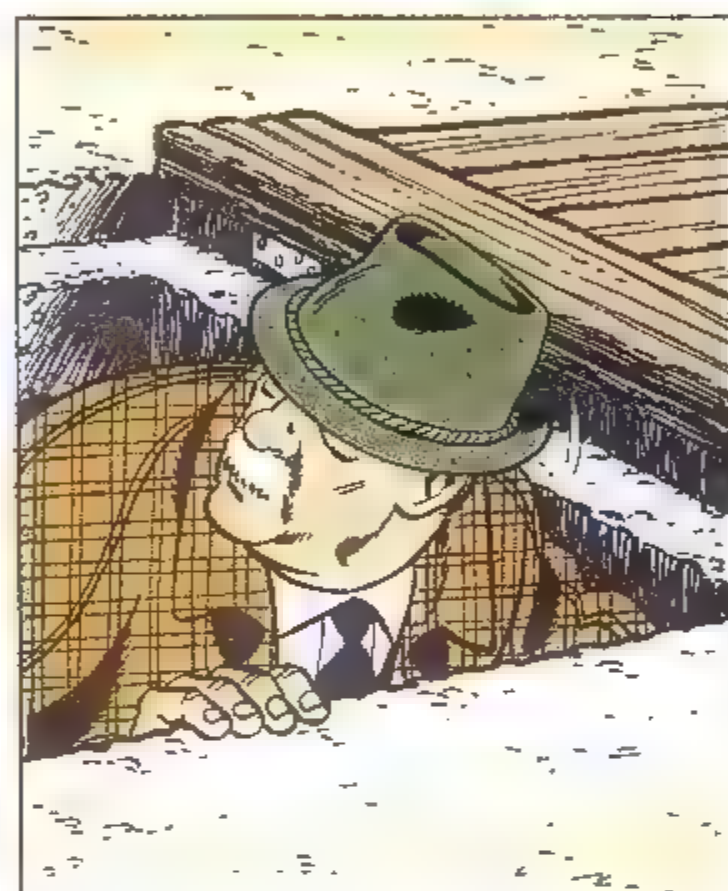
DIT IS HEEL VREEMD... IK BEGRIJP ER
NIETS VAN...!!!

IK BEGRIJP IN IEDER GEVAL WEL DAT
IK MORGEN MET EEN HUISZOEKINGSBEVEL
KOM EN DAT WE ALLES ZULLEN UITKAMMEN
OM HET MEISJE TERUG TE VINDEN!

DAT ZAL HOWARD NIET
LEUK VINDEN!

HIJ KAN NOG HEEL WAT
MEER VERWACHTEN ALS IK
NADINE NIET LEVEND EN
GEZOND TERUGVIND!

GOED, WE GAAN NAAR BOVEN EN SLAAP OF NIET,
WE GAAN DOOR MET HET ONDERZOEK... DE HELE
NACHT ALS DAT MOET!

ZORG ERVOOR DAT IEDEREEN ZICH WEER IN
DE HAL VERZAMELT... EN SNEL!

IK... HOWIE ZAL...

**NAAR DE
HEL MET JE
HOWIE!!!**

COMMISSARIS... EH... U ZULT HET ME KWALIK
NEMEN, MAAR IK HEB EEN VERRASSING! SORRY,
IK KON U NIET EERDER OP DE HOOGE
BRENGEN!...

PRIMA, NADINE! ALLES GAAT NAAR WENS! KOM ER
MAAR HUIT!

wordt vervolgd

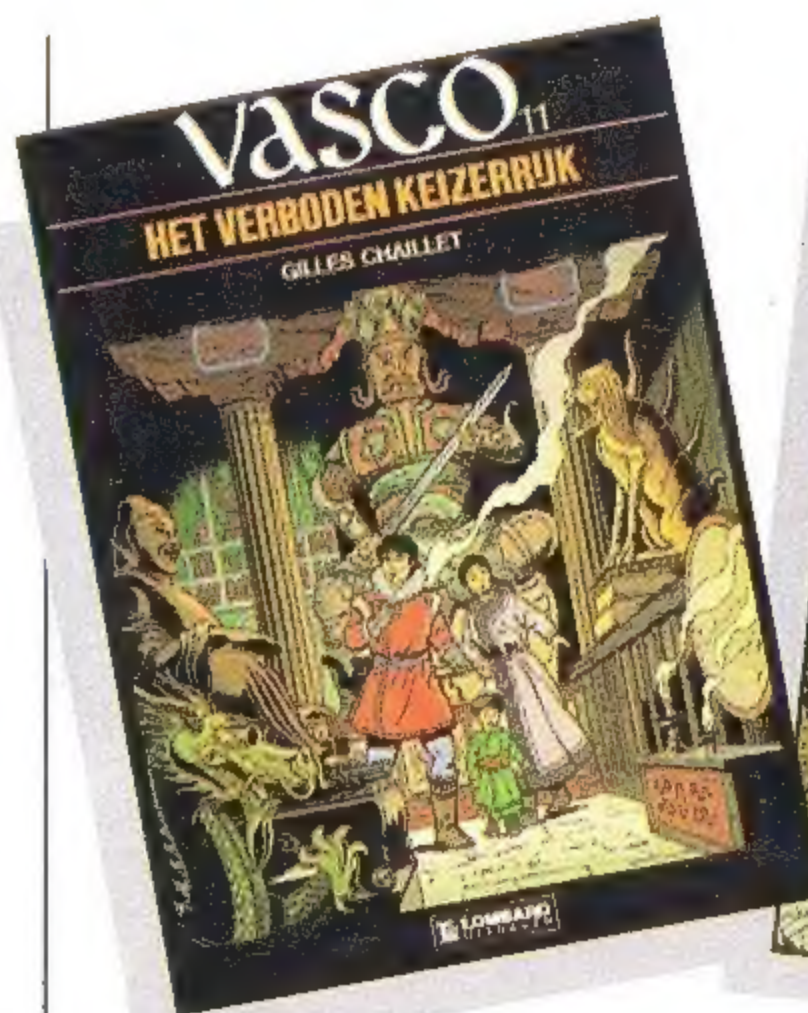
BRAN, EEN JONGE EN DAPPERE KRIJGER!

Een legende, geboren uit de wervelende noordenwind, verschijnt binnenkort bij Lombard.

Bran, een jonge man van de Samehstam, wil niet tot het voorjaar wachten om zijn vader Kruno zijn waarde als krijger te bewijzen. Bij een aanval neemt hij een lid van de Tsagai-Nour, de rivaliserende clan, gevangen. Maar plotseling duikt er een zwarte raaf op... Dit fantastische verhaal werd geschreven door Jean-Luc Vernal, scenarist van Jughurtha (tekeningen: Franz) en Ian Kale-dine (tekeningen: Ferry) en schitterend getekend door Philippe Delaby. Het verschijnt maart aanstaande in album bij uitgeverij Lombard.

Philippe Delaby, in 1969 in Doornik (België) geboren onder het teken van de Waterman, was acht jaar oud toen hij van zijn vader zijn allereerste stripalbum kreeg, «Kuifje in Kongo». Voortaan was het leven voor hem ondenkbaar zonder balloons. Daarom was het logisch dat hij op zijn veertiende naar de kunst-academie in zijn geboortestad ging. Gefascineerd door de Vlaamse schilder-

kunst begon hij aanvankelijk met schilderen, maar zijn liefde voor de strip kreeg al snel de overhand. Op zijn achttiende won hij een tekenwedstrijd en begon hij met het tekenen van korte verhalen die scenarist Yves Duval voor hem schreef. Ze verschenen vanaf 1987 in Kuifje en werden gebundeld in twee albums die bij uitgeverij Lombard verschenen: «Arthur in het Legendarische Koninkrijk» en «Richard Leeuwenhart: Het Zwaard en Het Kruis». Iedereen is het eens over zijn grote talent, dat Philippe Delaby momenteel in dienst stelt van scenarist Luc Dellisse («Egyptisch avontuur», met Th. Gioux; verschijnt in februari). Samen werken ze aan een nieuwe grote reeks onder de titel «De Poolster». In de tussentijd kunnen jullie dank zij «Bran» weer genieten van een ander facet van zijn grote vakmanschap. Let op, dit verhaal wordt niet in «Kuifje» voorgepubliceerd!

VASCO EN ARIA SAMEN TEN STRIJDE?

Zouden de vrienden van Vasco en de bewonderaars van Aria deel uitmaken van dezelfde lezersfamilie? Opiniepeilingen die in boekwinkels werden uitgevoerd, wijzen erop dat de onverschrokken held van Gilles Chaillet en de avontuurlijke heldin van Michel Weyland de gunsten van een zelfde publiek delen. Vandaar dat uitgeverij Lombard het initiatief heeft genomen om de fans van de belevenissen van de een ook op de hoogte te brengen van de omzwervingen van de ander. Wie het nieuwe album van Vasco, «Het Verboden Keizerrijk»

openslaat, vindt daarin een aantrekkelijk foldertje met allerlei informatie over «Venderic», het nieuwe album van Aria. En omgekeerd...

Eind van deze maand verschijnt bovendien «De kinderhandelaars», het zevende deel van Lester Cockney, geschreven en getekend door Franz. Het is de aanleiding voor een bijzondere promotiecampagne, waarbij boekhandels en warenhuizen zullen versierd worden met «mobiles» waarin de omslagen van de vorige zes albums zijn verwerkt.

TYCO TOYS «DE BROKKENMAKERS»-WEDSTRIJD. DIT WAREN DE ANTWOORDEN:

Op de vraag die in «Kuifje» 44 van 3 november 1992 werd gesteld, was het antwoord: de veiligheidsgordel.

De antwoorden op de «verkeersveiligheids»-vragen in «Kuifje» 45 van 10 november 1992 waren als volgt: A/JA — B/NEE — C/NEE — D/NEE.

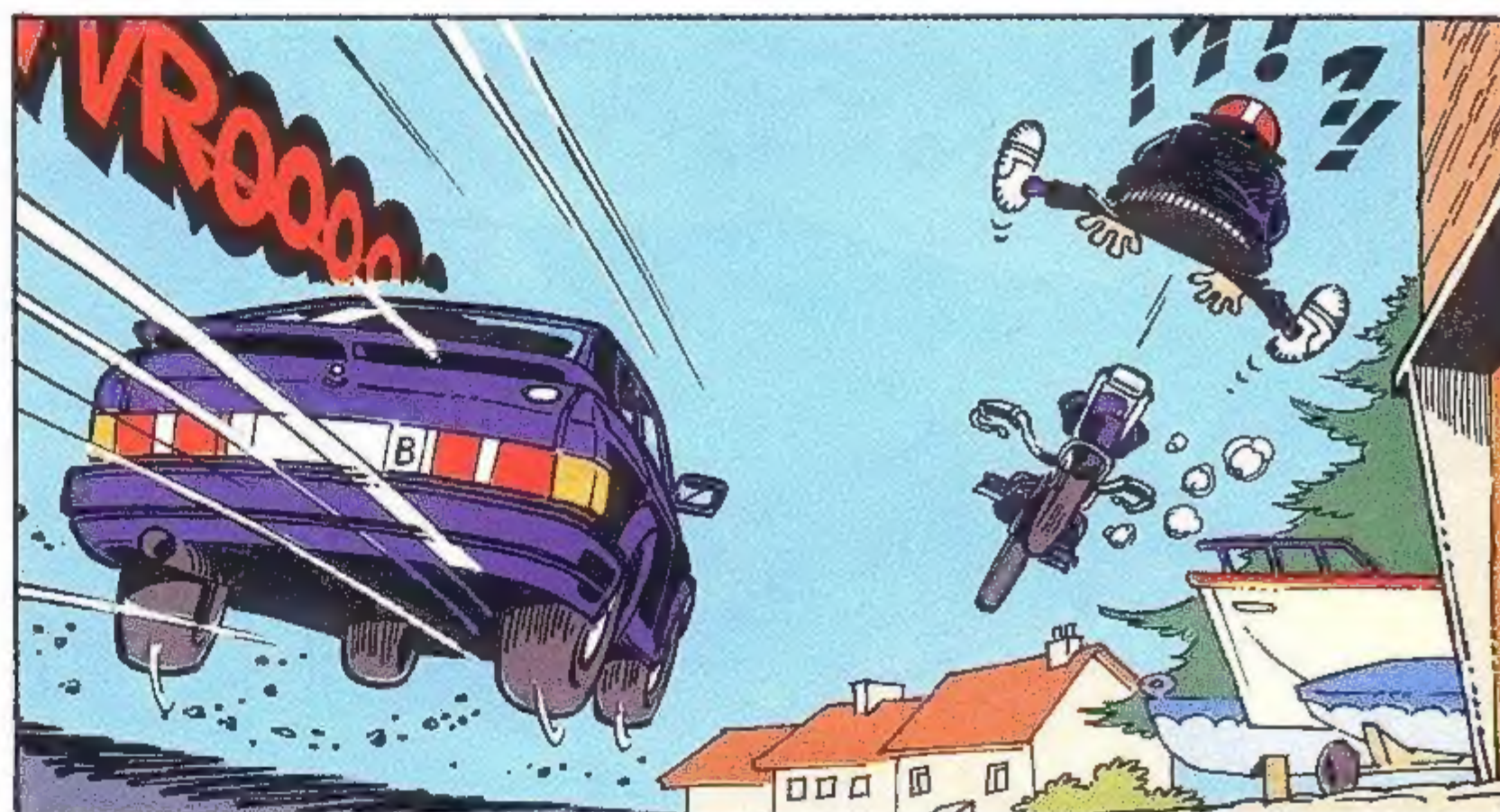
Alle winnaars van deze wedstrijd hebben voor 8 december 1992 persoonlijk bericht gekregen.

*: ZIE ALBUM 14; WAT EEN ZOETJE!

SAMENVATTING: Dommel bekent aan Semafoor dat Victor ontvoerd is! De oude vechtersbaas klimt meteen op zijn fiets en gaat op inlichtingen uit... Maar voor hij vertrekt heeft hij Balthasar gevraagd zijn dierbare hondje op te beuren...

HEB JE M'N
LAATSTE ALBUM
MAAKT EEN UITSTAPJE
BIJ DE LOMBARD
UITGAVEN
AL GELEZEN!

KALMTE KAN ONS REDDEN!...
HET WAS DE DORPSDOKTER...!
IK HERKENDE Z'N WAGEN...
HIJ RIJDT ALTIJD ZO.

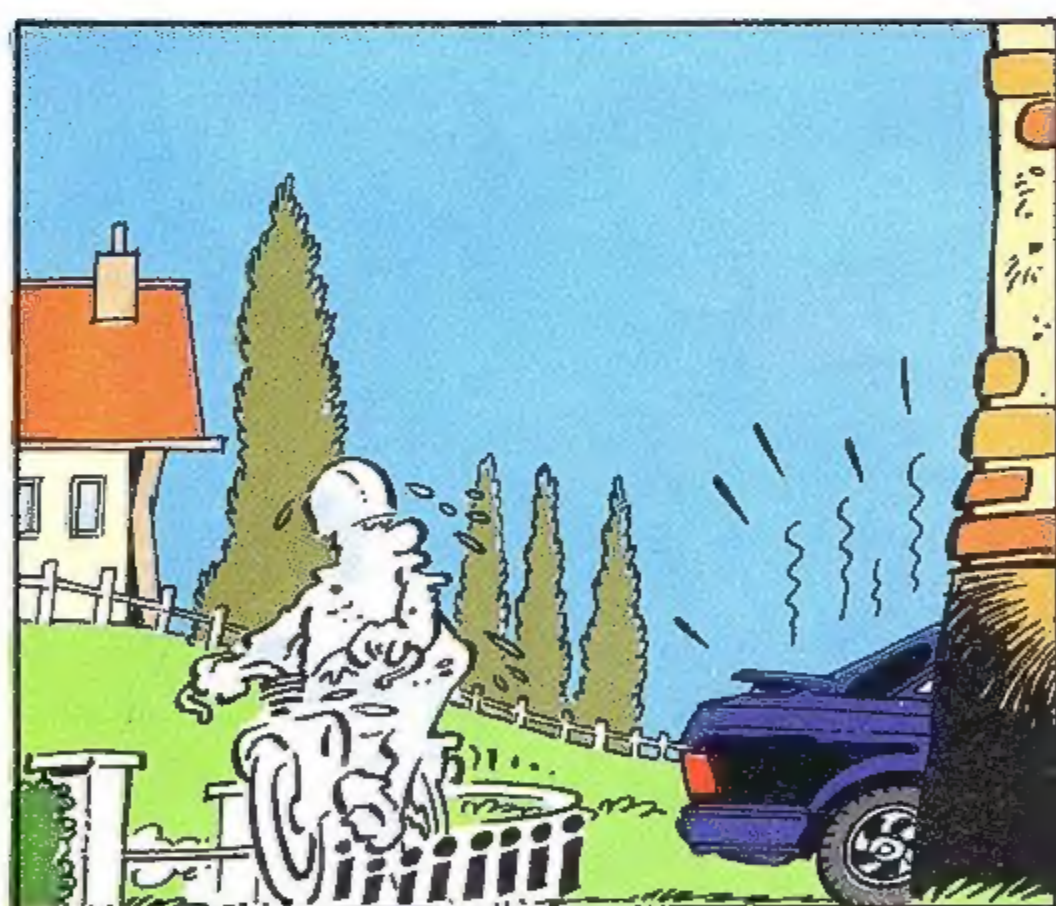

LOOP-
PAS,
MATROOS!

EN GE-
PARFUMEERD
MET ALGEN!!

GETS!

SNIF
SNIF

NET ALS MET
LIW ALTO...
Z'N GANGE-
TJE.

WAT?!

GLP.